

Παναγιώτης Δ. Παπαδημητρίου  
Δρ. Ήλεκτρολόγος Μηχανικός - Φυσικός

# Τυπικὸν Ὁρθρου Ἑνοριῶν

(ἐκτὸς Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου)

«Πανήγυρίς ἐστι πνευματικὴ τοῦ Θεοῦ ἡ ἐκκλησία  
καὶ ἱατρεῖόν ἐστι ψυχῶν»  
Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος

«Εἴ τις διδάσκει τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ εὐκαταφρόνητον  
εἶναι, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ συνάξεις, ἀνάθεμα ἔστω»  
Κανὼν Ε' τῆς ἐν Γάγγρα Τοπικῆς Συνόδου,  
ἐπικυρωθεὶς ἀπὸ τῆς Δ', ΣΤ' καὶ Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

«Εἴ τις αἰτιῶτο, ὑπερηφάνῳ διαθέσει κεχρημένος  
καὶ βδελυσσόμενος τὰς συνάξεις τῶν Μαρτύρων,  
ἢ τὰς ἐν αὐτοῖς γινομένας λειτουργίας,  
καὶ τὰς μνήμας αὐτῶν, ἀνάθεμα ἔστω»  
Κανὼν Κ' τῆς ἐν Γάγγρα Τοπικῆς Συνόδου,  
ἐπικυρωθεὶς ἀπὸ τῆς Δ', ΣΤ' καὶ Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

Τελευταῖα **Πρόχειρος**<sup>1</sup> Ἑκδοσις  
4 Αὐγούστου 2007

## Ἰὲν Ἰνῆσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑποφραβὴ τοῦ συγγραφέως

ἐκδόσεις:

α' ἐκδόσεις, ...

πρόχειραι<sup>1</sup> ἐκδόσεις:

- θ' **πρόχειρος**<sup>1</sup> ἐκδόσεις, 4 Αὐγούστου 2007· προσθήκη κατὰ λόγον ἑωθινῶν καὶ ἡχῶν, προσθήκη διαφόρων σημειώσεων, μικρὲς διορθώσεις, ἀλλαγὴ τοῦ πολυελέου ἐν Κυριακαῖς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν (μέτ' ἐπεξηγήσεως), (σελίδες 149).
- η' **πρόχειρος**<sup>1</sup> ἐκδόσεις, 25 Ἰουνίου 2007· προσθήκη τινῶν ἱερατικῶν σημειώσεων καὶ πολλῶν σημειώσεων εἰς τὸν Πίνακα τῶν ἑορτάζομένων Ἀγίων τὰ διάφορες ἀποσαφηνίσεις καὶ ἐξαιρέσεις ποὺ παρατηροῦνται εἰς ἱερατικὰ διατάξεις πρὸς ἐναρμόνισιν – τὸ κατὰ δύναμιν – μετὰ τὸ τυπικὸν τῆς Μ. Ἐκκλησίας (σελίδες 138).
- ζ' **πρόχειρος**<sup>1</sup> ἐκδόσεις, 27 Μαρτίου 2007· προσθήκη τοῦ κειμένου τῶν Καταβασίων, προσθήκη διαφόρων σημειώσεων, ἐμπλουτισμὸς καὶ μερικὴ διόρθωσις τοῦ Πίνακος τῶν ἑορτάζομένων Ἀγίων, ὀλιγοστές διορθώσεις (σελίδες 126).
- στ' **πρόχειρος**<sup>1</sup> ἐκδόσεις, 7 Φεβρ. 2007· διόρθωσις τοῦ Ν' Φαλμοῦ ἐν ἑορταῖς ὅταν τύχουν Κυριακῆς, τῆς εἰρηολογίας Φαλιπρίου καθεμερινῆς καὶ τοῦ Ἀμώμου ἐν Κυριακαῖς ὅταν ὑπάρχει πολυέλεος. ἀνακατάταξις τῆς σειρᾶς τῶν κανόνων τῶν Σαββάτων. Διάφορες ἀποσαφηνίσεις (σελίδες 115).
- ε' **πρόχειρος**<sup>1</sup> ἐκδόσεις, 13 Δεκεμ. 2006· προσθήκη διατάξεων ἑορτῶν καὶ ἀποδόσεων αὐτῶν, ἀποσαφηνίσεις τυπικῶν διατάξεων, προσθήκες σημειώσεων, ἐκφωνήσεις ἱερέων, ὀλιγοστές διορθώσεις τοῦ κατὰ λόγον τῶν Ἀγίων (σελίδες 115).
- δ' **πρόχειρος**<sup>1</sup> ἐκδόσεις, 30 Νοεμ. 2006· προσθήκη ποροεορτίων καὶ μεθεορτίων, μερικὴ ἀναδιάρθρωσις τῆς διατάξεως τῶν Σαββάτων, συμπληρώσεις τοῦ Πίνακος τῶν ἑορτάζομένων Ἀγίων, προσθήκη πίνακος καταβασίων, ἕνα μόνο ἀπολυτίκιον μετὰ τῆς δοξολογίας, ἐκτὸς Δ/Θ ἑορτῶν (καὶ ἀκριβὲς τάξις ἐπίσης παρατίθεται), προσθήκες τροπαρίων (σελίδες 84).
- Γ' **πρόχειρος**<sup>1</sup> ἐκδόσεις, 22 Νοεμ. 2006· προσθήκες σημειώσεων, μικρὲς ἀναδιάρθρωσεις εἰς διατάξιν, συμπληρώσεις τοῦ Πίνακος τῶν ἑορτάζομένων Ἀγίων ἄχρι Μηνὸς Μαρτίου (σελίδες 66).
- β' **πρόχειρος**<sup>1</sup> ἐκδόσεις, 13 Νοεμ. 2006· προσθήκες ὀλίγων σημειώσεων, καὶ πρώτη ἐκδόσις τοῦ διαδίκτυου (σελίδες 62).
- α' **πρόχειρος**<sup>1</sup> ἐκδόσεις, 8 Νοεμ. 2006· δημοσίευσσις μέσῳ ηλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου (σελίδες 60).

<sup>1</sup> Ἐνα βιβλίον προφανῶς δὲν γράφεται τῇ προηγουμένη τῆς ἐκδόσεώς του ἡμέρᾳ. Συνήθως ἀπαιτεῖ μῆνες καὶ χρόνια δουλειᾶς. Εἴθισται οἱ ἐρευνητὲς νὰ ἀνακοινῶνουν εἰς μικρὸν κύκλον (διὰ πολλοὺς λόγους) ἐρευνητῶν τὴν μέχρι στιγμῆς πορεία τῆς ἐργασίας των (αὕτη καλεῖται «πρόχειρη ἐκδόσις» ἢ ἀγγλιστὶ «ντράφτ») πρὸς ἐνημέρωσιν καὶ ἀποκομιδὴν σχολίων. Ἐμεῖς ἀπεφασίσαμε νὰ δημοσιεύουμε τὴν πορεία τῆς παρούσης ἐργασίας μας παντὶ τῷ ἐνδιαφερομένῳ, ἀδιαφορῶντας διὰ τίς ὅποιες συνέπειες τοιαύτης ἐνέργειας.

## Ἀφιεροῦνται τοῖς ἁγιοῦν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων

ΣΤΗΚΕΤΕ, ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΪΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ  
(Β' ΘΕΣ. Β' 15)

ΠΑΝΤΑ ΕΥΣΧΗΜΟΝΩΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑΣΙΝ ΓΙΝΕΣΘΩ  
(Α' ΚΟΡ. ΙΔ' 40)

Καὶ ἐσύ εὐλαβέστατε Ἀναγνώστα,  
ποῦ τυχὸν ὠφελῆσαι ἀπὸ τοῦ παρόντος βιβλίου λέγε μετὰ κατανύξεως,  
«Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον τὸν δούλον σου Παναγιώτη»

---

Τὸ παρὸν βιβλίον, εὐρίσκειται ΔΩΡΕΑΝ εἰς τὸν διαδικτυακὸν τόπον τοῦ ΤΥΠΙΚΟΥ:  
[www.typikon.net](http://www.typikon.net)

Σχόλια, ἐρωτήσεις, ἀπορίες, ἐπισήμανση λαθῶν, κτλ.: [panayiotis@analogion.net](mailto:panayiotis@analogion.net).

Φιλολογικὴ ἐπιμέλεια: — .

Ἑλληστροφολογίαις, Στοιχειοθεσία: Παναγιώτης Δ. Παπαδμητρίου.

«©» Ἀπαγορεύεται τὸ κόπυράιτ σὲ βιβλία τῆς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας.

### Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος

«Νῦν δὲ λήροις μὲν καὶ φλυαρίαις ἀνονήτοις πάντα καιρὸν ἀφορίζομεν, [...] τῶν δὲ θείων δογμάτων ἅπαξ ἢ δις τῆς ἐβδομάδος ἀκούοντες, ναυτιῶμεν, διακορεῖς γινόμεθα. Τί οὖν τὸ αἴτιον; Κακῶς διακείμεθα τὴν ψυχὴν. Τὸ ἐπιθυμητικὸν αὐτῆς τὸ περὶ ταῦτα καὶ ὀρεκτικὸν ἐξελύσαμεν ἅπαν. Διὰ τοῦτο οὐκ ἔρβωται πρὸς τὴν τῆς πνευματικῆς τροφῆς ὄρεξιν»

[PG 59, 118-119]

### Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἱεροεῖπς

«παρακαλῶ τόσον τοὺς ἁγίους Ἱερεῖς ὅσον καὶ τοὺς λαϊκοὺς Χριστιανοὺς νὰ μὴ βιάζεσθε πότε νὰ ἐβγῇτε ἀπὸ τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν.

Ἀλλὰ οἱ μὲν ἅγιοι Ἱερεῖς νὰ ἀναγινώσκετε καὶ νὰ ψάλλετε τὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἱερὰς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου, τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ, μὲ ἀργοπορίαν καὶ μετὰ εὐταξίας καὶ εὐλαθείας· οἱ δὲ λαϊκοὶ Χριστιανοὶ νὰ ἀκούετε μὲ ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν τὰ ἀναγινωσκόμενα καὶ ψαλλόμενα, διὰ νὰ τὰ ἐντυπώνετε εἰς τὴν καρδίαν σας καὶ νὰ τὰ ἐνδυμᾶσθε μετὰ ταῦτα, καὶ ἐκ τῆς ἐνδυμήσεως αὐτῆς νὰ φυλάττεσθε ἀπὸ τὸ νὰ μὴ ἁμαρτάνετε· καθὼς καὶ ὁ Προφῆτης Δαβὶδ, μὲ τὸ νὰ κρύπτῃ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου εἰς τὴν καρδίαν του, ἐβοηθεῖτο ἀπὸ αὐτὰ καὶ δὲν ἁμάρτανεν· ὅθεν ἔλεγεν· "ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια Σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω Σοι" (Ψαλμ. ριη')»

[Λόγοι Τέσσερις - περὶ καλλωπισμοῦ, δεσμάτων, αἰσχρολογιῶν καὶ ἐκκλησιασμοῦ, σ. 174, ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη»]

## Περιεχόμενα

Πρόλογος.....	9
Πῶς νὰ χρησιμοποιήσῃς τὸ παρὸν βιβλίον.....	11
Γενικὲς Σημειώσεις.....	12
Ἀκολουθία Ἀΐων.....	12
Παρατήρησεις περὶ Ἀΐων «ἐορταζομένων εἰς 5».....	13
Μεσονυκτικόν.....	13
Πότε παραλείπεται ὁ Ὁρθρος;.....	13
Ἡ Ἑναρξὶς τοῦ Ὁρθρου - οἱ Φαλμοὶ ιθ' καὶ κ'.....	14
Τὸ «Βασιλεῦ Οὐράνιε».....	15
Ἐξάφαλμος.....	15
Πότε Ἄγιος «ἔχει (δικαιοῦται) Ἀπολυτίκιον»;.....	16
Φαλιήριον.....	16
Ἄμωμος ἐν Κυριακῇ.....	17
Πολυέλεος.....	17
Ἀναστάσιμα Ἐυλοῖτάρια καὶ Πολυέλεος.....	17
Ἡ θέσις τῆς Τάξεως τοῦ Ἑωθινοῦ Ἐυαγγελίου.....	18
Ὁ Ν' Φαλμός καὶ ὁ Ἀσπασμός τοῦ Ἐυαγγελίου.....	18
Προφαλλόμενοι Στίχοι Κανόνων.....	18
Ἀριθμὸς Τροπαρίων τῶν Κανόνων.....	19
Κανόνες, με ποιά σειρά καὶ πῶς φάλλονται;.....	20
Κοντάκια.....	21
Συναξάριον.....	21
Καταβασίαι.....	21
Οἱ ἀντὶ Καταβασίων Εἱρμοί.....	22
Ἡ Τιμιωτέρα.....	22
Ἡ Θ' Ὠδὴ τῶν Κανόνων.....	23
Τὸ «Ἄξιον εἶπιν» μετὰ τὸν Εἱρμὸν τῆς Θ' Ὠδῆς.....	24
Αἶνοι.....	24
Στίχοι Ἀΐων.....	24
Πότε φάλλονται Ἑσπέρια καὶ Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τοὺς Αἶνους;.....	24
Δοξολογία, μικρὰ καὶ μετὰ λη;.....	25
Σήμερον σωτηρία καὶ ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος;.....	25
Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Δοξολογίαν ἐν Καθήμερινῇ ἡμέρᾳ καὶ τῷ Σαββάτῳ.....	25
Ἡ Ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου.....	26
Ἀλληλούϊα καὶ Θεὸς Κύριος τὰ Σάββατα;.....	26
Ἀλληλούϊα καὶ Θεὸς Κύριος εἰς τὰς ἑορταζομένων Χριστουγέννων καὶ τῶν Ἀΐων.....	26
Ἀποστίλων;.....	26
Πότε ἐορτάζεται τὸ Ἅγιον Πάσχα;.....	27
«Μουσικά».....	27
Διάφορες Σημειώσεις.....	27

ΚΥΡΙΑΚΑΙ .....	29
Ἐὰν Τύχη Ἄγιος μὴ ἑορταζόμενος .....	31
Ἐὰν Τύχη Ἄγιος ἑορταζόμενος εἰς ς' .....	33
Ἐὰν Τύχη Ἄγιος ἑορταζόμενος εἰς #' .....	35
Ἐὰν Τύχη Ἄγιος ἐπισημῶς ἑορταζόμενος .....	37
Ἐπισημῶς ἑορταζόμενοι Ἄγιοι .....	38
ΣΑΒΒΑΤΑ .....	39
Ὅταν φάλλῃται Ἀλληλουία .....	41
Ὅταν Τύχη Ἄγιος μὴ ἑορταζόμενος, ἢ ἑορταζόμενος εἰς ς', καὶ φάλλῃται θεὸς Κύριος .....	45
Ὅταν Τύχη Ἄγιος ἑορταζόμενος εἰς #' .....	49
ΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΚΤΟΣ Δ/Θ ΕΟΡΤΩΝ .....	51
Ἐὰν Τύχη Ἄγιος μὴ ἑορταζόμενος .....	53
Ἐὰν Τύχη Ἄγιος ἑορταζόμενος εἰς ς' .....	57
Ἐὰν Τύχη Ἄγιος ἑορταζόμενος εἰς #' .....	61
ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ .....	65
Ἐὰν Τύχη Δ/Θ Ἑορτῇ ἐν Καθήμερινῇ ἢ Σαββάτῳ .....	67
Ἐὰν Τύχη Δεσποτικῇ Ἑορτῇ ἐν Κυριακῇ .....	69
Ἐὰν Τύχη Θεομητορικῇ Ἑορτῇ ἐν Κυριακῇ .....	71
Ἐὰν Τυχῶσι προεόρτια ἢ μετέορτα ἐν Καθήμερινῇ ἢ Σαββάτῳ, μετὰ Ἀγίου μὴ ἑορταζομένου ἢ ἑορταζομένου εἰς ς' .....	73
Ἐὰν Τυχῶσι προεόρτια ἢ μετέορτα ἐν Καθήμερινῇ ἢ Σαββάτῳ, μετὰ Ἀγίου ἑορταζομένου εἰς #' .....	77
Ἐὰν Τυχῶσι προεόρτια ἢ μετέορτα ἐν Κυριακῇ, μετὰ Ἀγίου μὴ ἑορταζομένου, ἢ ἑορταζομένου εἰς ς' .....	79
Ἐὰν Τυχῶσι προεόρτια ἢ μετέορτα ἐν Κυριακῇ, μετὰ Ἀγίου ἑορταζομένου εἰς #' .....	81
Ἀποδοσις Δ/Θ Ἑορτῆς ἐν Καθήμερινῇ ἢ Σαββάτῳ, ἄνευ μνήμης Ἀγίου .....	83
Ἀποδοσις Δ/Θ Ἑορτῆς ἐν Καθήμερινῇ ἢ Σαββάτῳ, μετὰ Ἀγίου ἑορταζομένου εἰς #' .....	85
Ἀποδοσις Δ/Θ Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ, ἄνευ μνήμης Ἀγίου .....	87
Ἀποδοσις Δ/Θ Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ, μετὰ Ἀγίου ἑορταζομένου εἰς #' .....	89
Ἀΐμσεις, Δέσεις Ἱερῶν, μετὰ τῶν Ἐκφωνήσεων .....	93
Ὑμνοὶ καὶ Τροπάρια τοῦ Ὁρθροῦ .....	99
Πίνακας Καταβασίων .....	111
Κατάλογος Ἑωθινῶν καὶ Ἠχῶν τῶν Κυριακῶν .....	119
Κατάλογος ἑορταζομένων ἢ μὴ Ἀγίων, καὶ Ἑορτῶν .....	121

## Συντομογραφίες - Βοηθήματα - Ἀναφορές

ΤΓΡ	Τυπικὸν Οἰκονόμου Γεωργίου Ρῆγα.
ΤΜΕ	Τυπικὸν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας (Γεωργίου Βιολάκη, 1888).
ΤΚΠ	Τυπικὸν Ἐκκλησιαστικόν, ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου, Κων/πολις 1838.
ΠΑΡ	Παρακλητική, ἔκδ. ΦΩΣ (τυπωμένη τῷ 1997).
ΜΗΝ	Μηναῖον, ἔκδ. ΦΩΣ (ἔκδ. περὶ τὸ 1997(;), ἐκτὸς 3 μηνῶν ἔκδ. 2000).
ΤΑΣ	Τυπικὸν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Λαύρας τοῦ Ὁσίου Σάββα (ἔκδ. 1545).
ΤΑΔ	Τυπικὸν τῆς ἐν Ἀθῶ Ἱ. Μονῆς τοῦ Ἀγ. Διονυσίου, 1909 (τυπ. 2004).
ΔΒΣΤ	Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 2006 (βστ'), Ἀποστ. Διακονία.
ΔΒΖ	Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 2007 (βζ'), Ἀποστ. Διακονία.
ΗΠΒΕ	Ἡμερολόγιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου 2005, ἔκδ. Οἰκ. Πατριαρχείου.
ΣΥΜ	Περιοδικόν «ΣΥΜΒΟΛΗ» (ἐπιθεώρησις τυπικοῦ).
ΖΗΤ	Ζητήματα Τυπικοῦ, Οἰκονόμου Γεωργίου Ρῆγα.
ΩΡΛ	Ὡρολόγιον τὸ Μέγα, Ἀποστολικὴ Διακονία, ἔκδ. γ' 1995.
ΙΕΡ	Ἱερατικόν, Ἀποστολικὴ Διακονία, ἔκδ. α' 1962, ἀνατύπ. ζ' 2000.
ΨΑΛ	Ψαλτήριον τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως Δαυίδ, ἔκδ. Β.Δ. Σαλίβερος.
ΣΥΛ	Συλλειτουργικόν, ἔκδ. Ἱ.Μ. Σίμωνος Πέτρας, Ἅγιον Ὅρος, 1997.
ΕΓΚ	Ἑγκόλπιον Ἀναγνώστου καὶ Ψάλτου, Ἀποστ. Διακονία, 2005.
ΔΤΑ	Διάταξις τῆς Ἀγρυπνίας κατὰ τὸ Τυπικὸν τοῦ Ἀγ. Σάββα, Ἀρχιμ. Δοσιθέου, 2005.
ΣΤΥ	Σύστημα Τυπικοῦ, πρωτ. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, Ἀποστ. Διακονία, 2006.
ΛΕΓ	Λατρευτικὸ Ἑγχειρίδιον, πρεσβ. Γ.Σ. Κουγιουμτζόγλου, 2002.
ΕΚΛ	Εκλογάριον, ἔκδ. Βασ. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 2001.
ΙΒΜ8	Τὸ Εἰρημολόγιον καὶ ἡ παράδοσις τοῦ μέλους του, π. Σπ. Ἀντωνίου, ΙΒΜ (8), 2004.
ΦΝΤ	Ἀπαντήσεις εἰς λειτουργικὰς ἀπορίας, Ἰωάννου Μ. Φουντούλη, 1997.
ΟΕΒ	Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον, Δοσιθέου Μοναχοῦ Κατουνακιώτου, 1995.

ἀναστ.	ἀναστάσιμος
ἀπ.	ἀπόστιχα
Δ/Θ	Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ
ἐξαπ.	ἐξαποστοτελάριον
ἐσπ.	ἐσπέρας (ἢ ἐσπέρια, ἢ διάκρισις ἐκ τῶν συμφραζομένων)
κ.ἀ.	καὶ ἄλλοῦ
κ.ἄ.	καὶ ἄλλα
κ.ἐ.	καὶ ἐξῆς
κ.λπ.	καὶ τὰ λοιπά
καθ.	κάθισμα (ἢ καθίσματα)
μ.κ.	κανὼν τοῦ μηναίου
ν.κ.	νεκρώσιμος κανὼν
νεκρ.	νεκρώσιμον
Παρακλ.	Παρακλητικὴ
σ. (ἢ σελ.)	σελίδα
σημ.	σημείωσις
στιχ.	στιχηρά
στιχολ.	στιχολογία
τ.	τεῦχος ἢ τόμος
τ.δ.	τυπικὴ διάταξις

### **Προφῆτης Ἡσαΐας**

«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρῖζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς Σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά Σου ἐπὶ τῆς γῆς»

Ἦσ. κστ', 9

### **Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος**

«Οὐκ ἔστιν ἐξ ἐτέρας συνάξεως ἢ συνόδου τοσοῦτον κέρδος λαβόντας ἀπελθεῖν, ὅσον ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα [ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] διατριβῆς»

Χρυσοστομικὸν Ταμεῖον, Βενεδίχτου Ἱερομονάχου Ἀγιορεῖτου, σ. 405· [PG 51,177]

### **Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κλίμακος**

«προσευχὴ γάρ ἐστι, Θεοῦ τυραννὶς εὐσεβείας. Τὴν ταύτης ὠφέλειαν, ἐκ τῶν συμβαινόντων δαιμονικῶν ἐμποδίων ἐν τῷ καιρῷ τῶν συνάξεων τεκμαιρόμεθα· τὸν δὲ ταύτης καρπὸν, ἐκ τῆς τοῦ ἐχθροῦ ἥττης»

Λόγος ΚΗ', νθ'.



## Πρόλογος

Ἐπειδὴ διαπιστώσαμε ὅτι ὑπάρχουν δυσκολίες καταρτίσεως τῆς Τάξεως τῆς Ἀκολουθίας σὲ περιπτώσεις ποὺ τὸ Τυπικὸν δὲν ἀφιερώνει περισσότερες ἀπὸ δύο-τρεῖς γραμμές, θεωρήσαμε καλὸν τὴν συγγραφὴν ἑνὸς βιβλίου Τυπικοῦ ποὺ νὰ παρουσιάσῃ τὴν Τάξιν ἀναλελυμένη συνάμα δὲ καὶ ἀπλουστευμένη γιὰ ὅλες τὶς περιπτώσεις (καὶ εἰδικὰ γιὰ τὶς καθημερινές καὶ τὰ προεόρτια/μεθέορτα). Φιλοδοξοῦμε, λοιπόν, τὸ παρὸν βιβλίον νὰ μπορῇ νὰ χρησιμοποιεῖται εὐκόλως ἀπὸ τὸν πλεόν ἄπειρον εἰς θέματα Τυπικοῦ Ἱεροψάλτη, ὥστε οὗτος νὰ μπορῇ νὰ βγάλῃ τὴν Ἀκολουθία ὡς ἡ Παράδοσις τὸ ἀπαιτεῖ. Τὸ βιβλίον αὐτὸ φιλοδοξεῖ ὅχι νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ Δίπτυχα καὶ τὸ ΤΜΕ, ἀλλὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ «πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ Τάξιν γινέσθω» στὴν θεία λατρεία.

Γιὰ τὸ παρὸν χρησιμοποιήσαμε τὶς ἀναφορές ποὺ προεκθέσαμε μετὰ τὰ Περιεχόμενα, ἀλλὰ κυρίως χρησιμοποιήσαμε τὴν ἀναλυτικὴ μεθοδολογία καὶ τὰ περιεχόμενα τοῦ Τυπικοῦ ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου Γεωργίου Ρῆγα [ΤΡΡ] (ὡς πρὸς τὸ πλεόν ἀναλυτικότερον καὶ εὐχρηστότερον καὶ εὐκολοκατανοητότερον), τροποποιηθέντα ὅπου ἦταν ἀναγκαῖον (μετὰ ἱκανῶν ἐπεξηγηματικῶν σημειώσεων), οὕτως ὥστε νὰ συμφωνοῦν κατὰ δύναμιν μὲ τὸ Τυπικὸν τοῦ Βιολάκη [ΤΜΕ], ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὸν βιβλίον καλεῖται

### «Τυπικὸν Ὁρθροῦ Ἑνοριῶν».

Ἄς σημειωθῇ ὅτι καταβάλλαμε οὐκ ὀλίγης προσπάθειας, ἐρεῦνης καὶ χρόνου διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ παρόντος. Ἡ δὲ μέθοδος παρουσίας τῆς τυπικῆς διατάξεως τῶν διαφόρων περιπτώσεων, νομίζουμε εἶναι πρωτοπόρος καὶ τὴν παρουσιάσαμε εἰς τὶς 30/1/05 εἰς τὸν διαδικτυακὸν τόπον [typikon.]analogion.net.

Εὐχόμεστε δέ, τὸ παρὸν βιβλίον, νὰ συγκινήσῃ ἱερεῖς τε ἱεράρχες καὶ ἀρχιεπισκόπους ἐπὶ τὸ φιλακολουθώτερον, καθότι ἡ Ἐκκλησία μὲ τὶς πανάρχαιες καὶ σοφὰ δομημένες ἀκολουθίες τῆς ἱατρειῶν ψυχῶν καὶ μορφωτήριον εὐσεβείας τῆς πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἐστίν. Ἄν ὁ κόσμος δὲν ἔρχεται στὴν Ἐκκλησία, δὲν φταίει τὸ μῆκος τῆς ἀκολουθίας (οἱ σινεμάδες, τὸ χαζοκούτι, ἢ οἱ καφετέριες διαρκοῦν περισσότερο), ἀλλὰ προπαντὸς φταίει ἡ ἐκκοσμίκευση στὴν Ἐκκλησία.

Ἄν θελήσῃ κάποιος νὰ πῇ ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι Τυπικὸν Ἑνοριῶν, ἀλλὰ Τυπικὸν Ἱερῶν Μονῶν, τὸν παρακαλοῦμε μὲν νὰ συγκρίνῃ μὲ τὸ ΤΜΕ, ἢ π.χ. μὲ τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ 2006, νὰ κάνει ὑπομονὴ δὲ διὰ τὴν σὺν Θεῷ Ἀγίῳ, δημοσίευσιν τοῦ ἑτέρου βιβλίου μας «Τυπικὸν Ὁρθροῦ Ἱερῶν Μονῶν».

Τέλος, θὰ ἠθέλα νὰ εὐχαριστήσω, ὅσους μὲ τὰ σχόλιά τους, ἔχουν βοηθήσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ταπεινῆς αὐτῆς προσπάθειας, γιὰ τὴν ὁποῖα καλοπροαίρετες ὑποδείξεις στὰ ὅποια ἀνθρώπινα λάθη ἢ ἀβλεψίες μας εἶναι πάντα εὐπρόσδεκτες.

Ὁ τάχα καὶ πονήσας,  
Παναγιώτης Α. Παπαδημητρίου

### **Ἅγιος Ἰωάννης δ Χρυσόστομος**

«Πανήγυρίς ἐστὶ πνευματικὴ τοῦ Θεοῦ ἡ ἐκκλησία καὶ ἱατρεῖόν ἐστι ψυχῶν»

Χρυσστομικὸν Ταμεῖον, Βενεδίκτου Ἱερομονάχου Ἀγιορείτου, σ. 392· [PG 53,293]

### **Ἅγιος Βασίλειος δ Μέγας**

Κατὰ τὸν ἐκκλησιασμὸν «τὸ δανεισθὲν τῷ Θεῷ τοῦ χρόνου μέρος οὐκ ἀφανίζεται, ἀλλὰ σὺν μεγάλῃ ἀποδίδεται παρ' Αὐτοῦ τῇ προσθήκῃ... καὶ σώματι τόνον καὶ ψυχῇ προθυμίαν καὶ συναλλαγμάτων εὐμάρειαν, καὶ τὴν εἰς πάντα τὸν βίον εὐοδίαν τοῖς τὰ πνευματικὰ προτιμότερα ποιουμένοις διδούς...»

Βασιλειανὸν Ταμεῖον, Βενεδίκτου Ἱερομονάχου Ἀγιορείτου, σ. 194· [PG 29, 53A-C]

## Πῶς νὰ χρησιμοποιήσῃς τὸ παρὸν βιβλίον

- Κατ' ἀρχὴν διάβασε τοῦλάχιστον τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον «Γενικὲς Σημειώσεις».
- Πήγαινε στὴν σ. 121, στὸν σχετικὸ πίνακα τοῦ Ἑορτολογίου, καὶ ἐντόπισε ἐὰν ὁ Ἅγιος εἶναι «μὴ ἑορταζόμενος», ἢ «ἐορτάζεται εἰς ε'» ἢ «εἰς #». Δὲς ἐπίσης καὶ τὶς ὁποῖες παρατιθέμενες σημειώσεις στὴν ἀντίστοιχη ἡμερομηνία, οἱ ὁποῖες - σημειωτέον - ὑπερισχύουν τῶν γενικῶν τυπικῶν διατάξεων ποὺ παρατίθενται εἰς τὸ βιβλίον.
- Ἀνάλογα μὲ τὸ ἂν ἡ τυχούσα ἡμέρα εἶναι Κυριακή, Σάββατον, ἢ καθημερινή, πήγαινε στὸ ἀντίστοιχο κεφάλαιον τοῦ παρόντος βιβλίου, ὅπου θὰ εὑρῇς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθροῦ ἀναλελυμένη. Ἐὰν ἐν Κυριακῇ τύχει Ἅγιος ἐπισήμως ἑορταζόμενος (δὲς σ. 38), πήγαινε στὸ ἀντίστοιχο κεφάλαιον (σ. 37). — Ἐὰν δὲ εἶναι Ἑορτή, προεόρτια, μεθεόρτια, ἢ ἀπόδοσις, πήγαινε στὰ κεφάλαια τῆς ἐνότητος *Λεσποτικά καὶ Θεομητορικά Ἑορταί*.

**Παράδειγμα α'.** Θέλω τὸ Τυπικὸν τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Κυριακῆς τῆς 23ης Σεπτ. 2007:

- Πήγαινε στὸν πίνακα τοῦ Ἑορτολογίου στίς 23/9, σ. 124. Ἐκεῖ βλέπουμε ὅτι ὁ Προφήτης εἶναι ἑορταζόμενος «εἰς #».
- Ἐπειδὴ εἶναι ἡμέρα Κυριακή, τὸ Τυπικὸν δίνεται στὴν σ. 35.

**Παράδειγμα β'.** Θέλω τὸ Τυπικὸν τοῦ Ὁρθροῦ τοῦ Σαββάτου τῆς 4ης Αὐγ. 2007:

- Πήγαινε στὸν πίνακα τοῦ Ἑορτολογίου στίς 4/8, σ. 147. Ἐκεῖ βλέπουμε ὅτι οἱ Ἅγιοι εἶναι «μὴ ἑορταζόμενοι».
- Ἐπειδὴ εἶναι Σάββατον, ἐλέγχουμε τὸ Μηναῖον ἐὰν ἔχουν δοξαστικὸν οἱ Ἅγιοι στὸν Ἑσπερινόν. Ἐπειδὴ ἐλέγξαμε καὶ δὲν ἔχουν, θὰ ψαλλεῖ Ἀλληλουῖα καὶ ὅχι Θεὸς Κύριος (δὲς καὶ τὴν σημείωσιν σ. 26).
- Ἄρα τὸ Τυπικὸν δίνεται στὴν σ. 41.

**Παράδειγμα γ'.** Θέλω τὸ Τυπικὸν τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Πέμπτης τῆς 27ης Σεπτ. 2007:

- Πήγαινε στὸν πίνακα τοῦ Ἑορτολογίου στίς 27/9, σ. 124. Ἐκεῖ βλέπουμε ὅτι ὁ Ἅγιος εἶναι «μὴ ἑορταζόμενος».
- Ἐπειδὴ εἶναι καθημερινή, τὸ Τυπικὸν δίνεται στὴν σ. 53.

**Παράδειγμα δ'.** Θέλω τὸ Τυπικὸν τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Τρίτης τῆς 20ης Νοεμ. 2007:

- Πήγαινε στὸν πίνακα τοῦ Ἑορτολογίου στίς 20/11, σ. 128. Ἐκεῖ βλέπουμε ὅτι ὁ Ἅγιος εἶναι «μὴ ἑορταζόμενος», ἀλλὰ ἐπίσης εἶναι καὶ «προεόρτια».
- Ἐπειδὴ εἶναι καθημερινή, τὸ Τυπικὸν δίνεται στὴν σ. 73.

**Σημείωσε**, ὅτι ὅσα ἀναγράφονται εἰς τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (στὰ ἐπιμέρους κεφάλαια) μὲ γράμματα χρώματος *γκρί*, εἶναι ὅσα συνήθως δὲν λέγονται τὴν σήμερον (πράξαμε οὕτως κατ' ἄκραν οἰκονομίαν, ἔνεκα τοῦ πονηροῦ τῶν ἡμερῶν). Ἐμεῖς, θεωροῦμε ὅτι τὶς Κυριακὲς λέγονται τὰ πάντα, ὥς καὶ ὁ Γέροντάς μας μᾶς εἶπε (καθότι ἡ Κυριακή εἶναι ἡμέρα ἀφιερωμένη στὸν Κύριο)· γιὰ τὶς καθημερινὲς τὸ ἀφήνουμε στὴν διάκριση τοῦ προεστοῦ.

## Γενικὲς Σημειώσεις

### Ἀκολουθία Ἁγίων

Πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι τῶν Ἁγίων διακρίνονται εἰς ἀκολουθίας «μὴ ἐορταζομένων» Ἁγίων, Ἁγίων «ἐορταζομένων εἰς ζ'», καὶ Ἁγίων «ἐορταζομένων εἰς #». Ἡ κατάταξις, ἀπὸ πλευρᾶς Τυπικοῦ, ἐνὸς Ἁγίου ὡς «μὴ ἐορταζομένου», «ἐορταζομένου εἰς ζ'», «ἐορταζομένου εἰς #», ἀκολουθεῖ ὁρισμένους κανόνες ποὺ ἐκτίθενται στό ΤΓΡ, καὶ τοὺς ὁποίους ἀφοῦ τοὺς ἀναλύσαμε τοὺς διαμορφώσαμε, κατανοητότερα, ὡς κατωτέρω παρατίθενται.

Νὰ σημειωθῇ ὅτι κανονικῶς ὁ κανὼν «μὴ ἐορταζομένου» Ἁγίου ψάλλεται εἰς δ', ὁ Κανὼν «ἐορταζομένου εἰς ζ'» ψάλλεται εἰς ζ', καὶ ὁ Κανὼν «ἐορταζομένου εἰς #» ψάλλεται εἰς η' (τοῦλάχιστον τὶς καθημερινές). Λέω κανονικῶς, διότι τὸ ΤΜΕ (τὸ ὁποῖο, τοῦλάχιστον στὴν ...θεωρία, ἐπικράτησε νὰ χρησιμοποιεῖται στὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ στὶς Ἑνορίες), ἔθεσε τοὺς κανόνες τῶν ἐορταζομένων (νομίζουμε, παρότι δὲν γράφεται ρητῶς, καὶ τῶν μὴ ἐορταζομένων) Ἁγίων εἰς δ' [ΤΜΕ, σ. 21].

Γνώριζε ὅτι τὰ ἀπαραίτητα μέρη ἐκάστης ἀκολουθίας Ἁγίου εἰσὶ:

- τρία στιχηρὰ προσόμοια χρησιμεύοντα ὡς ἐσπέρια [στιχηρά], καὶ
- εἷς κανὼν, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ ὁποίου ἐν κάθισμα.

Ἀνάλογα μὲ τὰ ἐπιπρόσθετα στοιχεῖα ποὺ τυχὸν περιέχει ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου [ὡς εὐρίσκεται εἰς τὸ Μηναῖον], διακρίνεται εἰς τὰς περιπτώσεις:

**α'. Ἅγιοι ἐορταζόμενοι εἰς #** εἶναι ὅσων ἡ ἀκολουθία ἔχει τοῦλάχιστον ἓνα ἐκ τῶν κατωτέρω:

- μικρὸν Ἑσπερινόν
- τρία ἀναγνώσματα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ
- καθίσματα δι' ἐκάστην τοῦ Ὁρθροῦ στιχολογίαν<sup>2</sup>
- κάθισμα πολυελέου ἐν τῷ Ὁρθρῷ

**β'. Ἅγιοι ἐορταζόμενοι εἰς ζ'** εἶναι ὅσων ἡ ἀκολουθία δὲν ἔχει κανένα ὅσων ἀναφέρθησαν ἀνωτέρω, ἀλλ' ἔχει τοῦλάχιστον ἓνα ἐκ τῶν κατωτέρω:

- ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ
- δοξαστικὸν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν
- προσόμοια [στιχηρά] τῶν αἰνῶν
- μεγάλη Δοξολογία

**γ'. Ἅγιοι μὴ ἐορταζόμενοι** εἶναι ὅσων ἡ ἀκολουθία δὲν ἔχει κανένα ὅσων ἀναφέρθησαν ἐν ταῖς ὡς ἄνω δύο περιπτώσεις, ἀλλ' ἔχει τοῦλάχιστον ἓνα ἐκ τῶν κατωτέρω:

- τὰ ἀπαραίτητα μέρη ἐκάστης ἀκολουθίας Ἁγίου

<sup>2</sup> Ἐξαιρέσεις εἶναι ἡ μεθεόρτος ις' Σεπτεμβρίου (τῆς Ἁγίας Εὐφημίας), ἡ ὁποία ἔχει καθίσματα τῆς Ἁγίας δι' ἐκάστην τοῦ Ὁρθροῦ στιχολογίαν, ἀλλὰ ἔχει καὶ Δοξαστικὸν Ἀποστίχων τῶν Αἰνῶν τῆς Ἁγίας, καὶ ἐπομένως εἶναι ἐορταζομένη εἰς ζ'.

- δοξαστικὸν ἐσπερίων καὶ δοξαστικὸν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ

- Ἄς σημειωθεῖ, ὅτι μπορεῖ Ἅγιος στὴν ὥς ἄνω γ'. περίπτωση, ποὺ ἔχει ἀκολουθία ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων μερῶν ἐκάστης ἀκολουθίας Ἁγίου, καὶ δοξαστικὸν ἐσπερίων καὶ δοξαστικὸν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἐπιπλέον τοῦλάχιστον ἓν κοντάκιον καὶ ἓν ἐξαποστειλάριον, νὰ ἐορτάζῃται εἰς ζ', ἀλλ' ἡ διάκρισις κεῖται ἐν τῇ ἐπισημότητι ἢ μὴ τοῦ μνημονευομένου Ἁγίου.

Σημειωτέον προσέτι ὅτι τινὲς Ἅγιοι, εἴτε μὴ ἐορτάζόμενοι, εἴτε ἐορτάζόμενοι εἰς ζ' ἢ εἰς # κέκτονται, ἀντὶ τριῶν προσομοίων ἐσπερίων, ἕξ τοιαῦτα, καὶ δύο κανόνες ἀνθ' ἑνός.

### Παρατηρήσεις περὶ Αἰνῶν «ἐορτάζομένων εἰς ζ'»

Γνώριζε ὅτι οἱ «ἐορτάζόμενοι εἰς ζ'» Ἅγιοι ποὺ ἔχουν μικρὰν δοξολογίαν (δές σ. 24): ἐὰν ἔχουν στιχηρὰ Αἰνῶν, τότε δὲν ἔχουν (ἴδια) ἀπόστιχα Αἰνῶν (μπορεῖ νὰ ἔχουν πάντως Δοξαστικὸν ἀποστίχων), καὶ τὸ ἀντίστροφο, δηλαδή, ἐὰν ἔχουν (ἴδια) ἀπόστιχα Αἰνῶν, τότε δὲν ἔχουν στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν.

Ἡ παραπάνω παρατήρηση εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν κατανόηση τῆς καθημερινῆς τυπικῆς διατάξεως, «Ἐὰν Ὑψις Ἅγιος ἐορτάζόμενος εἰς ζ'» (σ. 57) καὶ ἔχη μικρὰν δοξολογίαν, ὅπως τὴν παρουσιάζει τὸ ΤΓΡ, σ. 195. Ἐμεῖς ἐπαληθεύσαμε τὴν παρατήρηση (ἐκτὸς μιᾶς ἐξαιρέσεως)<sup>3</sup>, ἐλέγχοντας μία-μία τὶς περιπτώσεις.

Ἐπίσης τὸ ΤΓΡ στὴν σ. 195, θεωρεῖ ὅτι Ἅγιος «ἐορτάζόμενος εἰς ζ'» ποὺ δὲν ἔχει στιχηρὰ αἰνῶν, ἔχει ἀπαραίτητα δοξαστικὸν ἀποστίχων. Ὅμως αὐτὸ δὲν ἰσχύει, π.χ. ε' Σεπτεμβρίου. Ἴσως νὰ τοῦ διέφυγε, καθότι τὰ Σάββατα [ΤΓΡ, σ. 212], ἔχει τὴν περίπτωση «ἐὰν δὲν ἔχει ὁ Ἅγιος δοξαστικὸν ἀποστίχων».

### Μεσονυκτικόν

Πρὸ τοῦ ὁρθρου, ὅταν δὲν γίνηται ἀγρυπνία, τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ [δύνασαι νὰ τὴν εὔρης εἰς τὸ Μέγα Ὁρολόγιον]. Ὅσάκις ὅμως τελῇται ἀγρυπνία, ὡς καὶ πρὸ τῶν ὁρθρων τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τοῦ Ἀκαθίστου, τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, καὶ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ὡς καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, Μεσονυκτικὸν οὐ λέγεται.

### Πῶς παραλείπεται ὁ Ὁρθρος;

«Ὁ Ὁρθρος [...] δὲν παραλείπεται. Ὁ ἱερεὺς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τελέσῃ ἢ νὰ παρακολουθήσῃ τελουμένη τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ἢ καὶ νὰ τὴν ἀναγνώσῃ κατ' ἰδίαν, κάθε ἡμέρα, ἄσχετα ἂν θὰ τελέσῃ ἢ ὄχι τὴν θεία λειτουργία. Εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ προσεύχεται καὶ τελεῖ τὶς διατεταγμένες ἀκολουθίες καθημερινῶς. Αὐτὸ ρητῶς ὀρίζουν οἱ Πατέρες καὶ αὐτὸ τηρεῖται μέχρι σήμερα ἀπὸ τοὺς εὐλαβεῖς ἱερεῖς μας ὅχι μόνο στὶς μονὰς ἀλλὰ καὶ στοὺς ναοὺς τῶν ἐνοριῶν.

<sup>3</sup> Μόνη ἐξαίρεση ποὺ θρήκαμε, εἶναι ἡ μεθέορτος κθ' Δεκεμβρίου (τῶν Ἀγίων ἰδ' χιλιάδων Νηπιῶν), ὅπου καὶ τὰ στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν εἶναι τῶν Ἀγίων Νηπιῶν. Ὅμως αὐτὴ ἡ περίπτωση, μεθέορτος οὕσα, ἀνήκει εἰς τὴν μεθέορτον τυπικὴν διάταξιν (σελ. 73).

Βέβαια θὰ ἤρχετο κανεὶς καὶ ὁ πιστὸς λαὸς νὰ μὴν ἀπολείπη ἀπὸ τοὺς ναοὺς καθημερινῶς καὶ μάλιστα τὶς Κυριακὰς καὶ τὶς ἑορτὰς καὶ νὰ παρακολουθῇ καὶ νὰ μετέχη σὲ τὶς δύο βασικὲς ἀκολουθίες τοῦ ἡμερονυκτίου τοῦ Ἑσπερινοῦ δηλαδὴ καὶ τοῦ Ὁρθρου καὶ νὰ παρίσταται πάντοτε στὴν τέλεσι τῆς θείας λειτουργίας, ὅπως συνιστᾷ καὶ ὁ Συμεὼν Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ αὐτὸ πρακτικῶς δὲν εἶναι δυνατόν. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ἱερέα ἀπὸ τὸ καθήκον του, ἀλλὰ μᾶλλον περισσότερο τὸν ὑποχρεώνει νὰ ἀναπληρώσῃ αὐτὸς τὰ ὑστερήματα καὶ τὰ ἀγνοήματα τοῦ λαοῦ» [ΦΝΤ, τ. Α', σ. 87].

## Ἡ Ἑναρξὶς τοῦ Ὁρθρου - οἱ Ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ'

Οἱ Ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ' σχετίζονται μὲ τὴν ἑναρξιν τοῦ Ὁρθρου. Διακρίνουμε τρεῖς περιπτώσεις:

**α'.** Ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς Ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ὡς καὶ ἐν ταῖς μνήμας τῶν *ἐορταζομένων* εἰς # Ἀγίων, ἐν αἷς οὐ ψάλλεται τουτέστι Παρακλητικὴ, ὅτε ἀγρυπνία οὐ γίνεται, ἡ ἑναρξὶς γίνεται οὕτω:

- **Ἱερεύς:** *Εὐλογητός.*
- Τρισάγιον (σελ. 99).
- **Ἱερεύς:** *Ὅτι Σοῦ ἐστίν.*
- *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν Σου. Δόξα, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Καὶ νῦν, Προστασία φοβερά.*
- **Ἱερεύς:** *ἡ μικρὰ ἐκτενῆς, καὶ Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...* (σελ. 93).
- *Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.*
- **Ἱερεύς:** *Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...*
- *Ἀμήν. [Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἑξαψάλμου].*

Εἰς τὴν α'. αὐτὴν περίπτωσιν οἱ **Ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ' οὐ λέγονται.**

**β'.** Ἐν αἷς ἡμέραις ψάλλεται Παρακλητικὴ (πλὴν τῶν Κυριακῶν), πρὸς δὲ κατὰ τὰ μεθεόρτα καὶ προεόρτια, ὅτε οὐκ ἔστιν Ἅγιος *ἐορταζόμενος* εἰς #, ἐὰν ψάλληται Θεὸς Κύριος, ἡ ἀρχὴ τοῦ Ὁρθρου ἔστιν αὕτη:

- **Ἱερεύς:** *Εὐλογητός.*
- *Δεῦτε προσκυνήσωμεν (γ'), Οἱ Ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ'. Δόξα καὶ νῦν.*
- Τρισάγιον (σελ. 99).
- **Ἱερεύς:** *Ὅτι Σοῦ ἐστίν.*
- *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν Σου. Δόξα, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Καὶ νῦν, Προστασία φοβερά.*
- **Ἱερεύς:** *ἡ μικρὰ ἐκτενῆς, καὶ Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...* (σελ. 93).
- *Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.*
- **Ἱερεύς:** *Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...*
- *Ἀμήν. [Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἑξαψάλμου].*

Εἰς τὴν β'. αὐτὴν περίπτωσιν οἱ **Ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ' λέγονται**, τὸ ὁποῖον ὅμως φαίνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τό ΤΜΕ (σ. 17). Ἐμεῖς, ἀκολουθώντας τό ΤΜΕ, δὲν ἔχουμε τοὺς



προαναφερθέντας Ψαλμοὺς στὶς τυπικὲς διατάξεις. Ἀλλὰ τὰ ἀναφέρουμε ἐδὼ πρὸς γνῶσιν τῆς ἀκριβείας.

γ'. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, ὡς καὶ ἐν αἷς ἡμέραις τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων καὶ Ἀγίων Ἀποστόλων ψάλλεται Ἀλληλουΐα (πλὴν τῶν Σαββάτων), ἡ ἑναρξὺς τοῦ Ὁρθρου γίνεται οὕτω:

- **Ἱερεύς:** *Εὐλογητός.*
- Τρισάγιον (σελ. 99).
- **Ἱερεύς:** *Ὅτι Σοῦ ἐστίν.*
- *Κύριε ἐλέησον (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν.*
- *Δεῦτε προσκυνήσωμεν (γ'),* Οἱ Ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ'. *Δόξα καὶ νῦν.*
- Τρισάγιον (σελ. 99).
- **Ἱερεύς:** *Ὅτι Σοῦ ἐστίν.*
- *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν Σου. Δόξα, Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Καὶ νῦν, Προστασία φοβερά.*
- **Ἱερεύς:** *ἡ μικρὰ ἐκτενῆς, καὶ Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος... (σελ. 93).*
- *Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.*
- **Ἱερεύς:** *Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...*
- *Ἀμήν. [Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἑξαψάλμου].*

Καὶ εἰς τὴν γ'. αὐτὴν περίπτωσιν οἱ **Ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ'** λέγονται, τὸ ὅποῖον φαίνεται ὑπάρχει εἰς τό ΤΜΕ εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος [ΤΜΕ, σ. 354].

**Σημείωσις.** Ἑνημερωτικά, ὑπάρχει καὶ τέταρτη περίπτωσις, ἡ ἑναρξὺς τοῦ Ὁρθρου ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καὶ ζήτει αὐτὴν εἰς τό ΤΓΡ, σ. 752.

## Τὸ «Βασιλεῦ Οὐράνιε»

Τὸ τῆς Πεντηκοστῆς ἰδιόμελον «Βασιλεῦ οὐράνιε» καθωρίσθη, ὡς γνωστόν, ὡς ἑναρκτήριος προσευχή, λεγομένη ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος εὐθὺς μετὰ τὸν Εὐλογητὸν κατὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τῆς Τριθέκτης, τῆς Ἑνάτης Ὡρας καὶ τοῦ Ἀποδείπνου. Οὐδέποτε δὲ τοῦτο λέγεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ ἢ τοῦ Ὁρθρου, [ΤΚΠ, σ. 2], [ΙΕΡ, σ. 47], [ΖΗΤ, σ. 43].

## Ἑξάψαλμος

Ὁ Ἀναγνώστης, μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, ἀπαγγέλει τὸν Ἑξάψαλμον, ἀκροωμένων πάντων ἐν σιωπῇ καὶ κατανύξει καὶ ὡς Αὐτῷ λαλούντων ἀοράτως καὶ δυσωπούντων ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, [ΙΕΡ, σ. 48]. Πρόσχευς ὅτι τούτου ἀναγινωσκομένου οὔτε μετάνοιαι, οὔτε σχήματα, οὔτε γονυκλισίαι οὔτε «σταυροκοπήματα» γίνονται, [ΔΤΑ, σ. 61].

**Πότε Ὁ Ἅγιος «ἔχει (δικαιοῦται) Ἀπολυτίκιον»;**

Ὅτε ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου εἰς τὸ Μηναῖον ἔχει τοῦλάχιστον ἓν δοξαστικόν, τότε λέγεται ὅτι «ὁ Ἅγιος ἔχει (δικαιοῦται) ἀπολυτίκιον»<sup>4</sup> [ΖΗΤ, σ. 66]. Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου εἰς τὸ Μηναῖον οὐκ ἔχει οὔτε ἓν δοξαστικόν, ὁ Ἅγιος λέγεται ὅτι «οὐκ ἔχει Ἀπολυτίκιον» ἢ ὀρθότερα «δὲν δικαιοῦται Ἀπολυτίκιον»<sup>5</sup>. ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐν καθημερινῇ, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ<sup>6</sup>.

Ὁ Ῥήγας ὁμως, παρότι γνωρίζει καὶ μνημονεύει τὸν ἀνωτέρω κανόνα, ἐντούτοις εἰς τὴν τυπικὴν διάταξιν καθημερινῆς ὁρίζει (σιωπηλῶς) ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, χωρὶς νὰ διαχωρίζῃ τὴν περίπτωσιν ποὺ τύχει Ἅγιος νὰ μὴν δικαιοῦται ἀπολυτικίου. Ὁμοίως τὸ Συλλειτουργικόν [ΣΥΛ, σ. 91], ὁρίζει νὰ ψάλλεται ἓν ἐκ τῶν κοινῶν ἀπολυτικίων τῶν Ἀγίων, ὅταν τύχει Ἅγιος μὴ ἔχων ἀπολυτίκιον.

**Ψαλτήριον**

Τὸ Ψαλτήριον διαιρεῖται εἰς εἴκοσι (20) μέρη, ἅτινα καλοῦνται Καθίσματα. Ἐκαστον δὲ κάθισμα ὑποδιαιρεῖται εἰς ἕτερα τρία τμήματα στάσεις ἢ ἀντίφωνα καλούμενα. Ἡ ἀνάγνωσις δὲ τοῦ Ψαλτηρίου, (εἴτε ἡ κατὰ στίχον ψαλμωδία αὐτοῦ ὑπὸ τῶν χορῶν ὡς ἐγένετο παλαιότερα) καλεῖται στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου.

Πρὸ ἐκάστου ἀντιφώνου, προτάσσεται τὸ *Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν*. Μεθ' ἑκάστου δὲ ἀντίφωνον λέγεται τὸ *Δόξα, καὶ νῦν*. Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα δόξα Σοι ὁ Θεός ἐκ γ', ἐν ᾧ καὶ ποιούμεν γ' μικρὰς μετανοίας. Μετὰ δὲ τὸ τρίτον ἀντίφωνον ἐκάστου καθίσματος προστίθεται πρὸς τούτοις καὶ τὸ *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα Σοι*, ὡς ἐπομένης αἰτήσεως. Ὅσάκις ὁμως μετὰ τὸ ιζ' κάθισμα (Ἄμωμος) ἔπονται τὰ Εὐλογητάρια, οὐδὲν ἐπιλέγεται, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς γ' στάσεως τοῦ καθίσματος ψάλλονται τὰ εὐλογητάρια, μεθ' ἧς ψάλλεται καὶ τὸ *Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα δόξα Σοι ὁ Θεός ἐκ γ' καὶ μετ' αὐτὸ ἡ Αἵτησις*.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν στιχολογοῦνται ἀνὰ δύο Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τῇ Μ. Τεσσαρακοστῇ ἀνὰ τρία<sup>7</sup> [ΤΜΕ, σ. 19]. Σύμφωνα λοιπὸν μετὰ τὸ ΤΜΕ οὕτω γίνεται ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου [ΨΑΛ, σ. 199-200]:

<b>Κυριακή</b>	τό β'. καὶ τό γ'.	Κάθισμα (εἰς τὴν Α' καὶ Β' στιχολογίαν ἀντίστοιχα).
<b>Δευτέρα</b>	τό δ'. καὶ τό ε'.	Κάθισμα.
<b>Τρίτη</b>	τό ζ'. καὶ τό η'.	Κάθισμα.
<b>Τετάρτη</b>	τό ι'. καὶ τό ια'.	Κάθισμα.
<b>Πέμπτη</b>	τό ιγ'. καὶ τό ιδ'.	Κάθισμα.
<b>Παρασκευή</b>	τό ιθ'. καὶ τό κ'.	Κάθισμα.
<b>Σάββατον</b>	τό ις'. καὶ τό ιζ'.	Κάθισμα.

<sup>4</sup> Οἱ «ἐορταζόμενοι εἰς ζ'» καὶ «εἰς η'» Ἅγιοι, ἔχουν πάντοτε Ἀπολυτίκιον, σ. 12.

<sup>5</sup> Διότι παρατηρεῖται εἰς τὸ Μηναῖον καὶ περίπτωσις Ἀγίου μὴ ἔχοντος οὔτε ἓν δοξαστικόν, ἀλλὰ ἔχοντος τυπωμένον Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ Μηναῖον (π.χ. ιδ' ἰουλίου). Ταπεινῶς φρονοῦμεν ὅτι τὸ Ἀπολυτίκιον εἶναι νεωτέρα προσθήκη, καθότι τό ΤΑΣ γράφει «Ἀλληλουῖα» (ἐννοεῖται εἰς τύχῃ ἐν Σαββάτῳ) [ΤΑΣ, σ. 137].

<sup>6</sup> Ζήτηι εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα [ΩΡΛ, σ. 554], «Ἀπολυτίκια, ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἐβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα, ὅτε οὐκ ἔστιν ἐορτή».

<sup>7</sup> Κατ' ἀκρίβειαν στιχολογοῦνται τρεῖς στιχολογίες καὶ ὀρισμέναις ἡμέραις ἐκτὸς Μ. Τεσσαρακοστῆς, δὲς σ. 54. Δίδονται δὲ εἰς τὰ [ΨΑΛ, σ. 199-200], καὶ [ΤΓΡ, σ. 31-37], καὶ [ΣΥΜ, τ. 1, 2, 3].



## Ἄμωμος ἐν Κυριακῇ

Κατὰ τὸ ΤΑΣ [ΤΑΣ, ἀπορούμενα, κεφ. ια', ιγ', μη', ξ', οη'.] καὶ τὸ ΤΓΡ [ΤΓΡ, σ. 78, 179, 184], ἐν πάσῃ Κυριακῇ λέγεται ὁ Ἄμωμος (ιζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου) μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς β' στιχολογίας, ἐκτὸς ἐὰν τύχῃ Δεσποτικῇ Ἑορτῇ ὁπότε καὶ ἀντικαθίσταται ἐκ τοῦ Πολυελέου (περισσότερα διὰ τὸν Πολυέλεον παρακάτω).

Ὅμως ὁ Ρῆγας, εἰς τὰ Ζητήματα Τυπικοῦ [ΖΗΤ, σ. 48-49], ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ αὐτοῦ ΤΓΡ, φαίνεται νὰ συμερίζεται τὴν ψαλμώδῃσιν τοῦ Πολυελέου ἀντὶ τοῦ Ἀμώμου (ἐν Κυριακῇ), ὅταν προβλέπεται Πολυέλεος. Φαίνεται ὅτι αὐτὴ ἡ πράξις «ἐπεκράτησε γενικῶς εἰς πάσας τὰς Ἑκκλησίας ἀπὸ πολλοῦ, ὡς ἀσφαλῶς συμπεραίνεται ἐκ παλαιῶν μαρτυριῶν» (ἐπίσης [ΤΑΔ, σ. 17, 57], [ΤΚΠ, σ. 23], [ΤΜΕ, σ. 19, 55]).

Ἐπίσης κατὰ τὸν Ρῆγα [ΖΗΤ, σ. 51], δὲς ἐπίσης [ΤΑΣ], [ΤΑΔ, σ. 17, 57], τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον καθίσματα λέγονται ὅχι μετὰ τὸν Πολυέλεον, διότι ἔτσι ἀποκόβουν τὸν Πολυέλεον ἀπὸ τὰ Εὐλογητάρια<sup>8</sup>, ἀλλὰ πρὸ τῶν Ἀναβαθμῶν (δὲς ἐπίσης τὴν θέσιν των εἰς τὴν τυπικὴν διάταξιν καθημερινῆς, εἰς τὴν σελ. 61). Ἐκεῖ φαίνεται ὅτι ἦταν ἡ παλαιὰ θέσις τοῦ Πολυελέου καὶ τῶν Καθισμάτων αὐτοῦ προτοῦ ἐπικρατήσῃ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ Ἀμώμου ἐκ τοῦ Πολυελέου [ΤΓΡ, ΤΑΣ]. Σήμερα ὁμως στὶς ἐνορίες ἔχει ἐπικρατήσῃ νὰ ψάλλονται πρὸ τῶν Ἀναστασίμων Εὐλογηταρίων [ΤΜΕ].

## Πολυέλεος

Ἐν πάσῃ Δεσποτικῇ ἢ Θεομητορικῇ Ἑορτῇ καὶ ἐν μνήμῃ Ἀγίου *ἐορταζομένου εἰς #*, ἥτις ἤθελεν ἔχει κάθισμα πολυελέου, στιχολογεῖται καὶ ὁ πολυέλεος.

Ὁ πολυέλεος ἀποτελεῖται ἐκ τῶν δύο πρώτων ψαλμῶν τοῦ ιθ' καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου (Ψαλμοὶ ρλδ' [134], Δοῦλοι Κύριον καὶ ρλε' [135], *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ*), καὶ ἐκ σειρᾶς στίχων καταλλήλων διὰ τὴν Ἑορτὴν, ἢ τὸν Ἅγιον, ἐκ διαφορῶν ψαλμῶν ἐκλεγεγμένων, οἵτινες ὁμοῦ ἐκλογὴ ὀνομάζεται (καὶ περιέχονται εἰς τὸ λειτουργικὸν βιβλίον *Ἐκλογάριον*<sup>9</sup>).

Διὰ τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον Καθίσματα (ἐν Κυριακῇ) δὲς τὴν σημείωσιν εἰς τὴν παραπάνω παράγραφον διὰ τὸν Ἀμωμον.

## Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια καὶ Πολυέλεος

Μερικοὶ λένε, ὅτι τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται ὅταν κατὰ τὸ ΤΜΕ ἀντὶ τῆς στιχολογίας τοῦ Ἀμώμου προβλέπεται Πολυέλεος.

Τὸ ΤΜΕ, ὁμως σ. 55, παρότι ἀναφέρει πότε ψάλλεται Πολυέλεος καὶ πότε Ἀμωμος κατ' αὐτό, δὲν ὁμιλεῖ περὶ μὴ ψαλμωδῆσεως τῶν εὐλογηταρίων<sup>8</sup> (ἀντιθέτως τὰ ἀναφέρει καὶ λεπτομερῶς π.χ. 26/10 (σ. 90), 8/11 (σ. 94), 24/6 (σ. 280), κ.ά.), ἐκτὸς Θεομητορικῆς Ἑορτῆς συμπιπτούσης ἐν Κυριακῇ [ΤΜΕ, σ. 20]. Ἐπίσης ἐν Δεσποτικαῖς Ἑορταῖς εἰ τύχῃσιν ἐν Κυριακῇ δὲν ψάλλονται Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια (οὔτε

<sup>8</sup> Τὰ Εὐλογητάρια θεωροῦνται καὶ εἶναι ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ Ἀμώμου, ἢ τοῦ ἀντ' αὐτοῦ λεγομένου Πολυελέου (διὸ καὶ τροπάρια τοῦ Ἀμώμου καλοῦνται ἐνίοτε, π.χ. «Ὁ Ἀμωμος καὶ τὰ τροπάρια αὐτοῦ» [Τ.Α.Σ., «ἀπορούμενα», κεφ. ξ', σελ. 315]), ψαλλόμενα ἐν συνεχείᾳ εὐδὺς μετὰ τὸν τελευταῖον στίχον αὐτοῦ [ΖΗΤ, σ. 51]. Δὲς ἐπίσης [ΣΤΥ, σ. 63].

<sup>9</sup> βλέπε π.χ. «Ἐκλογάριον», ἐκδόσεων Βασ. Ρηγπούλου.

Ἄνωμος) καθότι τότε, δέξ σ. 69, «οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ μόνα πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς».

### Ἡ θέσις τῆς Τάξεως τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Γνώριζε ὅτι τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, ἔχει τὴν τάξιν τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου ἀμέσως πρὸ τῶν Κανόνων. Τό ΤΜΕ ὅμως (σ. 24), ἔχει τὴν τάξιν τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς ἡ' Ὁδῆς (ἐνῶ σὲ μνημεις Ἀγίων ἔχει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου πρὸ τῶν Κανόνων). Τὸ τελευταῖο, ἐδιόρθωσε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος με ἀπόφασιν ληφθεῖσα τῇ 11ῃ Δεκ. 2003, μεταφέροντας τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον στὴν παλαιὰ θέση, πρὸ τῶν Κανόνων, ὡς τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν ἀπαιτεῖ [ΔΒΖ, σ. 18].

Κατάλογον μὲ τὰ Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια (καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἀναστάσιμα Ἑξαποστειλάρια καὶ Ἑωθινὰ Δοξαστικά) καὶ τοὺς ἤχους τῶν Κυριακῶν δύνασαι νὰ εὔρῃς εἰς τὴν σελ. 119.

### Ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ Ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου

Ὁ Ν' Ψαλμὸς ψάλλεται μόνον ἐν ταῖς Κυριακαῖς (τὶς ἄλλες ἡμέρες λέγεται «χῦμα»), ἔνεκα τοῦ ἐν αὐταῖς γινομένου ἀσπασμοῦ τοῦ Εὐαγγελίου. Μόνον ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ὅτε ὁ ἀριστερὸς Χορὸς ψάλλει τὸν Στίχον Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας..., ὁ Ἱερεὺς, βαστάζων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐμπροσθεν τοῦ στήθους καὶ προβάλλων τὴν ὄψιν ἐφ' ἧς ἡ Ἀνάστασις, ἐξέρχεται τῆς Ὁραίας Πύλης, καί, στὰς ἐν μέσῳ τοῦ Ναοῦ, προσφέρει αὐτὸ εἰς προσκύνησιν παντὶ τῷ λαῷ. Οἱ δὲ Χοροὶ ἐξακολουθοῦσι ψάλλοντες ἐναλλάξ τοὺς ἐφεξῆς στίχους τοῦ Ψαλμοῦ.

Τό ΤΜΕ φαίνεται ὅτι ἐὰν τύχει ἐν Κυριακῇ Δεσποτικῇ ἢ Θεομητορικῇ Ἑορτῇ, ἔχει χῦμα τὸν Ν' ψαλμό [ΤΜΕ, σ. 69, 74, 142, 301]. Τὸ Ἱερατικόν [ΙΕΡ σ. 57], λέγει ὅτι ἐὰν τὴν Κυριακὴν συμπέσῃ Θεομητορικῇ Ἑορτῇ ὁ Ν' Ψαλμὸς λέγεται χῦμα. Τό ΤΓΡ (π.χ. σ. 217, 218), λέγει διὰ τὶς Δ/Θ Ἑορτὲς ἐν Κυριακῇ ὅτι «ψάλλεται ὁ Ν' Ψαλμός, γινομένου καὶ τοῦ ἀσπασμοῦ τοῦ Εὐαγγελίου»<sup>10</sup>. Ἐπίσης ὅταν λέγεται χῦμα ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ δὲν ὑπάρχει πρὸ αὐτοῦ ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου Ὁρθρου, τό ΤΓΡ (σ. 83) προτάσσει πρὸ τοῦ Ν' τό «Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα καὶ νῦν», τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει στό ΤΜΕ (σ. 45). Ἐμεῖς ἀκολουθοῦμε τό ΤΜΕ, ἀλλὰ ἀναφέρονται ἐδὼ ταῦτα πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν φιλομαθῶν.

### Προβαλλόμενοι Στίχοι Κανόνων

Εἰς τὰ τροπάρια τῶν κανόνων, προτάσσονται οἱ ἐξῆς στίχοι:

**Εἰς τὰ Ἀναστάσιμα**· Δόξα τῇ Ἀγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε.

**Εἰς τὰ τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν**· Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

**Εἰς τὰ τῶν Θεομητορικῶν Ἑορτῶν (καὶ θεοτοκία)**· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

**Εἰς τὰ τῆς Ὑψώσεως**· Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

**Εἰς τὰ προεόρτια-μεθέορτα τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν**· Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

<sup>10</sup> Ἐπίσης [ΤΑΔ, σ. 17,385], [ΖΗΤ, σ. 53].

Εἰς τὴν Σταύρωσιν· Δόξα τῇ Ἀγίᾳ Σταυρώσει Σου, Κύριε.

Εἰς τῶν Ἀγίων· Ἄγιε (ἢ Ἄγιοι ἢ ὅσιε ἢ ὅσιοι) τοῦ Θεοῦ πρέσβευε (ἢ πρεσβεύσατε) ὑπὲρ

Εἰς τῶν Ἀρχαγγέλων· Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. [ἡμῶν.

Εἰς τοῦ Τιμίου Προδρόμου· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Ἀποστόλους· Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Προφῆτας· Προφῆτα (ἢ Προφῆται) τοῦ Θεοῦ πρέσβευε (ἢ πρεσβεύσατε) ὑπὲρ

Εἰς τὰ κατανυκτικά· Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι. [ἡμῶν.

Εἰς τὰ μαρτυρικά· Ἄγιοι Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ μαρτυρικά ἐν Σαββάτῳ· Πρεσβεΐαις τῶν Μαρτύρων Σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου.

Εἰς τὰ νεκρώσιμα· Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Εἰς τὸν κανόνα τῶν κεκοιμημένων· Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

### Ἀριθμὸς Τροπαρίων Ἰῶν Κανόνων

Τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, ἔχει νὰ ψάλλονται οἱ κανόνες<sup>11</sup> εἰς ιδ' (ἐκτὸς τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων). Τό ΤΜΕ, σ. 20-21, λιγότευσε ὡς εἴπαμε καὶ τρόπον τινὰ στρογγύλευσε τὸν ἀριθμὸν τῶν τροπαρίων εἰς δ' διὰ κάθε ᾠδὴν ἐκάστου κανόνος.

Σύμφωνα μὲ τὸ ΤΜΕ ἐάν π.χ. εἶναι Κυριακὴ καὶ συμπέση Θεομητορικὴ Ἑορτὴ ἔχουσα δύο κανόνας, λέγονται καὶ οἱ τρεῖς κανόνες εἰς ιβ' (ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ λέγεται ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο τῆς Ἑορτῆς). Ἐὰν ὅμως συμπέση μνήμη Ἀγίου ἔχοντος δύο κανόνας (οἰαδήποτε ἡμέρα) δὲν ἀναφέρει στὴν προθεωρία τί γίνεται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. Στὴν ἀναλυτικὴ τυπικὴ διάταξη τοῦ ΤΜΕ βλέπουμε (π.χ. ἐν καθημερινῇ):

- τοῦ Ἀγίου Δημητρίου: ὁ Ἅγιος ἔχει δύο κανόνας, ὅμως τό ΤΜΕ φαίνεται ὅτι καταλιμπάνει τὸν ἕναν, καὶ ἔτσι ψάλλονται μόνον ὁ τοῦ σεισμοῦ εἰς δ', καὶ ὁ εἰς τοῦ Ἀγίου εἰς δ'.
- τῶν Ἀγίων Ἀρχαγγέλων: ἡ ἑορτὴ ἔχει δύο κανόνας, ὅμως τό ΤΜΕ φαίνεται ὅτι καταλιμπάνει τὸν ἕναν, καὶ ἔτσι ψάλλονται μόνον ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς δ', καὶ ὁ εἰς τῶν Ἀρχαγγέλων εἰς δ'.
- τῇ 11ῃ Νοεμβρίου: ὑπάρχουν δύο κανόνες στὸ Μηναῖον, ὁ εἰς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ ὁ ἕτερος τῶν Ἀγίων Μαρτύρων. Τὸ ΤΜΕ (σ. 95) λέει ψάλλεται «ὁ τῶν Ἀγίων». Ποιὸς ὅμως ἀπὸ τοὺς δύο;
- τὸ Σάββατον τῆς Α' Ἑβδομάδος (τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς), σ. 335, δὲν καταλιμπάνει κανέναν κανόνα, καὶ λέγονται καὶ οἱ τρεῖς.
- εἰς τὴν καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαν [ΤΜΕ, σ. 45-46]: ἔχει καὶ τοὺς δύο Κανόνες τῆς Παρακλητικῆς, καὶ τὸν τοῦ Μηναίου (τρεῖς συνολικά).

<sup>11</sup> «ὁ κανόνας διαμορφώνεται καὶ ὁλοκληρώνεται σὲ μιὰ ἐποχὴ ταραχῶν καὶ θεολογικῆς ἀντιπαράθεσης καὶ τελικὰ ἐπιβάλλεται καὶ ἐπικρατεῖ ὡς νέο ὑμνογραφικὸ εἶδος, εὐκίνητο μουσικά, καὶ ἰδιαίτερα πλούσιο καὶ ἱκανὸ νὰ ἀπαντήσῃ θεολογικὰ στὸ πρόβλημα τῆς εἰκονομαχίας καὶ τῶν ἄλλων αἱρέσεων. Γιὰ τὴ διαμόρφωσή του, ποὺ τοποθετεῖται στὶς ἀρχὲς τοῦ Ζ' αἰ. συνηγορεῖ μιὰ παλαιὰ μαρτυρία ποὺ μᾶς δίνει ὁ πάπυρος Rylands 466 καὶ δείχνει ὅτι στὰ μέσα τοῦ Ζ' αἰ. ὁ κανόνας ἔχει ἀποκτήσῃ τὰ κύρια χαρακτηριστικά του», [IBM8, σ. 60].

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν δειγματοληψία τοῦ ΤΜΕ, βλέπουμε ὅτι τυχαῖες φορὲς καταλιμπάνει Κανόνες. Ἄν ἀνατρέξουμε ὁμῶς στὰ **Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**, ἀκόμη καὶ στὸ **Ἡμερολόγιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου**, βλέπουμε, γιὰ παράδειγμα:

- τοῦ Ἁγίου Δημητρίου [ΔΒΣΤ, σ. 282]: δὲν καταλιμπάνουν κανένα κανόνα, καὶ ὁρίζουν νὰ ψαλλοῦν καὶ ὁ τοῦ σεισμοῦ εἰς δ', ἀλλὰ καὶ οἱ δύο τοῦ Ἁγίου εἰς η'<sup>12</sup>.
- τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων [ΔΒΣΤ, σ. 292], [ΗΠΒΕ, σ. 452]: δὲν καταλιμπάνουν κανένα κανόνα, καὶ ὁρίζουν νὰ ψαλλοῦν ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ οἱ δύο τῶν Ἀρχαγγέλων<sup>12</sup>.
- τῇ Κυριακῇ 26ῃ Νοεμβρίου γιὰ παράδειγμα [ΔΒΣΤ, σ. 303]: δὲν καταλιμπάνουν κανένα κανόνα, καὶ ὁρίζουν νὰ ψαλλῇ ὁ ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ἔτσι λοιπὸν καὶ ἐμεῖς, δὲν καταλιμπάνουμε κανόνες<sup>13</sup> (οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀποθησαυρίσει ὅλη τὴν Ὁρθόδοξη Θεολογία καὶ Ἀγιολογία, καὶ πρέπει οἱ πιστοὶ νὰ τοὺς ἀκροῶνται, διὰ νὰ μὴ μένουν ἀθεολόγητοι)<sup>14</sup>.

### **Κανόνες, μὲ ποιά σειρά καὶ πῶς ψάλλονται;**

Ὅταν ἀναγινώσκηται ἡ ψάλληται εἷς κανὼν μόνον, ψάλλεται πρῶτον ὁ εἰρμὸς ἐν ἐκάστη ᾠδῇ.

Ὅταν δὲ ψάλλωνται δύο ἢ καὶ περισσότεροι κανόνες, τότε ψάλλεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρῶτου κανόνος, εἴτα τὰ τροπάρια αὐτοῦ, μεθ' ὃ ἡ ὁμώνυμος ᾠδὴ τοῦ δευτέρου κανόνος [καὶ τοῦ τρίτου], ἀλλ' **ἄνευ εἰρμῶν**. Οὕτω δὲ ψάλλονται καὶ αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν αὐτῶν σειράν.

Μόνον κατ' ἐξαίρεσιν ἐν ταῖς Ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων, Θεοφανείων, Πεντηκοστῆς, ἐν τῇ Κοιμήσει, ἐν τῇ θ' ᾠδῇ τῆς Ὑψώσεως, καὶ ὁσάκις συμπίπτωσιν δύο Ἑορταὶ ἐκ τῶν μεγάλων ὁμοῦ (ὡς Εὐαγγελισμὸς καὶ Βαΐων), ἢ συμπίπτῃ Θεομητορικὴ Ἑορτὴ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς ἢ Δεσποτικῆς ἐν Κυριακῇ, τότε ψάλλεται ἐκάστη ᾠδὴ μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ἐν τῷ πρῶτῳ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ κανόνι [καὶ ἐν τῷ τρίτῳ κανόνι].

Οἱ Εἰρμοὶ ψάλλονται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μὲ προτασσόμενους στίχους ὡς ἀναγράφονται εἰς τὴν σ. 18. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς ψάλλομεν *Δόξα καὶ Καὶ νῦν ἀντίστοιχα*, ἐκτὸς τῆς η' ᾠδῆς ὅπου ἀντὶ τοῦ *Δόξα* ψάλλομεν *Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας*.

Ὅσάκις τὰ τροπάρια τῆς ᾠδῆς παρίσταται ἀνάγκη ἵνα γίνωσι περισσότερα ἢ ὅσα εἰσὶ, διπλασιάζομεν, τριπλασιάζομεν, κ.λπ., ἕκαστον αὐτῶν. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ὁ εἰρμὸς ἐν ἐκάστη ᾠδῇ οὐδέποτε λέγεται περισσότερον, ἢ ἅπαξ, ἢ δὶς· τὰ δὲ

<sup>12</sup> Ἐπίσης, δὲς π.χ. [ΔΒΖ, σ. 253, 262].

<sup>13</sup> «...δεδομένης μάλιστα τῆς μεγάλης ἐπιβολῆς τοῦ ποιητικοῦ εἶδους τοῦ Κανόνος στὴν ἐκκλησιαστικὴ λατρεία, εἰδικότερα στὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ, τοῦ ὁποῦ ἀποτελεῖ τὴν ὑμνολογικὴν ραχοκοκαλίαν», [ΙΒΜ8, σ. 293].

<sup>14</sup> Ἐπίσης, «Οἱ κανόνες ἀποτελοῦν τὴν 'σπονδυλικὴν στήλην' τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὁρθροῦ. Ὑμνοῦν τὸ περιεχόμενον κάθε Δεσποτικῆς καὶ Θεομητορικῆς Ἑορτῆς, τοὺς ἁθλοὺς καὶ τοὺς ἀγῶνες, τὰ θαύματα καὶ τὰ πολυποίκιλα μαρτύρια τῶν ἁγίων, τὰ ὁποῖα κορυφαῖοι ἅγιοι ὑμνογράφοι καὶ θεοφώτιστοι πατέρες ἐξιστόρησαν καὶ ὑμνησαν. Διατὶ νὰ τοὺς παραλείψουμε; Διατὶ νὰ τοὺς περικύψουμε;», Ἀπόστολος Παπαχρήστου, «Ἡ ἀναγκαιότης τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τοῦ Τυπικοῦ στὴν ὁρθόδοξο λατρεία», περιοδικὸν ΣΥΜΒΟΛΗ, τ. 2.

ἐπισφραγιστικά θεοτοκία τῆς ὥδῃς μόνον ἅπαξ. Τὰ λοιπὰ τροπάρια δύνανται κατὰ τὴν ἀνάγκην λεχθῆναι ἐκ δευτέρου, ἢ ἐκ τρίτου, κ.λπ., ἕκαστον.

## Κοντάκια

Τὸ ΤΜΕ, εἰς τὴν περὶ Κοντακίου θεωρία του [ΤΜΕ, σ. 23], ἔχει ἐν Κυριακῇ κοντάκια μόνον τῶν ἐπισήμων Ἀγίων κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς σ. 37. Ὅμως ὅπως καὶ ἄλλου, στὶς εἰδικὲς τυπικὲς διατάξεις δὲν ἀκολουθεῖ τὴν προθεωρία. Ἔτσι λοιπόν, ἐν Κυριακῇ, τὸ ΤΜΕ ἔχει κοντάκιον εἰς Ἀγίους ἐορταζομένους «εἰς #» (π.χ. ε' Δεκεμβρίου, α' Ἰουλίου, κζ' Ἰουλίου), ἀκόμη καὶ εἰς Ἀγίους ἐορταζομένους «εἰς ς» (π.χ. κγ' Ὀκτωβρίου, ιδ' Νοεμβρίου).

Ἐπίσης, στὴν προθεωρία τοῦ ΤΜΕ περὶ Κοντακίου, δὲν ἀναφέρεται ἡ περίπτωσις τῶν προεορτίων, μεθεόρτων, καὶ τῶν ἀποδόσεων τῶν Ἑορτῶν ἐν Κυριακῇ. Στὶς εἰδικὲς τ.δ. τοῦ ΤΜΕ, βλέπουμε ὅτι εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως, τῆς Μεταμορφώσεως δὲν ἔχει Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ [ΤΜΕ, σ. 79, 304] (!), ἐνῶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔχει [ΤΜΕ, σ. 312].

Ἐμεῖς στὶς παραπάνω διαφορὰς τοῦ ΤΜΕ, ἐν Κυριακῇ, ἔχουμε κοντάκια εἰς ὅλους τοὺς Ἀγίους ἐορταζομένους «εἰς #» καὶ «εἰς ς», καὶ ἐπίσης ἔχουμε κοντάκια τῶν Ἑορτῶν εἰς τὰς ἀποδόσεις αὐτῶν. Ἐπίσης καταχωρήσαμε τὴν ἀκρίβεια τοῦ ἀρχαίου τυπικοῦ στὶς ἀντίστοιχες παραγράφους τῶν τυπικῶν διατάξεων, «Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια».

Ἄς σημειωθεῖ, ὅτι ὁσάκις λέγονται Κοντάκια καὶ ἀπὸ γ' ὥδῃς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ς' ὥδῃς, ἀπὸ ς' ὥδῃς λέγεται πάντοτε τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς ποὺ ἐορτάζομεν ἐπισημότερον. Σύγκρινε τὴν σειρὰ τῶν Κοντακίων π.χ. στὶς σελίδες 35 καὶ 37.

## Συναξάριον

Καθ' ἐκάστην μετὰ τὴν ς' ὥδην ἀναγνωσθέντος τοῦ Κοντακίου καὶ τοῦ Οἴκου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν, ἀναγινώσκεται εὐθὺς μετ' αὐτὰ τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας, ὡς κεῖται ἐν τοῖς Μηναίοις. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς ἐορτὰς τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, ὡς καὶ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῶν Ἀγίων Πατέρων, τῶν Προπατόρων, καὶ τῇ πρὸ καὶ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Κυριακῇ, ἀναγινώσκεται πρῶτον τὸ Συναξάριον τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, μεθ' ὃ τὸ τῆς Κυριακῆς ἢ ἐτέρας ἐορτῆς Συναξάριον. Τότε ὅμως οὐ λέγεται τὸ τέλος τοῦ Συναξαρίου τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τὸ τέλος τοῦ Συναξαρίου τῆς Κυριακῆς ἢ τῆς ἐτέρας ἐορτῆς τοῦ Τριωδίου ἢ Πεντηκοσταρίου [ΤΡ, σ. 98].

## Καταβασίαι

Γνώριζε ὅτι τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, ἔχει τὶς Καταβασεῖς νὰ ψάλλονται στὸ τέλος ἐκάστης ὥδῃς (ὡς εὐρίσκονται καὶ εἰς τὰ Μηναῖα). Τὸ ΤΜΕ ἔχει νὰ ψάλλονται μετὰ



τοὺς Κανόνας (σ. 55)<sup>15</sup>. Ἐσὺ εὐλαβέστατε ἱεροψάλτα, εἰ βούλει ψάλλε τὶς Καταβασίεις στὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς.

Πίνακα ποὺ δείχνει ἀναλυτικὰ ποιῆς Καταβασίεις ψάλλονται σὲ κάθε περίοδο δύνασαι νὰ εὔρης εἰς τὴν σελίδα 111 καὶ ἐξῆς (ὅπου δίνονται καὶ τὰ λόγια). Οἱ Καταβασίεις ψάλλονται ἄνευ στίχου, ἀλλὰ εἰς τὸν [πρῶτον ἐὰν εἶναι διπλαῖ] εἰρμὸν τῆς ἡ' ᾠδῆς προτάσσομεν τὸ *Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον*.

Αἱ διπλαῖ καταβασίαι ψάλλονται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὡς ἀκολούθως:

- Ὡδὴ α' δεξιός, ἱαμβικὴ ᾠδὴ α' ἀριστερός.
- Ὡδὴ γ' δεξιός, ἱαμβικὴ ᾠδὴ γ' ἀριστερός, τὸ τέλος ὁ δεξιός.
- Ὡδὴ δ' ἀριστερός, ἱαμβικὴ ᾠδὴ δ' δεξιός, τὸ τέλος ὁ ἀριστερός.
- Ὡδὴ ε' δεξιός, ἱαμβικὴ ᾠδὴ ε' ἀριστερός, τὸ τέλος ὁ δεξιός.
- Ὡδὴ ζ' ἀριστερός, ἱαμβικὴ ᾠδὴ ζ' δεξιός, τὸ τέλος ὁ ἀριστερός.
- Ὡδὴ ζ' δεξιός, ἱαμβικὴ ᾠδὴ ζ' ἀριστερός, τὸ τέλος ὁ δεξιός.
- Ὡδὴ η' ἀριστερός, ἱαμβικὴ ᾠδὴ η' δεξιός.
- Ὡδὴ θ' δεξιός, ἱαμβικὴ ᾠδὴ θ' ἀριστερός.

Ἀπλούστερον ἂς ἐνθυμῶνται οἱ ψάλται ὅτι ὁ δεξιὸς χορὸς ψάλλει τοὺς ἔχοντας περιττὸν ἀριθμὸν εἰρμούς τοῦ α' κανόνος (α', γ', ε', ζ', θ' ᾠδῶν) καὶ ὁ ἀριστερὸς τοὺς ἔχοντας ἄρτιον ἀριθμὸν (δ', ς' καὶ η' ᾠδῶν), ἐπισυνάπτεται δ' ἐκάστοτε ὁ ἐπόμενος εἰρμὸς τοῦ β' κανόνος ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἱεροψάλτου [ΔΒΣΤ, σ. 10].

## Οἱ ἀντὶ Καταβασίων Εἰρμοί

Ὅπως οἱ Καταβασίεις ψάλλονται κατὰ τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν στὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς, ἔτσι καὶ οἱ ἀντὶ Καταβασίων Εἰρμοὶ τῆς γ', ς', η' καὶ θ' ᾠδῆς (ποὺ ὁρίζει τὸ Τυπικὸν στὶς ἀντίστοιχες ἡμέρες) ψάλλονται στὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς (τὸ ὅποιον καὶ ἀσπαζόμεθα). Τό ΤΜΕ, σ. 46, ἔχει τοὺς Εἰρμούς τῆς γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς καὶ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν. Ὅμως, ἐπειδὴ ἔχει τὴν θ' ᾠδὴν (δὲς τὴν παράγραφο «Ἡ θ' Ὡδὴ τῶν Κανόνων») ἀμέσως μετὰ τὴν η' ᾠδὴν, ἔχει τὸν Εἰρμὸν τῆς η' ᾠδῆς μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν καὶ τὸν Εἰρμὸν τῆς θ' ᾠδῆς μετὰ τὴν Τιμιωτέραν. —Δὲς τὴν σωστὴν διάταξιν π.χ. εἰς τὴν σ. 53.

Οἱ ἀντὶ Καταβασίων Εἰρμοὶ ψάλλονται ἄνευ στίχου, ἐκτὸς τοῦ Εἰρμοῦ τῆς η' ᾠδῆς ὅπου προτάσσομεν τὸ *Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον*.

## Ἡ Τιμιωτέρα

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται ἐν ταῖς ἐφεξῆς ἡμέραις:

- ἐν τῷ Γενεθλίῳ τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτοῦ,
- ἐν τῇ Ὑψώσει τοῦ Σταυροῦ καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς,
- ἐν τῇ Εἰσόδῳ τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς,
- ἐν τῇ Γεννήσει τοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ κς' Δεκεμβρίου καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς,

<sup>15</sup> Αὐτὴ ἡ μετάθεσις τοῦ ΤΜΕ ἔχει ὡς συνέπεια οἱ ᾠδὲς τῶν Κανόνων νὰ ἀρχίζουσιν πάντα ἀπὸ τὸν δεξιὸν χορὸν.

- ἐν τῇ Περιτομῇ, ἐν τοῖς Θεοφανείοις καὶ τῇ ζ' Ἰανουαρίου καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῶν,
- ἐν τῇ Ὑπαπαντῇ καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς,
- ἐν τῷ Εὐαγγελισμῷ,
- ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ,
- ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς Πεντηκοστῆς, ἐκτὸς τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων,
- ἐν τῇ Μεσοπεντηκοστῇ καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς,
- ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα,
- ἐν τῇ Ἀναλήψει καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς,
- ἐν τῇ Πεντηκοστῇ καὶ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς,
- ἐν τῇ Μεταμορφώσει καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς,
- ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς.

**Σημειωτέον** δὲ ὅτι, σύμφωνα μὲ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, ἐκ τῶν σημειωθεισῶν ἡμερῶν, ἐν ταῖς Θεομητορικαῖς ἑορταῖς τοῦ Γενεθλίου, τῆς Εἰσόδου, τῆς Ὑπαπαντῆς, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Κοιμήσεως, ὡσαύτως ἐν ταῖς ἀποδόσεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀποδόσεσιν τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Μεταμορφώσεως, καὶ τῇ ζ' Ἰανουαρίου, **ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται, ὅταν αὗται τύχωσιν ἐν Κυριακῇ**, ὅταν δὲ τύχωσιν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἐκτὸς Κυριακῆς, οὐ στιχολογεῖται.

Τό **TME** ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῶν Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, δὲν ἔχει καθόλου τὴν Τιμιωτέρα, [TME, σ. 69, 102, 174, 308]. Ὅμως **ἔχει τὴν Τιμιωτέρα, εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου** [TME, σ. 72], καὶ **εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν Εἰσοδίων** [TME, σ. 105]. **Δὲν ἔχει τὴν Τιμιωτέρα** στὶς ἀποδόσεις τῆς Ὑπαπαντῆς [TME, σ. 175], καὶ τῆς ιε' Αὐγούστου [TME, σ. 312]. Ὡς πρὸς τὶς ἀποδόσεις τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν, **ἔχει τὴν Τιμιωτέρα** στὴν ἀπόδοσιν τῆς Μεταμορφώσεως [TME, σ. 304], καὶ **δὲν ἔχει τὴν Τιμιωτέρα** στὶς ἀποδόσεις τῆς Ὑψώσεως [TME, σ. 79], **τῶν Χριστουγέννων** [TME, σ. 128, 133] καὶ **τῶν Φώτων** [TME, σ. 149]. Ἐν ὀλίγοις, παρατηροῦμε σύγχυσιν εἰς τὸ TME, προφανῶς ἐλλείψει ἐπανεκδόσεών του. Ἐμεῖς ἀκολουθοῦμε τὸ TME, ἀλλὰ σημειώνουμε καὶ τὴν ἀκρίβεια.

## ¶ Θ' Ὡδὴ τῶν Κανόνων

Ἡ θ' Ὡδὴ τῶν Κανόνων, σύμφωνα μὲ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, λέγεται **πάντοτε** μετὰ τὴν θ' Ὡδὴν τῆς Θεοτόκου ἥτοι «τὴν Τιμιωτέραν» ὅταν αὕτη στιχολογεῖται ἥτοι ψάλλεται (τὸ ὁποῖον καὶ ἀσπασζόμεθα), ἐπίσης [ΔΒΖ, σ. 105, ὑποσ. 98]. —Τὸ TME στὶς γενικὲς διατάξεις, ἔχει τὴν θ' Ὡδὴν νὰ λέγεται ἀμέσως μετὰ τὴν η' ὥδὴν καὶ ἐν Κυριακῇ, σ. 55, ἀλλὰ καὶ ἐν καθημερινῇ, σ. 46. Πάντως τῇ λ' Ἰανουαρίου [TME, σ. 167], ἔχει τὴν θ' Ὡδὴν τῶν Κανόνων μετὰ τὴν Τιμιωτέραν! Ὅταν πάντως ἡ Τιμιωτέρα δὲν στιχολογεῖται (δηλ. δὲν ψάλλεται), τότε τὸ TME συμφωνεῖ μετὰ τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν ἔχοντας τὴν θ' Ὡδὴν μετὰ τὶς Καταβασίς.

## Τὸ «Ἄξιον ἔστί» μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς Θ' Ὠδῆς

Τό ΤΜΕ δὲν ἀναφέρει τὸ «Ἄξιον ἔστί» εἰς τὴν γενικὴν διάταξιν τῆς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου (σ. 46). Ὅμως παρατηρεῖται [ΣΥΜ, τ. 7, σ. 52], ὅτι τὸ «Ἄξιον ἔστί», ἀναφέρεται εἰς τὸ ΤΜΕ σὲ διάφορα ἄλλα σημεία (π.χ. σ. 218, 328, 346), ἄρα κατὰ τὴν γνώμη μας πρόκειται περὶ ἀπλῆς παραλείψεως εἰς τὴν γενικὴν διάταξιν ἀπὸ τοῦ ΤΜΕ.

## Αἶνοι

Ὅταν ἡ τυπικὴ διάταξις προβλέπει ἀνάγνωσιν τῶν Αἰνῶν, ἀναγινώσκονται καὶ οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν Αἰνῶν (ρμη', ρμθ', ρν'). *Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια, καὶ ὅταν ψάλλονται οἱ Αἶνοι, μετὰ τὸ «Αἰνεῖτε Αὐτόν», ψάλλεται ἡ στιχολογία τῶν Αἰνῶν, ἀπὸ τοῦ «Αἰνεῖτε Αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη» μέχρι τοῦ σημείου ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν στιχηρῶν ποὺ θὰ ψαλλοῦν. Τὰ «μουσικὰ» τῆς στιχολογίας τῶν Αἰνῶν (κατ' ἦχον) δύνασαι νὰ τὰ εὔρῃς εἰς τὸ Εἰρμολόγιον τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου καὶ τοῦ Πέτρου Βυζαντίου, τοῦ 1825 (παρὰ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος), ἐκδ. «Κουλτούρα». Ψάλλονται δὲ οἱ Αἶνοι, εἰς τὸν ἦχον τοῦ πρώτου στιχηροῦ.*

## Στιχηρὰ Αἰνῶν

Ὅταν λέμε, ψάλλομεν δ' στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἅγιος ἔχει μόνο τρία στιχηρά (εἰς τοὺς Αἶνους ἐννοεῖται), δευτερώνομε τὸ α'. στιχηρόν (εἰ βούλει, ἀντὶ νὰ δευτερώσεις τὸ α'. λέγε τὸ ιδιόμελον δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν τοῦ Ἁγίου ὡς τέταρτον στιχηρόν τοῦ Ἁγίου, σὲ περίπτωσιν ποὺ δὲν ψάλλεται τὸ ιδιόμελον ὡς δοξαστικόν)· ἐπίσης [ΔΒΖ, σ. 67, ὑποσ. 64].

## Πότε ψάλλονται Ἑσπερία καὶ Ἀποδείχια τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τοὺς Αἶνους;

Κατ' ἀκρίβειαν ποτέ. Τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τὰ τοῦ Ὁρθρου τῷ Ὁρθρῷ. Μὴ μετακινεῖτε αἰῶνια ὅρια ἃ ἔθετο οἱ πατέρες ἡμῶν.

Τό ΤΜΕ εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις του δὲν τοποθετεῖ τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τοὺς Αἶνους. Στὶς εἰδικὲς διατάξεις ὅμως (τὶς ὁποῖες ἀναγκαστικὰ ἀκολουθοῦμε καὶ ἐμεῖς), δὲς σ. 121 κ.έ., ὄντως τὸ πράττει λιγοστὲς φορὲς (περίπου πέντε). Εἶναι ἁμαρτία ὅμως, ἐμεῖς νὰ καινοτομήσουμε ἔτι περαιτέρω καὶ νὰ χρησιμοποιοῦμε ὡς δικαιολογία τὸ ΤΜΕ γιὰ νὰ εἰσαγάγουμε τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὸν Ὁρθρον παραλείποντας τὴν Παρακλητικὴν, τὴν στιγμὴ μάλιστα ποὺ τὸ ἴδιο τό ΤΜΕ δὲν προωθεῖ κάτι τέτοιο στὶς γενικὲς διατάξεις.

«Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀνεπίτρεπτοι αὐθαιρεσίαι, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὴν ὀρθόδοξον λατρείαν» [ΣΥΜ, τ. 12, σ. 21].

Καὶ ἡ Παρακλητικὴ πρέπει νὰ ἀκούγεται, καὶ τὸ Μηναῖον καθὼς οἱ σοφοὶ πατέρες ἡμῶν διέταξαν. Εἴμαστε σοφώτεροι, ἢ ἀγιώτεροι ἐκείνων ποὺ τὰ ἐθέσπισαν **τὰ διεφύλαξαν** καὶ τὰ παρέδωσαν στὴν Ἐκκλησίαν, γιὰ νὰ τὰ ἀλλάξουμε;



Ταπεινῶς φρονοῦμε πάντως, ὅτι μόνον σὲ περίπτωση ποὺ ἐορτάζει κάποιος ἱερὸς ναὸς καὶ δὲν ὑπάρχει «φυλλάδα» διὰ νὰ ἐορτασθεῖ «εἰς #» ὁ Ἅγιος τοῦ ναοῦ, τότε μόνον εἶναι συγχωρητέον νὰ ποῦμε τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τοὺς Αἵνους ἐὰν ὁ Ἅγιος δὲν ἔχει στιχηρὰ ἢ ἀπόστιχα Αἵνων εἰς τὸ Μηναῖον.

### **Δοξολογία, μικρὰ ἢ μεγάλῃ;**

Δοξολογίαι εἰσὶν ἡ μεγάλη καὶ ἡ μικρά. Καὶ ἡ μὲν μεγάλη ψάλλεται, ἡ δὲ μικρὰ λέγεται χῦμα ὑπὸ τοῦ προεστῶτος.

Ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς Ἑορταῖς καὶ ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς μνήμαῖς τῶν ἐορτάζομένων εἰς # Ἀγίων, ψάλλεται ἡ μεγάλη δοξολογία.

Προσέτι ψάλλεται ἡ μεγάλη δοξολογία καὶ ἐν ταῖς μνήμαῖς τῶν ἐορτάζομένων εἰς ς Ἀγίων, ἡ ἀκολουθία τῶν ὁποίων (εἰς τὸ Μηναῖον) ἀναγράφει ρητῶς «Μεγάλη Δοξολογία». Ἐὰν δὲν ἀναγράφεται ρητῶς ἡ μεγάλη δοξολογία, λέγεται πάντα ἡ μικρά δοξολογία (χῦμα).

Καί, ἐν αἷς ἡμέραις οὐκ ἔστι μεγάλη δοξολογία, ἀντ' αὐτῆς λέγεται ἡ μικρὰ χῦμα, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ Σοὶ δόξα πρέπει (σελ. 108).

### **Σήμερον σωτηρία ἢ ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος;**

Τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν (δὲς ἀκόμη καὶ τὴν Παρακλητικὴν στὸ τέλος τῶν ἤχων) ἔχει εἰς μὲν τὸν α', β', γ' καὶ δ' ἤχον τὸ τροπάριον «Σήμερον σωτηρία», εἰς δὲ τὸν πλ. α', πλ. β', βαρύν καὶ πλ. δ' τὸ τροπάριον «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (τὸ ὁποῖον καὶ ἀσπαζόμεθα), ἐπίσης [ΔΒΖ, σ. 19, ὑποσ. 16]. Τό ΤΜΕ, σ. 58, ἔχει μόνον τὸ «Σήμερον σωτηρία» (ἀνεξαρτήτως ἤχου).

### **Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Δοξολογίαν ἐν Καθήμερινῇ ἡμέρᾳ ἢ τῷ Σαββάτῳ**

Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν ὁρίζει νὰ ψάλλεται μετὰ τὴν Δοξολογία (μικρὰ ἢ μεγάλη), ἀπολυτίκιον(α) καὶ θεοτοκίον (ἐκτὸς Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς Ἑορτῆς ὅπου ἔχει τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἀπαξ), [ΤΓΡ], [ΖΗΤ, σ. 63].

Τό ΤΜΕ ὅμως φαίνεται ὅτι ἄφησε νὰ ψάλλεται ἐνα μόνον τροπάριον, ἀπολυτίκιον, σ. 30 (δὲν γνωρίζουμε ὅμως πῶς ἄφησε θεοτοκίον μόνον του εἰς τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν, σ. 30, 46)<sup>16</sup>. Δὲς π.χ. τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, σ. 89, τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, σ. 96, τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, σ. 246, τὸ Σάββατον τῆς Α' Ἑβδομάδος, σ. 335, τὸ Σάββατον τῆς Β' Ἑβδομάδος, σ. 339. Ἐξαίρεση φαίνεται νὰ ἀποτελοῦν τὰ δύο «Ψυχοσάββατα», τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεφ, σ. 321, καὶ τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, σ. 388, ὅπου ἔχει δύο τροπάρια, «Ὁ βάθει σοφίας», καὶ «Σὲ καὶ τείχος»

<sup>16</sup> Λέγει ὁ ἀείμνηστος π. Γεώργιος Ρῆγας [ΖΗΤ, σ. 65], σχολιάζοντας αὐτὸ εἰς τό ΤΜΕ: «Διὰ τὰς ἡμέρας δὲ πάλιν, καθ' ἃς ψάλλεται ἡ Παρακλητικὴ καὶ λέγεται Μικρὰ Δοξολογία, ὅλως καινοφανῶς καὶ παραλόγως ὁρίζει [σημ. τό ΤΜΕ], παραλειπομένου τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, νὰ ψάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου μόνον τὸ καθήμερινόν Θεοτοκίον...».

(παρότι αὐτὸ τὸ βιβλίον δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὸ Τριώδιον καὶ τὸ Πεντηκοστάριον τὰ ἀναφέρουμε γιὰ τὴν ἔρευνά μας).

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἀκόμη καὶ σὲ μεθεόρτα, τὸ ΤΜΕ φαίνεται ὅτι ὁρίζει μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, π.χ. ζ' Ἰανουαρίου, σ. 146 (καὶ 30). Ἐὰν ὅμως ὁ Ἅγιος δὲν ἐορτάζεται, ὁρίζει τὸ τῆς Ἑορτῆς ἀπολυτίκιον μόνον, σ. 30. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν ὁρίζει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ὁ Ἅγιος ἐορτάζεται ἢ μή.

Ἐμεῖς στὸ κάθε κεφάλαιον τῶν τυπικῶν διατάξεων, καταγράφουμε στὴν ἐνότητα «Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκριβεία» τὴν ἐν προκειμένῳ τάξιν τοῦ ἀρχαίου τυπικοῦ, ἀλλὰ στὴν τυπικὴ διάταξιν καθ' ἑαυτὴ ἔχουμε ἀφήσει μόνον ἓνα τροπάριον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων ὅπου ἀκολουθοῦμε σὲ αὐτὴν τὴν τυπικὴν διάταξιν τὸ ἀρχαῖον τυπικόν.

### Ἡ Ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου

Ὁ Ὁρθρος τυγχάνει ξεχωριστὴ ἀκολουθία τῆς Θείας Λειτουργίας, καὶ ὥς ἐκ τούτου προτοῦ νὰ ἀρχίσῃ ἡ Θεία Λειτουργία, θὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἡ Ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου. Ὅμως τὸ ΤΜΕ (σ. 57-58), ἔθεσε τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου **μυστικῶς** ὑπὸ τοῦ διακόνου καὶ τοῦ ἱερέως, ψαλλομένης τῆς Δοξολογίας.

### Ἀλληλούϊα ἡ Θεὸς Κύριος τὰ Σάββατα;

Κατὰ τὰ Σάββατα τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ὅταν μὲν τύχωσιν ἡ προεόρτια ἢ μεθεόρτα, ἢ Ἑορτὴ Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ἢ καὶ ἀπλὴ μνήμη Ἁγίου ἔχοντος ἔστω καὶ ἐν μόνον δοξαστικὸν ἐν τῷ ἐσπερινῷ αὐτοῦ, τότε ψάλλεται τὸ Θεὸς Κύριος.

Ὅταν δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ Ἅγιος (ἐκτὸς προεορτίων καὶ μεθεόρτων), μηδὲν δοξαστικὸν ἔχων (δηλ. δὲν δικαιоῦται Ἀπολυτικίου, δὲς σ. 16), ἀντὶ τοῦ Θεὸς Κύριος ψάλλεται τὸ Ἀλληλούϊα.

### Ἀλληλούϊα ἡ Θεὸς Κύριος εἰς τὰς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων;

Ἡ Νηστεία τῶν Χριστουγέννων, ἢ καὶ τεσσαρακονθήμερον καλουμένη, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ιε' Νοεμβρίου λήγει τῇ κδ' Δεκεμβρίου συμπεριλαμβανομένη καὶ ταύτῃ. Ἡ δὲ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς Δευτέρας μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων διήκουσα μέχρι τῆς κη' Ἰουνίου συμπεριλαμβανομένης.

Ἐν ἀμφοτέραις ταύταις ταῖς νηστεαῖς, κανονικῶς, ψάλλομεν Ἀλληλούϊα ἐν ὁρισμέναις ἡμέραις αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦτο θὰ τὸ παρουσιάσουμε -πρῶτα ὁ Θεός- σὲ κάποια ἐπόμενη ἔκδοσιν. Ἀκολουθοῦμε, πάντως, τὸ ΤΜΕ ποὺ δὲν κάνει τέτοια διάκριση.

## Πότε ἑορτάζεται τὸ Ἅγιον Πάσχα;

Τὸ Ἅγιον Πάσχα μπορεῖ νὰ ἑορτάζεται τὸ συντομώτερον **4 Ἀπριλίου** (22 Μαρτίου μὲ τὸ παλαιό), καὶ τὸ ἀργότερον **8 Μαΐου** (25 Ἀπριλίου μὲ τὸ παλαιό). Τὸ διάστημα τῶν ἡμερῶν εἶναι 34 ἡμέρες.

Συνεπῶς τὸ **Τριώδιον ἄρχεται** τὸ ἐνωρίτερον **24 Ἰανουαρίου**, δηλ. 10 ἐβδομάδες πρὸ τοῦ ἐνωριέτερου Πάσχα (11 Ἰανουαρίου μὲ τὸ παλαιό)· τὸ ἀργότερον ἄρχεται **27 Φεβρουαρίου** (14 Φεβρουαρίου μὲ τὸ παλαιό). Ἄν εἶναι τὸ ἔτος δίσεκτον, προσθέτομεν μίαν ἡμέραν.

Ἐπίσης τὸ **Πεντηκοστάριον τελειώνει** (Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων) τὸ ἐνωρίτερον **30 Μαΐου**, δηλ. 8 ἐβδομάδες μετὰ τὸ ἐνωρίτερον Πάσχα (17 Μαΐου μὲ τὸ παλαιό)· τὸ ἀργότερον τελειώνει **3 Ἰουλίου** (20 Ἰουνίου μὲ τὸ παλαιό).

## «Μουσικά»

Τὰ «μουσικά» τῶν τροπαρίων τῆς **Παρακλητικῆς** μπορεῖτε νὰ τὰ βρεῖτε στὶς ἐξῆς ἀναφορές:

- Ὁκτάηχον Ἑβδομαδάριον [ΟΕΒ], Μοναχοῦ Δοσιθέου Κατουνακιώτου.
- Μουσικὸν Ἐγκόλπιον Παρακλητικῆς, Ἱεροθέου Ἱερομονάχου.

Τὰ «μουσικά» τῶν **εἰρμῶν** τῶν κανόνων ποὺ δὲν ὑπάρχουν εἰς τὰ Εἰρμολόγια τοῦ 19<sup>ου</sup> αἰῶνος, μπορεῖτε νὰ τὰ βρεῖτε (σὺν ἄλλοις) εἰς τό:

- Νέον Εἰρμολόγιον, Ἀποστόλου Παπαχρήστου.

Τὰ «μουσικά» τοῦ **Πολυελέου** θὰ τὰ βρεῖτε π.χ. στὰ κλασσικὰ βιβλία Βυζ. Μουσικῆς τοῦ 19<sup>ου</sup> αἰῶνος, καὶ τὶς Ἐκλογὰς στό:

- Ἀθωνικὴ Μουσικὴ Ἀνθοδέσμη - Ἐκλογάριον, Ἱεροθέου Ἱερομονάχου.

## Διάφορες Σημειώσεις

- Τὰ τέσσερα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία ποὺ θὰ χρειαστεῖς ἐν ὥρᾳ τῆς τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθίας, εἶναι ἡ Παρακλητικὴ (πήγαινε εἰς τὸν Ὅχον τῆς ἐβδομάδος, καὶ «τῷ πρωί» τῆς τυχούσης ἡμέρας), τὸ **Μηναῖον** (τοῦ τυχόντος μηνός, εἰς τὴν τυχούσα ἡμέρα, «εἰς τὸν Ὁρθρον»), τὸ **Ὁρολόγιον τὸ Μέγα** καὶ τὸ **Ψαλτήριον**.
- Θεομὴ παράκλησις: μὴ χρησιμοποιεῖτε διάφορες δημοσιεύσεις ποὺ παρέχουν «μαζεμένη» τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, α'. διότι σὲ λίγο θὰ καταντήσετε νὰ μὴν γνωρίζετε τὶ εἶδους πράγμα εἶναι ἡ Παρακλητικὴ, ἢ τὸ Ὁρολόγιον, πολλῶ δὲ μᾶλλον τὸ Τυπικόν, καὶ ἂν γιὰ κάποιον λόγο δὲν μπορέσετε νὰ βρεῖτε «μαζεμένη» τὴν ἀκολουθία θὰ χαθεῖτε· β'. διότι αὐτὲς οἱ «μαζεμένες» ἀκολουθίες πολλάκις παραβιάζουν τὸ Τυπικόν· γ'. διότι καλὸς ψάλτης δὲν εἶναι

μόνο αὐτὸς ποὺ ξέρεי νὰ ψάλλῃ ὅλους τοὺς κανόνες (ὡς ἔλεγεν ἀείμνηστος Πρωτοψάλτης), ἀλλὰ καὶ ὁ καλὸς γνώστης τοῦ Τυπικοῦ<sup>17</sup>.

- Θεομὴ παράκλησις πρὸς τοὺς ἐκδοτικούς οἴκους: παρακαλῶ πολύ, μὴν «ἀναμορφώνετε» τὰ ἐκκλησιαστικά βιβλία τῶν Ἀκολουθιῶν, καὶ κυρίως τὴν Παρακλητικὴ καὶ τὸ Μηναῖον, γιατί μπορεί τελικῶς νὰ προκληθῇ «παραμόρφωσις», με ἐπιπτώσεις εἰς τὸ Τυπικόν.
- Ὅταν λέμε, π.χ. σελ. 31, «Ἀναστάσιμα», ἐννοοῦμε με τὸν ὅρο αὐτὸ τὰ τροπάρια τῆς Κυριακῆς (Παρακλητικῆ, τυχὼν Ἦχος τῆς ἐβδομάδος, τῇ Κυριακῇ πρωί).
- Ὅταν λέμε, π.χ. σελ. 31, «Ἀνατολικά», ἐννοοῦμε με τὸν ὅρο αὐτὸ τὰ τέσσερα τελευταία στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς (Παρακλητικῆ, τυχὼν Ἦχος τῆς ἐβδομάδος, τῇ Κυριακῇ πρωί).
- Ὅταν λέμε, π.χ. τὰδε τροπάρια «τοῦ ἤχου», ἀναφερόμαστε στὴν Παρακλητικὴ (Ἦχος τῆς ἐβδομάδος, καὶ «τῷ πρωί» τῆς τυχούσης ἡμέρας).
- Ὅταν ἀναφερόμαστε π.χ. σὲ τροπάριον Ἁγίου, ἐννοεῖται ὅτι ἀναφερόμαστε στὸ βιβλίον τοῦ Μηναίου τῇ τυχούσῃ ἡμέρᾳ.
- α' θεοτοκία, καλοῦνται τὰ θεοτοκία τῶν ἀναστασίμων ἀπολυτικίων.
- Ὅταν λέμε, π.χ. «ἀπὸ γ' ὥδῃς», σημαίνει «μετὰ τὸ τέλος τῆς γ' ὥδῃς».
- Τὶ σημαίνει «ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου <ὄνομα> ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις»; Αὐτὸ πέραν τῆς καθ'αὐτῆς σημασίας τῆς φράσεως, σημαίνει ὅτι ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα στὸν Ὁρθρο, δὲν ψάλλουμε κανένα τροπάριο (οὔτε κοντάκιον κτλ.) τοῦ ἐν λόγῳ Ἁγίου, ἐκτὸς τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Συναξαρίου του.
- Ἐὰν ἔχῃς κάποια ἀπορία στὴν τυχούσα τυπικὴν διάταξιν ποὺ ἐκτίθεται ἀργότερα εἰς τὸ βιβλίον, συμβουλεύσου στὴν ἴδια ἐνότητα τὶς **Σημειώσεις**. Ἐὰν δὲν εὕρῃς τὴν ἀπάντησιν, συμβουλεύσου τὶς **Γενικὲς Σημειώσεις** σὲ αὐτὴν τὴν ἐνότητα (τὶς ὁποῖες παρακαλοῦμε εἰ δυνατόν νὰ τὶς ἔχῃς ὑπ' ὄψιν σου). Ἐὰν καὶ πάλιν δὲν εὕρῃς ἀπάντησιν, θὰ χαροῦμε νὰ ἀκούσουμε τὴν ἀπορία σου εἰς τὴν ἠλεκτρονικὴ διεύθυνσιν: [panayiotis@analogion.net](mailto:panayiotis@analogion.net).

<sup>17</sup> «Στὴν πρώτη Ἐνορία ποὺ ὑπηρέτησε ἐνορίτες τοῦ ἦταν κάποιοι πρόσφυγες με λεπτομερειακὴ γνώση τοῦ τυπικοῦ καὶ φανατικὴ προσκόλληση στὶς διατάξεις του. Κάποτε ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς τοῦ εἶπε ὅτι ἔπρεπε νὰ διώξῃ τὸν νέο ψάλτη ποὺ προσέλαβε στὴν Ἐκκλησία, γιατί ἦταν αἰρετικός. Αἴρεσή του ἦταν τὰ λάθη ποὺ ἔκανε στὴν τυπικὴ διάταξιν τῶν ἀκολουθιῶν. Ἔτσι ἀπὸ τὸ ποιμνιὸ του διδάχθηκε τὴν ἀκριβὴ τήρησιν, ἀλλὰ σὲ μεγάλο βαθμὸ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ τυπικοῦ», **Κληρικοί τοῦ «παλαιοῦ τυπικοῦ»**, πρωτ. Θωμᾶ Βαμβίνη, Ἐκκλησιαστικὴ Παρέμβασις 7/06.

**ΚΥΡΙΑΚΑΙ**

**Ἀπὸ τῶν Ὑμνολογίων τῆς Ἐκκλησίας**

**«ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν Σε, Φιλάνθρωπε»**

*Καταβασίαι Χριστουγέννων*

**Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας**

«Τὶ καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὸν πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών'. Τῆς χάριτος ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐκχεομένης, εἰκότως μεταλαμβάνουσι τῆς ἀσωμάτου καὶ πνευματικῆς χορηγίας αἱ τῶν ἁγίων ψυχαί»

*Βασιλειανὸν Ταμεῖον, Βενεδίκτου Ἱερομονάχου Ἀγιορείτου, σ. 193 [PG 30, 116B-C]*

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἐνοριῶν Τῆς Κυριακῆς Ἐὰν Τύχη Ἅγιος μὴ ἐορταζόμενος

Ἐωθινὸν καὶ Ἦχος (ζήτει εἰς τὴν σελ. 119).

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός*.
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος*, Ἀναστ. Ἀπολυτίκιον, *Δόξα* τὸ αὐτό, *Καὶ νῦν* τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἵτησις»).
  - Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα (τῆς α' στιχολογίας).
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἵτησις.
  - Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα (τῆς β' στιχολογίας).
  - Ἄμωμος (εἰς στάσεις γ').
- Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἢ Αἵτησις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου.
- Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου.
- **Ἡ Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου**
  - *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
  - *Πᾶσα πνοὴ* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
  - Ἐωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον.
  - *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*.
  - Ν' Ψαλμός (ψαλλομένου τοῦ Ν', γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου).
  - *Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.*  
*Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ πεντηκοστάριον *Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.*
  - *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου..., Κύριε ἐλέησον* (ιβ'). *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς δ', καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὡδῆς, Αἵτησις, Μεσῳδία Καθίσματα τοῦ Ἀγίου.
- Ἀπὸ ς' Ὡδῆς, Αἵτησις, Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου αὐτοῦ.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὡδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - η' Ὡδές).
- Τιμιωτέρα (θ' Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὡδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὡδῆς, καὶ ἡ Αἵτησις.
- *Ἅγιος Κύριος*.
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.
- Αἶνοι: ἰσθῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ' καὶ ἀνατολικά δ'.
- *Δόξα* τὸ Ἐωθινὸν ἐνδιάτακτον Δοξαστικόν.
- *Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις*.
- Δοξολογία μεγάλη.
- *Σήμερον σωτηρία* (α'-δ' ἤχοι) ἢ *Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος* (πλ. α' - πλ. δ').
- Ἡ Ἐκτενής, ἢ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

## Σημειώσεις

(Ἐὰν Τύχη Ἅγιος μὴ ἐορταζόμενος ἐν Κυριακῇ)

**Κανόνες**<sup>18</sup>. Ἐὰν τύχῃσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδιον κανόνα ἕκαστος, λέγεται ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', ὁ τοῦ πρώτου Ἀγίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ ἑτέρου Ἀγίου ὡσαύτως ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ'.

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια·

**Κανόνες α'.** Ἐὰν τύχη εἷς Ἅγιος, ψάλλομεν τὸν ἀναστάσιμον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', τὸν σταυροαναστάσιμον ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς γ', τὸν τῆς Θεοτόκου ἄνευ εἰρμῶν εἰς γ' καὶ τὸν τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας ἐπίσης ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ'. **β'.** Ἐὰν τύχῃσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδιον κανόνα ἕκαστος, λέγεται ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', ὁ τῆς Θεοτόκου ἄνευ εἰρμῶν εἰς β', ὁ τοῦ πρώτου Ἀγίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ ἑτέρου Ἀγίου ὡσαύτως ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ', ὁ δὲ σταυροαναστάσιμος τοῦ ἡχοῦ καταλιμπάνεται.

<sup>18</sup> Θερμὴ παράκλησις: Κυριακὴ σήμερα, ἡμέρα ἀφιερωμένη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸν Κύριον. Ψάλλετε (ἀναγινώσκετε) τοὺς Κανόνες τοῦλάχιστον μέχρι καὶ τὴν ζ' ὥδῃ. «Τὸ ὠραιότερον τμῆμα τῆς λατρείας τῶν Ὁρθοδόξων, ἢ τῶν κανόνων ψαλμωδία δηλονότι, ἔχει περιπέσει εἰς μαρασμὸν καὶ τοῦτο ἐξ ἀγνοίας καὶ ἀμελείας», [ΔΤΑ, σ. 67].



## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἐνοριῶν Τῆς Κυριακῆς Ἐὰν Τύχη Ἄγιος ἐορταζόμενος εἰς ζ'

Ἐωθινὸν καὶ Ἦχος (ζήτει εἰς τὴν σελ. 119).

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός*.
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος*, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Δόξα τοῦ Ἁγίου, *Καὶ νῦν* τό α' θεοτοκίον ὁμώχον τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου.
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - ο α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἴτησις»).
  - ο Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα (τῆς α' στιχολογίας).
  - ο β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἴτησις.
  - ο Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα (τῆς β' στιχολογίας).
  - ο Ἄμωμος (εἰς στάσεις γ').
- Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἢ Αἴτησις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου.
- Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου.
- **Ἡ Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου**
  - ο *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
  - ο *Πᾶσα πνοὴ* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
  - ο Ἐωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον.
  - ο *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*.
  - ο Ν' Ψαλμός (ψαλλομένου τοῦ Ν', γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου).
  - ο *Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.*  
Εἶτα στίχ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ πεντηκοστάριον *Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*.
  - ο *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου..., Κύριε ἐλέησον* (ιβ'). *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς δ', καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου (χῦμα). Μεσώδια Καθ. ὡς ἐν
- Ἀπὸ ζ' Ὁδῆς, Αἴτησις, Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου αὐτοῦ. [τῷ Μηναίῳ.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὁδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - η' Ὁδὲς).
- Τιμιωτέρα (θ' Ὁδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὁδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὁδῆς, καὶ ἡ Αἴτησις.
- *Ἅγιος Κύριος*.
- Ἐξαποστειλάρια· τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Μηναίου.
- Αἶνοι· ἰστώμεν στίχους η' (δὲς σημείωσιν).
- *Δόξα*, τὸ Ἐωθινὸν ἐνδιάτακτον Δοξαστικόν.
- *Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις*.
- Δοξολογία μεγάλη.
- *Σήμερον σωτηρία* (α'-δ' ἤχοι) ἢ *Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος* (πλ. α' - πλ. δ').
- Ἡ Ἐκτενής, ἢ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

## Σημειώσεις

(Ἐὰν Τύχη Ἅγιος ἐορταζόμενος εἰς ζ' ἐν Κυριακῇ)

**Ἀπολυτίκια·** Ἐὰν εἰσι δύο Ἅγιοι ἐορταζόμενοι ἀμφοτέρω (ἢτοι κεκτημένοι ὑπὲρ τὰ δύο ἕκαστος δοξαστικά), λέγε ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον, τοῦ ἐνὸς Ἁγίου, Δόξα, τοῦ ἑτέρου Ἁγίου, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον εἰς τὸν ἥχον τοῦ τελευταίου ἀπολυτικίου.

**Κανόνες·** Ἐὰν τύχωσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδιον κανόνα ἕκαστος, λέγεται ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', ὁ τοῦ πρώτου Ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ ἑτέρου Ἁγίου ὡσαύτως ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ'.

**Ἐξαποστειλάρια·** Ὅταν λέμε «τοῦ Μηναίου», ἐννοοῦμε πάντα τὰ ἑξαποστειλάρια, ὡς κεῖνται ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

**Αἵνοι·** Ἐὰν ὁ Ἅγιος δὲν ἔχει στιχηρά, ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ' καὶ ἀνατολικά δ', ἄλλιῶς στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ' (λέγοντες στὰ δύο τελευταία στιχηρά, καὶ δύο καταλλήλους στίχους γιὰ τὸν Ἅγιο, δὲς σ. 104).

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια·

**Κανόνες α'.** Ἐὰν τύχη εἷς Ἅγιος, ψάλλομεν τὸν ἀναστάσιμον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', τῆς Θεοτόκου ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ' καὶ τὸν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐπίσης ἄνευ εἰρμῶν εἰς ζ' (ἢ εἰ βούλει, λέγε τὸν ἀναστάσιμον εἰς δ', τὸν σταυροαναστάσιμον εἰς β', τῆς Θεοτόκου εἰς β' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ζ'). **β'.** Ἐὰν τύχωσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδιον κανόνα ἕκαστος, λέγεται ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', ὁ τῆς Θεοτόκου ἄνευ εἰρμῶν εἰς β', ὁ τοῦ πρώτου Ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ ἑτέρου Ἁγίου ὡσαύτως ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ'.

**Αἵνοι·** Ἐὰν ὁ Ἅγιος δὲν ἔχει στιχηρὰ τῶν αἰνῶν, ἀλλὰ ἔχει ιδιόμελον (δοξαστικὸν) ἀποστίχων τῶν Αἰνῶν, λέγε τὸ ιδιόμελον ὡς ὄγδοον στιχηρὸν εἰς τοὺς Αἴνους (μεθ' ἐνὸς καταλλήλου διὰ τὸν Ἅγιον στίχον, δὲς σ. 104), ἀντὶ τοῦ τετάρτου στιχηροῦ ἀνατολικοῦ [ΤΓΡ, σ. 664, 670], [ΖΗΤ, σ. 129].

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἑνοριῶν Τῆς Κυριακῆς Ἐὰν Τύχη Ἅγιος ἐορταζόμενος εἰς #

Ἑωθινὸν καὶ Ἦχος (ζήτει εἰς τὴν σελ. 119).

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός*.
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος*, Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, *Δόξα* τοῦ Ἀγίου, *Καὶ νῦν* α' θεοτοκίον
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου: [ὁμόηχον τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ Ἀγίου].
  - ο α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἴτησις»).
  - ο Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα (τῆς α' στιχολογίας).
  - ο β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἴτησις.
  - ο Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα (τῆς β' στιχολογίας).
  - ο Ἀμωμος (εἰς στάσεις γ') ἢ Πολυέλεος<sup>19</sup>.
  - ο Καθίσματα τοῦ Ἀγίου τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον, *εἰ ἔχει ὁ Ἅγιος*<sup>20</sup>.
- Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἢ Αἴτησις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου.
- Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου.
- **Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου**
  - ο *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
  - ο *Πᾶσα πνοὴ* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
  - ο Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον. *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*.
  - ο Ν' Ψαλμός (ψαλλομένου τοῦ Ν', γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου).
  - ο *Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου*.  
Εἶτα στίχ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεός* καὶ τὸ πεντηκοστάριον *Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*.
  - ο *Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν Σου..., Κύριε ἐλέησον* (ιβ'). *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- **Κανόνες**: ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου (χῦμα). Μεσῶδια Καθ. ὡς ἐν
- Ἀπὸ ς' Ὠδῆς, Αἴτησις, Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου αὐτοῦ. [τῷ Μηναίῳ.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὠδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - η' Ὠδὲς).
- Τιμιωτέρα (θ' Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὠδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὠδῆς, καὶ ἡ Αἴτησις.
- *Ἅγιος Κύριος*.
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Μηναίου.
- Αἶνοι: ἰσθῶμεν στίχους η', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'.
- *Δόξα*, τὸ Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Δοξαστικόν.
- *Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις*.
- Δοξολογία μεγάλη.
- *Σήμερον σωτηρία* (α' - δ' ἤχοι) ἢ *Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος* (πλ. α' - πλ. δ').
- Ἡ Ἐκτενής, ἢ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

<sup>19</sup> Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχει Πολυέλεον (σ. 17), λέγεται ἀντὶ τοῦ Ἀμώμου, δὲς σ. 17.

<sup>20</sup> Κατ' ἀκρίβειαν, τὰ Καθίσματα τοῦ Πολυελέου ψάλλονται πρὸ τῶν Ἀναβαθμῶν (δὲς σ. 17, καὶ [ΤΑΔ, σ. 17, 57]), ὡς καὶ τηρεῖται εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος.

## Σημειώσεις

(Ἐὰν Τύχη Ἅγιος ἐορταζόμενος εἰς # ἐν Κυριακῇ)

**Ἀπολυτίκια**· Ἐὰν εἰσι δύο Ἅγιοι ἐορταζόμενοι ἀμφοτέρω (ἢτοι κεκτημένοι ὑπὲρ τὰ δύο ἕκαστος δοξαστικά), λέγε ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον, τοῦ ἐνὸς Ἁγίου, Δόξα, τοῦ ἑτέρου Ἁγίου, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον εἰς τὸν ἦχον τοῦ τελευταίου ἀπολυτικίου.

**Κανόνες**· Ἐὰν τύχωσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδιον κανόνα ἕκαστος, λέγεται ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', ὁ τοῦ πρώτου Ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ ἑτέρου Ἁγίου ὡσαύτως ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ'.

**Αἵνοι**· στὰ δύο τελευταία στιχηρά τοῦ Ἁγίου, λέμε δύο καταλλήλους στίχους γιὰ τὸν Ἅγιον, δὲς σ. 104.

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια

**Κανόνες α'**· Ἐὰν τύχη εἷς Ἅγιος, ψάλλομεν τὸν ἀναστάσιμον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', τῆς Θεοτόκου ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ' καὶ τὸν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐπίσης ἄνευ εἰρμῶν εἰς ζ' (ἢ εἰ βούλει, λέγε τὸν ἀναστάσιμον εἰς δ', τὸν σταυροαναστάσιμον εἰς β', τῆς Θεοτόκου εἰς β' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ζ'). **β'**· Ἐὰν τύχωσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδιον κανόνα ἕκαστος, λέγεται ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', ὁ τῆς Θεοτόκου ἄνευ εἰρμῶν εἰς β', ὁ τοῦ πρώτου Ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ ἑτέρου Ἁγίου ὡσαύτως ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ'.

\* \* \*

### Ἐὰν Τελεῖται Ἀρτυωνία

**Κανόνες**· Ψάλλομεν τὸν ἀναστάσιμον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', τῆς Θεοτόκου ἄνευ εἰρμῶν εἰς β', καὶ τοῦ Ἁγίου τὸν ἕνα ἢ τοὺς δύο (ἔὰν ἔχη) ἐπίσης ἄνευ εἰρμῶν εἰς η'.

**Ἀπό γ' φδῆς**· Αἵτησις, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα. Μεσώδια Καθίσματα τοῦ Ἁγίου.

**Ἀπό ζ' φδῆς**· Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου.

**Μετὰ τὴν Δέησιν (πρὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ Ὁρθρου)**· ἀπόλυσις μικρὰ ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν. Μεθ' ἣν ψαλλομένων ἰδιομέλων ἐκ τῆς Λιτῆς τοῦ Ἁγίου, δίδοται τὸ ἅγιον ἔλαιον (ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου) τοῖς ἀδελφοῖς, ὡς διατέτακται, καὶ Ἀπόλυσις.

# Τυπικὸν Ὁρθροῦ Ἑνοριῶν Τῆς Κυριακῆς

## Ἐὰν Τύχη Ἄγιος ἐπισήμεως ἐορταζόμενος<sup>21</sup>

Ἑωθινὸν καὶ Ἦχος (ζήτει εἰς τὴν σελ. 119).

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός.*
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος*, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, *Δόξα* τοῦ Ἀγίου, *Καὶ νῦν* α' θεοτοκίον
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου: [ὁμόηχον τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ Ἀγίου.
  - ο α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἴτησις»).
  - ο Καθίσματα, ἔν Ἀναστάσιμον, ἐν τοῦ Ἀγίου, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ.
  - ο β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἴτησις.
  - ο Καθίσματα, ἔν Ἀναστάσιμον, ἐν τοῦ Ἀγίου, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ.
  - ο Ἄμωμος (εἰς στάσεις γ') ἢ Πολυέλεος<sup>19</sup>.
  - ο Καθίσματα τοῦ Ἀγίου τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον, εἰ ἔχει ὁ Ἅγιος<sup>20</sup>.
- Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἢ Αἴτησις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου.
- Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου.
- Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου
  - ο *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
  - ο *Πᾶσα πνοὴ* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
  - ο Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον. *Ἀνάστασιν Χριστοῦ.*
  - ο Ν' Ψαλμός (ψαλλομένου τοῦ Ν', γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου).
  - ο *Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.*  
Εἶτα στίχ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ πεντηκοστάριον *Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.*
  - ο *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου..., Κύριε ἐλέησον* (ιβ'). *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Αἴτησις, Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου αὐτοῦ, Μεσώδια
- Ἀπὸ ς' Ὠδῆς, Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. [Καθίσματα τοῦ Ἀγίου.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὠδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - η' Ὠδὲς).
- Τιμωτέρα (θ' Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὠδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὠδῆς, καὶ ἡ Αἴτησις.
- *Ἄγιος Κύριος.*
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.
- Αἶνοι· ἰσθῶμεν στίχους η', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'.
- Δόξα, τὸ Δοξαστικόν τοῦ Ἀγίου.
- *Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.*
- Δοξολογία μεγάλη.
- *Σήμερον σωτηρία* (α'-δ' ἤχοι) ἢ *Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος* (πλ. α' - πλ. δ').
- Ἡ Ἐκτενής, ἢ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

<sup>21</sup> Παλαιά, μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν λέγονταν μόνον τὰ Ἀναστ. Καθίσματα, π.χ. [ΤΚΠ, σ. 23, 27], ἐν ἀντιθέσει μέ τό [ΤΜΕ, σ. 90, 94] καί, φυσικά, τὴν παρούσα τάξιν. Τό ΤΜΕ, ἴσως ἐκ παραλείψεως, διατηρεῖ τὴν παλαιὰν τάξιν σὲ λίγες περιπτώσεις (δὲς ὑποσημειώσεις 60, 61, 62, 64). Δὲς ἐπίσης [ΤΜΕ, σ. 163] διὰ τὸ Δοξαστικόν.

## Σημειώσεις (ἐὰν Ὑψὲς Ἄγιος ἐπισήμως ἐορτάζομενος)

**Αἶνοι·** στὰ δύο τελευταία στιχηρά τοῦ Ἀγίου, λέμε δύο καταλλήλους στίχους γιὰ τὸν Ἅγιο, δὲς σ. 104.

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια·

**Κανόνες·** τὸν ἀναστάσιμον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', τῆς Θεοτόκου ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ' καὶ τὸν τοῦ Ἀγίου ἐπίσης ἄνευ εἰρμῶν εἰς ς'.

\* \* \*

### Ἐὰν τελεῖται Ἁγρυπνία·

Δὲς παρόμοια παράγραφο εἰς τὴν σελίδα 36.

\* \* \*

### **Ἐπισήμως ἐορτάζομενοι Ἅγιοι**

Εἴθισται ἵνα ἐπισήμως ἐορτάζωνται αἱ μνήμαι τῶν ἑξῆς Ἀγίων:

- Τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Α', Δ' καὶ Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου,
- Τὸ Γενέσιον, ἡ Ἀποτομὴ καὶ ἡ Σύναξις τοῦ Προδρόμου,
- Τῶν κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου
- Τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου
- Ἡ σύναξις τῶν ιβ' Ἀποστόλων
- Τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν (ἐκάστου)
- Ἡ σύναξις τῶν Ἀσωμάτων
- Τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν
- Τοῦ Ἀγίου Γεωργίου
- Τοῦ Ἀγίου Δημητρίου
- Τοῦ Ἀγίου Νικολάου
- Τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης
- Τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
- Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
- καὶ ἄλλων Ἀγίων, εἰς τὴν μνήμην τῶν ὁποίων ἐστὶν ὁ Ναὸς ἀνατεθειμένος, ἢ πανηγυρίζεται ἐν αὐτῷ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐπισήμως.

## ΣΑΒΒΑΤΑ

**Ἅγιος Ἰωάννης δ Χρυσόστομος**

«Εἰς τὸν οὐρανὸν εἵσιμεν εἰσιόντες ἐνθάδε. Οὐ τῷ τόπῳ λέγω, ἀλλὰ τῇ διαθέσει. Μηδεὶς ἐνταῦθα τὰ τοῦ οἴκου μελετάτω. Ἰατρεῖον πνευματικὸν ὁ οἶκος οὗτος»

Χρυσοστομικὸν Ταμεῖον, Βενεδίκτου Ἱερομονάχου Ἀγιορείτου, σ. 395 [PG 59,35-36]



## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἑνοριῶν Τὰ Σάββατα Ὅταν φάλλῃται Ἀλλουῖα<sup>22</sup>

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ τοῦ Σαββάτου, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός.*
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτὴ (τὰ «Εἰρηνικά»).
- Ἀλληλούια. Ἀπολυτίκια· *Ἀπόστολοι μάρτυρες. Δόξα, Μνήσθητι Κύριε. Καὶ νῦν, Μήτηρ Ἁγία.*
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου· ις' Κάθισμα, Μικρὴ Συναπτὴ («Αἴτησις»).
  - γ' μαρτυρικὰ καθίσματα τοῦ ἤχου, ἔν νεκρώσιμον καὶ τὸ θεοτοκίον.
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου· ὁ Ἀμώμος (εἰς στάσεις β')· μετὰ τὴν α' τοῦ Ἀμώμου στάσιν, μνημονεύει ὁ ἱερεὺς<sup>23</sup>.
- Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, καὶ μετ' αὐτὰ μνημονεύει πάλιν ὁ ἱερεὺς.
- Νεκρώσιμον Κάθισμα *Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, Δόξα* τὸ τέλος. *Καὶ νῦν* θεοτοκίον *Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλας.*
- Ν' Ψαλμός (χῦμα).
- Κανόνες· ὁ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ'<sup>24</sup>,  
ὁ πρῶτος κανὼν τῆς Παρακλητικῆς εἰς δ',  
ὁ νεκρώσιμος κανὼν (ν.κ.) τοῦ ἤχου (β' κανὼν τῆς παρακλητικῆς) εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ὁ Εἰρμός τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ ν.κ., Αἴτησις, Μεσώδια Καθίσμ. τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπὸ ς' Ὁδῆς, ὁ Εἰρμός τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ ν.κ., Αἴτησις,  
Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου (εἰ οὐκ ἔχει, λέγομεν τὸ *Μετὰ τῶν Ἁγίων*) καὶ ὁ  
Οἶκος *Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.*
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὁδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Εἰρμός τῆς η' Ὁδῆς τοῦ ν.κ..
- Τιμιωτέρα<sup>23</sup> (θ' Ὁδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὁδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Εἰρμός τῆς θ' Ὁδῆς τοῦ ν.κ., τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, καὶ ἡ Αἴτησις.
- Ἐξαποστειλάρια· ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰ οὐκ ἔχει, λέγομεν χῦμα τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου δῖς, καὶ τὸ νεκρ. ἑξαπ. *Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.*
- Αἶνοι· ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου (**δὲς σημείωσιν**).
- *Δόξα, Καὶ νῦν* τὸ ἐν τῇ Παρακλητικῇ θεοτοκίον μετὰ τὰ Μαρτυρικά.
- Δοξολογία μικρά (χῦμα).
- Δέησις («τὰ Πληρωτικά») καὶ ἡ ἐκφώνησις.
- Ἀπόστιχα· τὰ Νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ ἤχου (τοῦ κὺρ Θεοφάνους) μετὰ τῶν
- *Δόξα, Καὶ νῦν* τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. [στίχων αὐτῶν.
- *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*. Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκιον· *Ἀπόστολοι μάρτυρες.*
- Ἡ Ἑκτενὴς κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

<sup>22</sup> Ζήτει τροπάρια τῆς σημερινῆς διατάξεως εἰς τὴν σελ. 43 κ.ε..

<sup>23</sup> [ΤΜΕ, σ. 320], [ΤΑΔ, σ. 535].

<sup>24</sup> Π.χ. [ΤΑΣ, ἀπορούμενα, κεφ. 78].

## Σημειώσεις

(ἐν Σαββάτῳ ὅταν φάλλῃται ἀλληλούϊα)

**Πῶς ψάλλεται τὸ Ἀλληλούϊα** Ὁ δεξιὸς χορὸς ψάλλει εἰς ἦχον β' τὸ Ἀλληλούϊα<sup>25</sup>, τρεῖς τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὁ ἀριστερὸς ἄνευ στίχου. Εἴτ' αὖθις ὁ δεξιὸς τὸν στίχον *Μακάριοι οὓς ἐξέλεξω καὶ προσελάβου Κύριε*, καὶ τὸ Ἀλληλούϊα (γ'). Καὶ τέλος ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὸν στίχον *Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν*, καὶ αὖθις ὡσαύτως τὸ Ἀλληλούϊα (γ'). —Δὲς [ΤΓΡ, σ. 74] καὶ [ΤΜΕ, σ. 320].

**Μετὰ τὴν α' τοῦ Ἀμώμου στάσιν, αἵτησις τοῦ ἱερέως** Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων δούλων τοῦ Θεοῦ..., καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιον τε καὶ ἀκούσιον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς κτλ. καὶ ἡ ἐκφώνησις Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις (καὶ εὐθὺς ἡ β' στάσις τοῦ Ἀμώμου).

**Μετὰ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια** μνημονεύει ὁ ἱερεὺς τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὡς ἀνωτέρω (δηλ. μετὰ τὴν α' στάσιν τοῦ Ἀμώμου), λέγων συνάμα μετὰ τὸ Ὅπως Κύριος ὁ Θεός, καὶ τὴν εὐχὴν Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, καὶ ἡ ἐκφώνησις Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις.

**Κανόνες** Ἐὰν δὲ ᾧσι δύο Ἅγιοι, ἔχοντες ἴδιον κανόνα ἕκαστος, ὁ δεύτερος κανὼν τοῦ Μηναίου λέγεται ἀντὶ τοῦ πρώτου κανόνος τῆς Παρακλητικῆς ποὺ παραλείπεται.

**Αἶνοι** Τῷ Σαββάτῳ πρωὶ εἰς τὴν Παρακλητικὴν, ἀμέσως μετὰ τοὺς κανόνες (στὸν δὲ α' ἦχον, ἀμέσως μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια), κεῖνται τὰ «Μαρτυρικά» τοῦ ἡχοῦ. Ἐὰν εἶναι τρία, δευτέρωσε τό α'.

**Ἀπόστιχα** Ἀμέσως μετὰ τὸ θεοτοκίον τῶν Μαρτυρικῶν, εἰς τὴν Παρακλητικὴν, κεῖνται τὰ «Νεκρώσιμα» προσόμοια τοῦ ἡχοῦ, ποίημα τοῦ κυροῦ Θεοφάνους.

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια

**Κανόνες** ὁ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ', ὁ πρῶτος κανὼν τῆς Παρακλητικῆς ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ', καὶ τελευταῖον ὁ νεκρώσιμος τοῦ ἡχοῦ (β' κανὼν τῆς παρακλητικῆς) ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ' [ΤΑΣ, ἀπορούμενα, κεφ. 18].

**Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν μικρὴν δοξολογίαν** Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἀλληλούϊα, ἦτοι, Ἀπόστολοι μάρτυρες. Δόξα, Μνήσθητι Κύριε. Καὶ νῦν, Μήτηρ Ἁγία.

<sup>25</sup> Τὰ μουσικὰ εἰς τὸ [ΟΕΒ, σ. 371].

## Τροπάρια (ἐν Σαββάτῳ ὅταν φάλλῃται ἀλληλουΐα)

**Ἀπολυτίκια.**  
**Ἦχος 6'.**

Ἀπόστολοι, μάρτυρες καὶ προφῆται,  
ιεράρχαι, ὅσοι καὶ δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν  
ἀγῶνα τελέσαντες καὶ τὴν πίστιν  
τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν  
Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν  
ἱκετεύσατε σωθῆναι, δεόμεθα τὰς ψυχὰς  
ἡμῶν.

**Δόξα. Νεκρώσιμον.**

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων  
Σου καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον  
συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ  
μὴ Σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι  
δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Μήτηρ Ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός,  
ἀγγελικοῖς Σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς  
μεγαλύνομεν.

**Νεκρώσιμα Εὐλογῆτάρια.**  
**Ἦχος πλ. α'.**

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς,  
καὶ θύραν Παραδείσου· εὗρω καὶ γὰρ, τὴν  
ὁδὸν διὰ τῆς μετάνοιας· τὸ ἀπολωλὸς,  
πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακάλεσαί με,  
Σωτῆρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά σου.

**Οἱ τὸν Ἀμνόν, τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ  
σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες· καὶ πρὸς**

ζωὴν, τὴν ἀγήρω Ἅγιοι, καὶ αἰδίου  
μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, Μάρτυρες  
αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν  
δωρήσασθαι. [δὲς ΩΡΑ, σ. 78]

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά σου.

**Οἱ τὴν ὁδόν, τὴν στενὴν βαδίσαντες,**  
τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν  
Σταυρόν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ Ἕμοι  
ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε  
ἀπολαύετε, ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν, βραβεῖα,  
καὶ στέφη τὰ οὐράνια. [δὲς ΩΡΑ, σ. 78]

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά σου.

**Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης Σου, εἰ**  
καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων·  
οἰκτεῖρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα,  
καὶ καθάρισον Σὴ εὐσπλαγχνίᾳ· καὶ τὴν  
ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι  
Παραδείσου· πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά σου.

**Ὁ πάλαι μέν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ**  
εἰκόνι Σου θεία τιμήσας, παραβάσει  
ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ  
ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν  
ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος  
ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά σου.

**Ἀνάπαυσον, ὁ Θεός, τοὺς δούλους Σου,**  
καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ,  
ὅπου χοροί, τῶν Ἀγίων, Κύριε, καὶ οἱ  
Δίκαιοι, ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες· τοὺς  
κεκοιμημένους δούλους Σου ἀνάπαυσον,  
παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τὸ τριλαμπές, τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς, πίστει Σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Χ**αῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων, εὗρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ Σοῦ εὗρομεν Παράδεισον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα Σοι, ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

**Καθίσματα (μετὰ τὰ Ἐὐλογιστήρια).**

**Ἦχος πλ. α'.**

Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους Σου καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς Σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει φιλόανθρωπε.

Δόξα.

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Κοντάκιον.**

**Ἦχος πλ. δ'.**

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

**Ὁ Οἶκος.**

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρήνον ποιοῦντες ὥδην τό, Ἀλληλούϊα.

**Τὸ Φωταῖωτικόν.**

Ζήτει εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς.

**Νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον.**

**Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.**

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς Σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ Σοῦ.

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἑνοριῶν Τὰ Σάββατα

Ὅταν Τυχὴ Ἄγιος μὴ ἐορταζόμενος, ἢ ἐορταζόμενος εἰς ζ', καὶ φάλλῃται θεὸς Κύριος<sup>26</sup>

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ τοῦ Σαββάτου, ὁ Ἱερεύς· *Εὐλογητός.*
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκια· Τοῦ Ἀγίου, *Δόξα* τὸ αὐτό, *Καὶ νῦν* τὸ α' θεοτοκίον
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου: [τοῦ αὐτοῦ ἤχου.
  - ο α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου· ις' Κάθισμα, Μικρὴ Συναπτή («Αἴτησις»).
  - ο Καθίσματα, τὰ ἐν τῇ Παρακλητικῇ (τῆς α' στιχολογίας).
  - ο β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου· ὁ Ἀψώμος (ις' Κάθισμα) εἰς στάσεις γ'.
  - ο Καθίσματα, τὰ ἐν τῇ Παρακλητικῇ (τῆς β' στιχολογίας).
- Ν' Ψαλμός (χῦμα).
- Κανόνες· ὁ τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ'<sup>27</sup>,  
 ὁ πρῶτος κανὼν τῆς Παρακλητικῆς εἰς δ',  
 ὁ νεκρώσιμος κανὼν (ν.κ.) τοῦ ἤχου (β' κανὼν τῆς παρακλητικῆς) εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ὁ Εἰρμός τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ ν.κ., Αἴτησις, Μεσώδια Καθίσμ. τοῦ Ἀγίου.
- Ἀπὸ ζ' Ὁδῆς, ὁ Εἰρμός τῆς ζ' Ὁδῆς τοῦ ν.κ., Αἴτησις, Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου  
 (εἰ οὐκ ἔχει, λέγομεν τὸ μαρτυρικὸν *Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*).
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὁδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Εἰρμός τῆς η' Ὁδῆς τοῦ ν.κ..
- Ἡ Τιμιωτέρα (θ' Ὁδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὁδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Εἰρμός τῆς θ' Ὁδῆς τοῦ ν.κ., τὸ *Ἀξιὸν ἐστιν*, καὶ ἡ Αἴτησις.
- Ἐξαποστειλάρια· ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. *Εἰ οὐκ ἔχει, ψάλλομεν τὸ νεκρ. ἑξαπ. Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*, καὶ τὸ θεοτοκίον *Ὁ γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων*.
- Αἶνοι, κτλ. μέχρι τῆς Ἀπολύσεως:

α'. Ἐὰν ὁ Ἄγιος ἔχη μεγάλην Δοξολογίαν:

- Αἶνοι· ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.
- *Δόξα* τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου, *Καὶ νῦν* τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον<sup>28</sup>.
- Δοξολογία μεγάλη.
- Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.
- Ἡ Ἐκτενής, ἡ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

<sup>26</sup> Ζήτει τροπάρια τῆς σημερινῆς διατάξεως εἰς τὴν σελ. 48.

<sup>27</sup> Ἐὰν ὁ Ἄγιος «ἐορτάζῃται εἰς ζ'», εἰ βούλει ἐπισημότερον ἐορτάσαι αὐτόν, λέγε τὸν Κανόνα τοῦ Ἀγίου τελευταῖον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀπὸ γ', ζ', η' καὶ θ' ὁδῆς θὰ ψαλλεῖ ὁ ἀντίστοιχος Εἰρμός τοῦ κανόνος τοῦ Ἀγίου ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου κανόνος.

<sup>28</sup> Οὐ γὰρ λέγεται τὸ σταυροθεοτοκίον διὰ τὴν μεγάλην Δοξολογίαν.

**β'. Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχη μικρὰν Δοξολογίαν:**

- Αἶνοι-Δοξαστικόν: Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχη στιχηρὰ Αἶνων, ἰσθῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, *Δόξα* τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, *Καὶ νῦν* τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον. Ἐὰν ὁ Ἅγιος οὐκ ἔχη στιχηρὰ Αἶνων, ἀναγινώσκομεν χῦμα τοὺς αἶνους ἄνευ στιχηρῶν. *Δόξα, Καὶ νῦν*.
- Δοξολογία μικρά (χῦμα).
- Δέησις («τὰ Πληρωτικά»).
- Ἀπόστιχα: Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχη Ἀπόστιχα, ψάλλονται ταῦτα καὶ οἱ στίχοι αὐτῶν. Ἐὰν ὁ Ἅγιος οὐκ ἔχη Ἀπόστιχα, ψάλλομεν γ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἡχου καὶ ἓν Νεκρώσιμον ἰδιόμελον (*δὲς σημείωσιν*), λέγοντες τοὺς αὐτοὺς στίχους ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Δοξαστικὸν ἀποστίχων: Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχη δοξαστικὸν ἀποστίχων, *Δόξα* τοῦ Ἁγίου, *Καὶ νῦν* τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ Ἅγιος οὐκ ἔχη δοξαστικὸν ἀποστίχων, *Δόξα, Καὶ νῦν* τὸ ἐν τῇ Παρακλητικῇ θεοτοκίον μετὰ τὰ Μαρτυρικά.
- *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*, Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.
- Ἡ Ἑκτενής κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.



## Σημειώσεις

(ἐν Σαββάτῳ Ὅταν Τυχὴ Ἅγιος μὴ ἐορτάζομενος, ἢ ἐορτάζομενος εἰς ζ', καὶ ψάλλῃται θεὸς Κύριος)

**Ἀπολυτίκια εἰς τὸ Θεὸς Κύριος**· Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἀπολυτίκιον τοῦ ενός, Δόξα τοῦ ἑτέρου, Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον ὁμώχον τοῦ δευτέρου ἀπολυτικίου.

**Καθίσματα**· Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, ἡ Παρακλητικὴ ἔχει Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος. Εἰ γὰρ ὁ τῆς ἐβδομάδος ἡχος ἐστὶν ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ἡχον τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου, τότε, ἐπειδὴ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου λέγεται στὰ ἀπολυτίκια, ψάλλομεν Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον, ὅπερ εὐρήσης εἰς ἑτέρας στιχολογίας τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος. — Κατὰ τὴν κη' Σεπτ. καὶ τὴν ζ' Ὀκτ., ὅτε τὸ Μηναῖον ἔχει μιᾶς στιχολογίας κάθισμα, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου (ἀντὶ τῆς Παρακλητικῆς).

**Εὐλογητάρια**· Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται (δι' αὐτὸ ἀπουσιάζουν).

**Κανόνες**· Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἐορτάζεται «εἰς ζ'» ἔχων ἓνα κανόνα, ἀπὸ τὸν πρῶτο κανόνα τῆς Παρακλητικῆς παραλείπονται τὰ δύο μαρτυρικὰ ἐν τῷ α' ἡχῳ ἢ τὸ νεκρώσιμον τροπάριον εἰς τοὺς λοιποὺς ἡχους. — Ἐὰν δὲ ὦσι δύο Ἅγιοι, ἔχοντες ἴδιον κανόνα ἕκαστος, ὁ δεῦτερος κανὼν τοῦ Μηναίου λέγεται ἀντὶ τοῦ πρώτου κανόνος τῆς Παρακλητικῆς ποὺ παραλείπεται.

**Ἀπόστιχα** (εἰ ὁ Ἅγιος οὐκ ἔχη)· Τῷ Σαββάτῳ πρωὶ εἰς τὴν Παρακλητικὴν, ἀμέσως μετὰ τοὺς κανόνες (στὸν δὲ α' ἡχον, ἀμέσως μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια), κεῖνται τὰ «Μαρτυρικά» τοῦ ἡχου μὲ ἓνα Νεκρώσιμον ἰδιόμελον (μόνον εἰς τὸν πλάγιον τοῦ δευτέρου ἡχου, δὲν ὑπάρχει Νεκρώσιμον ἰδιόμελον, ὅποτε ἀντ' αὐτοῦ λέγε τὸ δ' Μαρτυρικόν). Σημείωσε ὅτι τὰ Νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ κὺρ Θεοφάνους οὐ λέγονται.

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια

**Κανόνες**· ὁ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ', ὁ πρῶτος κανὼν τῆς Παρακλητικῆς ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ', καὶ τελευταῖον ὁ νεκρώσιμος τοῦ ἡχου (β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς) ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ'. — Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἐορτάζῃται εἰς ζ' ἔχων ἓνα κανόνα, ὁ πρῶτος κανὼν τῆς Παρακλητικῆς λέγεται εἰς δ', παραλειπομένων τῶν δύο μαρτυρικῶν ἐν τῷ α' ἡχῳ, ἢ τοῦ νεκρωσίμου τροπαρίου εἰς τοὺς λοιποὺς ἡχους.

**Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν**· Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου ἅπαξ, Δόξα, καὶ νῦν ὁμώχον α' θεοτοκίον. Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἀπολυτίκιον τοῦ ενός, Δόξα τοῦ ἑτέρου, Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον ὁμώχον τοῦ δευτέρου ἀπολυτικίου.

**Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν μικρὴν δοξολογίαν** Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Δόξα, καὶ νῦν θεοτοκίον· εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἀπολυτίκιον τοῦ ενός, Δόξα τοῦ ἑτέρου, Καὶ νῦν θεοτοκίον. — Καὶ εἰ μὲν ἔχει ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καὶ σταυροθεοτοκία, θεοτοκίον μετὰ τὰ τοῦ ὁρθρου ἀπολυτίκια ταῦτα ψάλλεται τὸ «τῆς ἡμέρας» θεοτοκίον ὁμώηχον τοῦ ἀπολυτικίου (ζῆτει εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς «Θεοτοκία εἰς ἕκαστον ἦχον»). Ἐὰν δὲ ἡ τοῦ Ἁγίου ἀκολουθία οὐκ ἔχει σταυροθεοτοκία, ψάλλομεν τό α' θεοτοκίον τοῦ ἦχου εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ ἀπολυτικίου ἦχον.

**Ἀπόστιχα** (εἰ ὁ Ἅγιος οὐκ ἔχη)· Ἐὰν τύχη α' ἢ βαρὺς ἦχος, λέγε τό β', τό γ', καὶ τό δ' ἀπὸ τὰ δ' Μαρτυρικά τοῦ ἦχου καὶ τὸ Νεκρώσιμον ἰδιόμελον.

## Τροπάρια

Ἐν Σαββάτῳ Ὅταν Τυχῇ Ἄγιος μὴ ἐορταζόμενος, ἢ ἐορταζόμενος εἰς ς', καὶ φάλλῃται θεὸς Κύριος)

**Κοντάκιον.**  
Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει Σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν Σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

**Νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον.**  
Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς Σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμᾶρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ Σοῦ.

**Θεοτοκίον. ὁμοιον.**

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

**Στίχοι Ἀποστίχων**  
(ὅταν ψάλλομεν τρία μαρτυρικά καὶ ἓν νεκρώσιμον)

Τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου. Διὰ τὰ ἐπόμενα·

**Στίχ.** Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

**Στίχ.** Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

**Στίχ.** Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἐνοριῶν Τὰ Σάββατα Ὅταν Τυχὴ Ἄγιος ἐορταζόμενος εἰς #

Πᾶσα ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου γίνεται ὡς ἐν τῇ περιπτώσει «Τυπικὸν Ὁρθρου Ἐνοριῶν  
Τῆς Καθ#μερινῆς (ἐκτὸς Δ/θ Ἑορτῶν) - Ἐὰν Τυχὴ Ἄγιος ἐορταζόμενος εἰς #» [σελίδα 61]  
διετάχθῃ, μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι πρὸ τοῦ Ὁρθρου ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικοῦ,  
λέγεται τὸ τοῦ Σαββάτου.

**Ἀπὸ τῆν Ὑμνολογίαν τῆς Ἐκκλησίας**

«Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν, ἁσματικῶς ὡς φιλέορτοι,  
καὶ πιστῶς ἑορτάσωμεν», τὰς μνήμας γεραίροντες τῶν Ἀγίων

Πρὸλ. α' στιχηρὸν τῆς 9' Σεπτεμβρίου

ΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΚΤΟΣ Δ/Θ  
ΕΟΡΤΩΝ

**Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος**

«Τῶν ἐκκλησιῶν μὴ ἀπολειπώμεθα»

[PG 49, 346]

**Ἀπὸ τῆς Ὑμνολογίας τῆς Ἐκκλησίας**

«Τῶν Ἀθλοφόρων τὴν ἄθλησιν, τὰ παλαίσματα,  
καὶ τὸν ἐνδοξὸν θάνατον, δεῦτε φιλέορτοι ἅπαντες,  
ὕμνοις ἐγκωμίων καὶ ᾠδαῖς εὐφηνήσωμεν»

Πρβλ. Οἶκος τῆς ἰδ' Ὀκτωβρίου

# Τυπικὸν Ὁρθρου Ἐνοριῶν Τῆς Καθημερινῆς (ἔκτος Λ/Θ Ἑορτῶν)

## Ἐὰν Τύχη Ἄγιος μὴ ἐορταζόμενος

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικοῦ, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός*.
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτὴ (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος*, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, *Δόξα* τὸ αὐτό, *Καὶ νῦν* τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον τῆς ἡμέρας.
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτὴ («Αἴτησις»).
  - Καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς (τὰ μετὰ τὴν α' στιχολογίαν).
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἴτησις.
  - Καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς (τὰ μετὰ τὴν β' στιχολογίαν).
  - Καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς (τὰ μετὰ τὴν γ' στιχολογίαν)<sup>29</sup>.
- Ν' Ψαλμός (χῦμα).
- Κανόνες· ὁ α' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ',  
ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς εἰς δ',  
ὁ τοῦ Μηναίου κανὼν (μ.κ.) εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, ὁ Εἰρμός τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ μ.κ., Αἴτησις, Μεσῶδια καθίσματα τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπὸ ς' Ὁδῆς, ὁ Εἰρμός τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ μ.κ., Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου (εἰ οὐκ ἔχει, λέγομεν τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας<sup>30</sup>).
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὁδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Εἰρμός τῆς η' Ὁδῆς τοῦ μ.κ..
- Τιμιωτέρα (θ' Ὁδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὁδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Εἰρμός τῆς θ' Ὁδῆς τοῦ μ.κ., τὸ Ἄξιόν ἐστιν, καὶ ἡ Αἴτησις.
- Ἐξαποστειλάρια· ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰ οὐκ ἔχει, ψάλλομεν τὰ τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν [ζήτει εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλ.].
- Αἶνοι· ἀναγινώσκονται χῦμα ἄνευ στιχηρῶν. *Δόξα, Καὶ νῦν*.
- Δοξολογία μικρά (χῦμα).
- Δέησις («τὰ Πληρωτικά»).
- Ἀπόστιχα· ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν τῆς Παρακλητικῆς ὡς κεῖνται<sup>31</sup>.
- Δοξαστικὸν ἀποστίχων· τῆς Παρακλητικῆς<sup>32</sup>.
- *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*, Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.
- Ἡ Ἐκτενὴς κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

<sup>29</sup> Τό ΤΜΕ δὲν προβλέπει γ' στιχολογία Ψαλτηρίου ἐν καθημερινῇ ἐκτὸς Μ. Τεσσαρακοστῆς (δὲς σ. 16).

<sup>30</sup> Ζήτει εἰς τὴν σελ. 56.

<sup>31</sup> Ζήτει τοὺς στίχους εἰς τὴν σελ. 56.

<sup>32</sup> Σημείωσε ὅτι Ἄγιος μὴ ἐορταζόμενος, οὐκ ἔχει ἀπόστιχα ἢ δοξαστικὸν ἀποστίχων (δὲς σ. 12).



## Σημειώσεις

(Ἐὰν Τύχη Ἄπλος μὴ ἐορταζόμενος Τῆς Καθήμερινές, ἔκτος Δ/Θ Ἑορτῶν)

**Ἀπολυτίκια**· Εἰ ὁ Ἅγιος «οὐ δικαιоῦται ἀπολυτικίου», λέγομεν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας<sup>33</sup>, καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀπολυτικίου τῆς ἡμέρας. —Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδια (δηλ. δικά τους) [ἕκαστος] ἀπολυτίκια, ψάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἐνὸς Ἁγίου ἅπαξ, Δόξα τοῦ ἑτέρου, Καὶ νῦν θεοτοκίον τῆς ἡμέρας<sup>34</sup> ὁμόηχον τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ δευτέρου Ἁγίου.

**Κανόνες**· Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἔχοντες ἴδιον (δικόν τους) ἕκαστος κανόνα, ἢ ὁ εἷς Ἅγιος ἔχη δύο κανόνας, καταλαμβάνεται ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς, καὶ λέγεται ὁ α' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς η' (δ' καὶ δ'). —Ἡ τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ, εἰ βούλει, ὁ α' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς β' (ἄνευ μαρτυρικῶν τροπαρίων), ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς (τῆς Θεοτόκου) ἄνευ εἰρμῶν εἰς β', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς η'.

**Οἱ ἀντὶ Καταβασιῶν Εἰρμοί**· Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχει δύο κανόνας, τότε μετὰ τὴν γ', ζ', η' καὶ θ' ὥδην λέγονται οἱ Εἰρμοὶ τοῦ δευτέρου κανόνος τοῦ Μηναίου.

**Μεσώδια Καθίσματα**· Εἰς τὸ [Δόξα<sup>35</sup>] Καὶ νῦν ψάλλομεν τὸ θεοτοκίον τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ, ἢ τὸ σταυροθεοτοκίον εἴ ἐστι Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ.

**Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν δοξολογίαν**· Εἰ ὁ Ἅγιος «οὐ δικαιоῦται ἀπολυτικίου», λέγομεν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας<sup>33</sup>.

\* \* \*

Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβειαν

### Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου

- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - ο α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἵτησις»).
  - ο Καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς.
  - ο β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἵτησις.
  - ο Καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς.
  - ο Ἐὰν ὑπάρχῃ γ' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
    - γ' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἵτησις.
    - Καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς.

<sup>33</sup> Ζήτει εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα [ΩΡΛ, σ. 554], «Ἀπολυτίκια, ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἐβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα, ὅτε οὐκ ἔστιν ἐορτή».

<sup>34</sup> Ζήτει εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς «Θεοτοκία εἰς ἕκαστον ἡχον».

<sup>35</sup> Ἐὰν ὑπάρχῃ ἐν μόνον κάθισμα (καὶ τὸ θεοτοκίον). Εἰ δέ εἰσι δύο καθίσματα (καὶ τὸ θεοτοκίον), τὸ πρῶτον λέγεται ἄνευ στίχου, τὸ δεύτερον μετὰ τοῦ Δόξα.

Τὰ Καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς διέπονται ἀπὸ τοὺς ἑξῆς κανόνες:

α'. Ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ Πεντηκοσταρίου μέχρι τῆς ε' Σεπτεμβρίου  
(δὲν ὑπάρχει γ' στιχολογία Ψαλτηρίου)

- **Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη (α'←α', β'←γ'):** μετὰ τὴν α' στιχολογίαν ψάλλομεν τὰ ἐν τῇ Παρακλητικῇ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας. Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ τῆς γ' στιχολογίας· τὰ δὲ τῆς β' στιχολογίας καταλιμπάνονται.
- **Τρίτη, Παρασκευὴ (α'←β', β'←γ'):** μετὰ τὴν α' στιχολογίαν ψάλλομεν τὰ ἐν τῇ Παρακλητικῇ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας. Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ τῆς γ' στιχολογίας· τὰ δὲ τῆς α' στιχολογίας καταλιμπάνονται.

β'. Ἀπὸ ς' Σεπτεμβρίου μέχρι κα' Σεπτεμβρίου,

παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς (πλὴν τῶν Κυριακῶν).

γ'. Ἀπὸ κβ' Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς πρὸ τῆς Ἀπόκρεω Παρασκευῆς  
(ὑπάρχει γ' στιχολογία Ψαλτηρίου καθ' ἑκάστην, πλὴν τῆς Παρασκευῆς)

- **Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη (α'←α', β'←β', γ'←γ'):** μεθ' ἑκάστην στιχολογίαν ψάλλομεν τὰ τῆς Παρακλητικῆς καθίσματα καὶ τῶν τριῶν στιχολογιῶν ὡς κεῖνται.
- **Παρασκευὴ (α'←α', β'←γ'):** μετὰ τὴν α' στιχολογίαν ψάλλομεν τὰ ἐν τῇ Παρακλητικῇ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας. Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ τῆς γ' στιχολογίας· τὰ δὲ τῆς β' στιχολογίας καταλιμπάνονται.

**Κανόνες** ὁ πρῶτος κανὼν τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ς', ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ', καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἐπίσης ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ'. Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἔχοντες ἴδιον ἕκαστος κανόνα, ἢ ὁ εἷς Ἅγιος ἔχη δύο κανόνας, καταλιμπάνεται ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς, καὶ λέγεται ὁ α' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ς', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς η' (δ' καὶ δ'). Ἐὰν εἶναι Τετάρτη ἢ Παρασκευή, εἰ βούλει, ὁ α' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τοῦ εἰρμοῦ (ἀλλ' ἄνευ τῶν δύο μαρτυρικῶν τροπαρίων) εἰς δ', ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς (τῆς Θεοτόκου) εἰς β', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου εἰς η'.

**Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν δοξολογίαν** Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Δόξα καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. —Εἰ ὁ Ἅγιος «οὐ δικαιоῦται ἀπολυτικίου», λέγομεν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

## Τροπάρια

(ἐὰν τύχη Ἄγιος μὴ ἐορταζόμενος τῆς Καθήμερινῆς, ἐκτός Δ/Θ Ἑορτῶν)

**Κοντάκια τῆς ὅλης ἑβδομάδος.**

**Τῇ Δευτέρᾳ.**

**Τῶν Ἀσωμάτων. Ἦχος β'.**

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

**Τῇ Τρίτῃ.**

**Τοῦ Προδρόμου. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.**

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Προδόρμε τῆς Χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

**Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.**

**Ἦχος δ'.**

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ Σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς Σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει Σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν Σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

**Τῇ Πέμπτῃ.**

**Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ἦχος β'.**

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν Σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν Σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

**Ἅγιον τοῦ ἁγίου Νικολάου.**

**Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.**

Ἐν τοῖς Μύροις, Ἄγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης, τοῦ Χριστοῦ γάρ, Ὅσιε, τὸ

Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

**Στίχοι Ἀποστίχων.**

**Τῆς καθήμερινῆς πλὴν τῆς Πέμπτῃς.**

Τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου. Διὰ τὰ ἐπόμενα·

**Στίχ.** Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους Σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφρανθήμεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα Σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

**Στίχ.** Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

**Τῇ Πέμπτῃ.**

Τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου. Διὰ τὰ ἐπόμενα·

**Στίχ.** Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν Αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

**Στίχ.** Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἐνοριῶν Τῆς Καθήμερινῆς (ἐκτὸς Δ/Θ Ἑορτῶν) Ἐὰν Τύχη Ἅγιος ἐορταζόμενος εἰς ζ'

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικοῦ, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητός*.
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος*, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, *Δόξα* τὸ αὐτό, *Καὶ νῦν ὁμώχον θεοτοκίον*.
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἴτησις»).
  - Καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς (τὰ μετὰ τὴν α' στιχολογίαν).
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἴτησις.
  - Καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς (τὰ μετὰ τὴν β' στιχολογίαν).
  - Καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς (τὰ μετὰ τὴν γ' στιχολογίαν)<sup>29</sup>.
- Ν' Ψαλμός (χῦμα).
- Κανόνες ὁ α' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' (ἀλλ' ἄνευ  
ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς εἰς δ', [μαρτυρικῶν, εἰ ἔχει),  
ὁ τοῦ Μηναίου κανόν (μ.κ.) εἰς δ'.
- Ἀπό γ' Ὁδῆς, Εἰρμός τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ μ.κ., Αἴτησις,  
Μεσῶδια Καθίσματα τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπό ζ' Ὁδῆς, Εἰρμός τῆς ζ' Ὁδῆς τοῦ μ.κ., Αἴτησις,  
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὁδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Εἰρμός τῆς η' Ὁδῆς τοῦ μ.κ..
- Τιμιωτέρα (θ' Ὁδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὁδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Εἰρμός τῆς θ' Ὁδῆς τοῦ μ.κ., τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, καὶ ἡ Αἴτησις.
- Ἐξαποστειλάρια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Αἶνοι, κτλ. μέχρι τῆς Ἀπολύσεως:
- α'. Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν:
  - Αἶνοι· ἰσθῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.
  - *Δόξα* τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, *Καὶ νῦν* τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον<sup>36</sup>.
  - Δοξολογία μεγάλη.
  - Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.
  - Ἡ Ἑκτενής, ἡ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

<sup>36</sup> Οὐ γὰρ λέγεται τὸ σταυροθεοτοκίον διὰ τὴν μεγάλην Δοξολογίαν.

**β'. Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχη μικρὰν δοξολογίαν:**

- Αἶνοι-Δοξαστικόν: Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχη στιχηρὰ αἰνῶν, ἰσθῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, *Δόξα* τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, *Καὶ νῦν* τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον ὁμώχον θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον<sup>37</sup>. Εἰ δ' οὐκ ἔχη στιχηρὰ αἰνῶν, ἀναγινώσκομεν χῦμα τοὺς αἶνους ἄνευ στιχηρῶν. *Δόξα, καὶ νῦν*.
- Δοξολογία μικρά (χῦμα).
- Δέησις («τὰ Πληρωτικά»).
- Ἀπόστιχα: Εἰ μὲν ἔχει ὁ Ἅγιος ἀπόστιχα ψάλλονται ταῦτα καὶ οἱ στίχοι αὐτῶν. Εἰ δ' οὐκ ἔχει, ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν τῆς Παρακλητικῆς ὡς κεῖνται [οἱ στίχοι εἰς τὴν σ. 56].
- Δοξαστικὸν ἀποστίχων: Εἰ ἔχει ὁ Ἅγιος δοξαστικὸν ἀποστίχων, *Δόξα* τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, *Καὶ νῦν* θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον<sup>37</sup> τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον. Εἰ δ' οὐκ ἔχει ὁ Ἅγιος, λέγομεν *Δόξα καὶ νῦν* τὸ θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον<sup>37</sup> τὸ μετὰ τὰ Ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς κείμενον.
- *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*, Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.
- Ἡ Ἐκτενὴς κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

<sup>37</sup> Ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ λέγομεν σταυροθεοτοκίον. Τὶς ἄλλες ἡμέρες θεοτοκίον.

## Σημειώσεις

Ἐὰν Τύχη Ἅγιος ἐορτάζομενος εἰς ζ' Τῆς Καθήμερινές, ἐκτός Δ/θ' Ἑορτῶν)

**Ἀπολυτίκια·** Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδια (δικά τους) [ἕκαστος] ἀπολυτίκια, ψάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἐνὸς Ἁγίου ἅπαξ, Δόξα τοῦ ἑτέρου, Καὶ νῦν θεοτοκίον ὁμόηχον. — **Θεοτοκίον,** ψάλλομεν τὸ «τῆς ἡμέρας» ὁμόηχον (ζήτει εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς «Θεοτοκία εἰς ἕκαστον ἦχον») ἐὰν ψάλλονται ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἁγίου καὶ σταυροθετοκία. Ὅταν οὐ λέγονται σταυροθεοτοκία, τότε ψάλλομεν τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον.

**Καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς·** κατὰ τὴν κη' Σεπτεμβρίου καὶ τὴν ζ' Ὀκτωβρίου, ὅτε τὸ Μηναῖον ἔχει μιᾶς στιχολογίας κάθισμα, ἀντὶ τῶν καθισμάτων τῆς γ' στιχολογίας τῆς Παρακλητικῆς, λέγε τοῦ Μηναίου [εἰ τύχει ἢ κη' Σεπτ. ἐν Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ, ψάλλομεν Σταυροθεοτοκίον ἀντὶ Θεοτοκίου].

**Κανόνες·** Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἔχοντες ἴδιον (δικόν τους) ἕκαστος κανόνα, ἢ ὁ εἷς Ἅγιος ἔχη δύο κανόνες, καταλιμπάνεται ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς, καὶ λέγεται ὁ α' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς η' (δ' καὶ δ'). — Ἡ τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ, εἰ βούλει, ὁ α' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς β' (ἄνευ μαρτυρικῶν τροπαρίων), ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς (τῆς Θεοτόκου) ἄνευ εἰρμῶν εἰς β', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς η'.

**Οἱ ἀντὶ Καταβασίων Εἰρμοί·** Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχει δύο κανόνες, τότε μετὰ τὴν γ', ζ', η' καὶ θ' ὥδην λέγονται οἱ Εἰρμοὶ τοῦ δευτέρου κανόνος τοῦ Μηναίου.

**Μεσφῶδια Καθίσματα·** Ἐὰν ἐορτάζεται ἐπισημότερον ὁ Ἅγιος, Καὶ νῦν ψάλλεται θεοτοκίον καὶ Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ τυγχάνη.

**Δοξαστικὸν ἀποστίχων·** Ἐὰν ἐπισημότερον ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, Καὶ νῦν ψάλλεται ἀείποτε θεοτοκίον.

\* \* \*



Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια·

**Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου·** διέπεται ἀπὸ τὴν ἴδια τάξιν μὲ τὴν προηγούμενην περίπωση, σ. 54. Ὅμως,

— Κατὰ τὴν κη' Σεπτεμβρίου καὶ τὴν ζ' Ὀκτωβρίου, ὅτε τὸ Μηναῖον ἔχει μιᾶς στιχολογίας κάθισμα:

- **Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη (α'←α', β'←γ', γ'←Μηναίου):** μετὰ τὴν α' στιχολογίαν ψάλλομεν τὰ ἐν τῇ Παρακλητικῇ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας. Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ τῆς γ' στιχολογίας τῆς Παρακλητικῆς καὶ μετὰ τὴν γ' στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Μηναίου [εἰ τύχει ἢ κη' Σεπτ. ἐν Τετάρτῃ ψάλλομεν Σταυροθεοτοκίον ἀντὶ Θεοτοκίου].
- **Παρασκευὴ (α'←γ', β'←Μηναίου):** μετὰ τὴν α' στιχολογίαν ψάλλομεν τὰ ἐν τῇ Παρακλητικῇ καθίσματα τῆς γ' στιχολογίας. Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ Καθίσματα τοῦ Μηναίου [τῇ κη' Σεπτ., ψάλλομεν Σταυροθεοτοκίον ἀντὶ Θεοτοκίου].

**Κανόνες·** ὁ πρῶτος κανὼν τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν (ἀλλ' ἄνευ μαρτυρικῶν τροπαρίων, εἰ ἔχει) εἰς δ' (εἰ εἶναι Πέμπτη, εἰς ε' μετὰ τοῦ θεοτοκίου), ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ' (εἰ εἶναι Πέμπτη, εἰς γ' μετὰ τοῦ θεοτοκίου), καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἐπίσης ἄνευ εἰρμῶν εἰς ζ'. Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἔχοντες ἴδιον ἕκαστος κανόνα, ἢ ὁ εἷς Ἅγιος ἔχη δύο κανόνας, καταλαμβάνεται ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς, καὶ λέγεται ὁ α' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς η' (δ' καὶ δ'). Ἐὰν εἶναι Τετάρτη ἢ Παρασκευή, εἰ βούλει, ὁ α' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τοῦ εἰρμοῦ (ἀλλ' ἄνευ τῶν δύο μαρτυρικῶν τροπαρίων) εἰς δ', ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς (τῆς Θεοτόκου) εἰς β', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου εἰς η'.

**Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν μεγάλην Δοξολογίαν·** Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου ἁπαξ, Δόξα, καὶ νῦν ὁμόηχον α' θεοτοκίον. Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἀπολυτίκιον τοῦ ἑνός, Δόξα τοῦ ἑτέρου, Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον ὁμόηχον τοῦ δευτέρου ἀπολυτικίου. — Ἰστέον δ' ὅτι, ὅταν ψάλληται Δοξολογία μεγάλη, μετὰ τὰ ἀπολυτίκια ταῦτα ψάλλεται πάντοτε τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον α' θεοτοκίον, ἀδιαφόρως ἔαν εἰς τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν κείνται καὶ σταυροθεοτοκία ἢ οὐ.

**Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν μικρὴν δοξολογίαν·** Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Δόξα καὶ νῦν ὁμόηχον θεοτοκίον· εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἀπολυτίκιον τοῦ ἑνός, Δόξα τοῦ ἑτέρου, Καὶ νῦν ὁμόηχον θεοτοκίον. — Καὶ εἰ μὲν ἔχει ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου καὶ σταυροθεοτοκία, θεοτοκίον μετὰ τὰ τοῦ ὁρθροῦ ἀπολυτίκια ταῦτα ψάλλεται τὸ «τῆς ἡμέρας» θεοτοκίον ὁμόηχον τοῦ ἀπολυτικίου (ζῆτει εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς «Θεοτοκία εἰς ἕκαστον ἦχον»). Ἐὰν δὲ ἡ τοῦ Ἀγίου ἀκολουθία οὐκ ἔχει σταυροθεοτοκία, ψάλλομεν τό α' θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ<sup>38</sup> εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ ἀπολυτικίου ἦχον.

<sup>38</sup> Κατ' ἄλλους, καὶ ἐδὼ ψάλλεται τὸ «τῆς ἡμέρας» ὁμόηχον θεοτοκίον, ἐκτὸς Τετάρτης ἢ Παρασκευῆς ὁπότε ψάλλεται τὸ α' θεοτοκίον.



## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἑνοριῶν Τῆς Καθ'ἡμερινῆς (Ἐκτὸς Λ/Θ Ἑορτῶν) Ἐὰν Τύχη Ἄγιος ἑορταζόμενος εἰς #

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικοῦ, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός.*
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος*, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, *Δόξα* τὸ αὐτό, *Καὶ νῦν* τό α' θεοτοκίον ὁμόηχον τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ Ἀγίου.
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἴτησις»).
  - Καθίσματα τοῦ Ἀγίου (τῆς α' στιχολογίας).
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἴτησις.
  - Καθίσματα τοῦ Ἀγίου (τῆς β' στιχολογίας).
- Ἐὰν ἔχει ὁ Ἅγιος Πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον Ὁρθρου·
  - Πολυέλεος, καὶ ἡ Αἴτησις.
  - Καθίσματα τοῦ Ἀγίου (τοῦ Πολυελέου).
  - Ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀγίου μετὰ [ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
  - **Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου**
    - *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
    - *Πᾶσα πνοὴ* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
    - Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου ἀναγινωσκόμενον πρὸ τῶν ἀγίων θυρῶν.
    - Ν' Ψαλμός (χῦμα).
    - *Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου ἢ Ταῖς τοῦ ἱεράρχου ἢ ὅ,τι ἂν ᾖ ὁ Ἅγιος. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.* Στίχ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ ψάλλομεν τὸ στιχηρὸν ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου, ὅπερ ὀρίζεται ὡς πεντηκοστάριον.
    - *Σῶσον ὁ Θεός..., Κύριε ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- Εἰ δ' οὐκ ἔχει ὁ Ἅγιος Πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον Ὁρθρου·
  - Ν' Ψαλμός (χῦμα).
- Κανόνες· ὁ τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως κανὼν τῆς Θεοτόκου «*Υγρὰν διοδεύσας*» μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς, Αἴτησις, Μεσῶδια Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀπό ς' Ὠδῆς, Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου (χῦμα).
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὠδὲς ζ' καὶ ἡ τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - ἡ' Ὠδὲς).
- Ἡ Τιμιωτέρα (θ' Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὠδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὠδῆς, καὶ ἡ Αἴτησις.
- Ἐξαποστειλάρια· ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Αἶνοι (ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου εἰς δ').
- *Δόξα* τοῦ Ἀγίου, *Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ (ἢ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ δεδήλωται).
- Δοξολογία μεγάλη.
- Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.
- Ἡ Ἐκτενής, ἡ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

## Σημειώσεις

Ἐὰν Τύχη Ἄγιος ἐορταζόμενος εἰς ἡ' Τίς Καθήμερινές, ἐκτός Δ/θ' Ἑορτῶν)

**Ἀπολυτίκια**· Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδια [ἕκαστος] ἀπολυτίκια (ἢ ὁ εἷς ἔχει δύο ἀπολυτίκια), ψάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑνὸς, Δόξα τοῦ ἑτέρου, Καὶ νῦν τὸ α' ὁμόηχον θεοτοκίον (ἢ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ δεδῆλωται).

**Ἀσπασμὸς Εὐαγγελίου**· Ἀσπασμὸς Εὐαγγελίου οὐ γίνεται.

**Κανόνες**· Ἐὰν δὲ ὦσι δύο Ἅγιοι (ἢ ἔαν εἷς μὲν ἢ Ἅγιος, ἔχη ὁμῶς δύο κανόνες), ὁ τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως κανὼν τῆς Θεοτόκου «Υἱοῦ διόδευσας», μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς δ' καὶ οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναίου εἰς η' (δ' καὶ δ').

—Ἰστέον δ' ὅτι ἐν ταῖς ἐορταῖς τῶν: Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Σεπτ. κς'), Ἀποστόλου Ἀνδρέου, Ἀγίου Νικολάου, Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἀγίου Παντελεήμονος, Ἀγίου Δημητρίου, τῆς Συλλήψεως τῆς Ἀγίας Ἀννης (Δεκ. θ'), τοῦ Γενεθλίου τοῦ Προδρόμου, τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τῶν τε κορυφαίων καὶ τῶν δώδεκα, τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἑσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (Ἰούλ. β'), τῆς Προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων Μακκαβαίων (Αὐγ. α'), καὶ τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (Αὐγ. λα'), οὐ λέγεται ὁ τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως κανὼν τῆς Θεοτόκου «Υἱοῦ διόδευσας», ἀλλὰ λέγονται πάντες οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ κεῖνται (εἰς δ' ἕκαστος). Δὲς ἐπίσης λεπτομέρειες δι' ἐκάστην ἐορτὴν εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἀγίων καὶ τῶν Ἑορτῶν, σ. 121 κ.ε.

**Κοντάκιον καὶ Οἶκος**· Ἐὰν δὲ ὦσι δύο Ἅγιοι, τὸ κοντάκιον τοῦ δευτέρου λέγεται χῦμα πρὸ τῶν μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν καθισμάτων, καὶ τὰ τοῦ ἑτέρου λέγονται ἀφ' ἑκτῆς.

**Αἶνοι**· Ἐὰν δὲ τύχωσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες αἶνους, ἰστώμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ ἑνὸς γ' καὶ τοῦ ἑτέρου γ'.

\* \* \*

**Ἐὰν τελεῖται Ἀγρυπνία**· Μετὰ τὴν Δέησιν (πρὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ Ὁρθρου), ἀπόλυσις μικρὰ ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν. Μεθ' ἣν ψαλλομένων ἰδιομέλων ἐκ τῆς Λιτῆς τοῦ Ἀγίου, δίδοται τὸ ἅγιον ἔλαιον (ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἀγίου) τοῖς ἀδελφοῖς, ὡς διατέτακται, καὶ Ἀπόλυσις.

\* \* \*

## Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια·

**Κανόνες·** ὁ τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως κανὼν τῆς Θεοτόκου «Υἱοὺν διοδεύσας», μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ' καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου εἰς η'. Ἐὰν δὲ ᾧσι δύο Ἅγιοι (ἢ ἔαν εἷς μὲν ἢ Ἅγιος, ἔχῃ ὅμως δύο κανόνας), ὁ τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' [εἰ ἐστὶν ἀγρυπνία, εἰς ζ'] καὶ οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναίου εἰς η' (δ' καὶ δ').

—Ἰστέον δ' ὅτι ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶν: Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Σεπτ. κς'), Ἀποστόλου Ἀνδρέου, Ἁγίου Νικολάου, Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἁγίου Παντελεήμονος, Ἁγίου Δημητρίου, τῆς Συλλήψεως τῆς Ἁγίας Ἄννης (Δεκ. θ'), τοῦ Γενεθλίου τοῦ Προδρόμου, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τῶν τε κορυφαίων καὶ τῶν δώδεκα, τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (Ἰούλ. β'), τῆς Προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν Ἁγίων Μακκαβαίων (Αὐγ. α'), καὶ τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (Αὐγ. λα'), οὐ λέγεται ὁ τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως κανὼν τῆς Θεοτόκου «Υἱοὺν διοδεύσας», ἀλλὰ λέγονται πάντες οἱ κανόνες οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ.

**Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Δοξολογίαν·** Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Δόξα, Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον. Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδια [ἕκαστος] ἀπολυτίκια (ἢ ὁ εἷς ἔχει δύο ἀπολυτίκια), ψάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἐνὸς, Δόξα τοῦ ἐτέρου, Καὶ νῦν τὸ α' ὁμόηχον θεοτοκίον.

### **Ἀπόστολος Παπαχρήστου**

(ὕπευθυνος ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν (2001-2006) τοῦ Τυπικοῦ  
τῶν Διεπτύχων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος)

«Κάθε ψαλμός, κάθε εὐχή, κάθε ὕμνος, κάθε ἀκολουθία ἔχουν εἰδικὸ σκοπὸ καὶ λόγὸ ὑπάρξεως στὸ ὅλο οἰκοδόμημα τῆς θείας λατρείας. Δὲν εἴμαστε ἐμεῖς οὔτε σοφώτεροι οὔτε ἀγιώτεροι ἐκείνων ποὺ τὰ ἐθέσπισαν, τὰ διεφύλαξαν καὶ τὰ παρέδωσαν στὴν Ἐκκλησία, διὰ νὰ τὰ διορθώσουμε ἢ νὰ τὰ παραλείψουμε. Μποροῦμε νὰ διανοηθοῦμε τὶ θὰ συνέβαινε, ἂν ἀπὸ χιλιετίας οἱ Ἅγιοι Πατέρες περιέκοπταν ὕμνους, ψαλμοὺς καὶ ἀκολουθίες; Τί θὰ ἔφθανε ἀκέραιο σὲ μᾶς σήμερα; Ὅ,τι ἀπέμεινε στοὺς δυτικούς, οἱ ὁποῖοι μὲ τὶς δύο Βατικάνειες συνόδους (1870 καὶ 1964) ἀπεγύμνωσαν τὴν λατρεία τους ἀπὸ κάθε ἀκολουθία καὶ περιώρισαν τὴν Λειτουργία τους μόνον στὰ ἀναγνώσματα καὶ στὴν ‘εὐλογία’ τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ ποτηρίου»

«Ἡ ἀναγκαιότης τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τοῦ Τυπικοῦ στὴν ὀρθόδοξο λατρεία»,  
περιοδικὸν ΣΥΜΒΟΛΗ, τ. 2 (2003), σ. 10.

## ΛΕΣΠΟΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

(σὺν τῶν Προεορτίων, Μετεόρτων καὶ Ἀποδόσεων αὐτῶν)

## **Προφῆτις Δαυιδ**

«ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω»

[Ψαλμ. ργ' 33]

## **Ἀπὸ τῆς Ὑμνολογίας τῆς Ἐκκλησίας**

«Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἡυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει Αὐτοῦ»

Ἀπολυτίκιον, ἤχου πλαγίου τοῦ πρώτου

## **Ἀπὸ τῆς Ὑμνολογίας τῆς Ἐκκλησίας**

«Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἑορτῇ, εὐωχούμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν»

Πρὸ βλ. Ὡδὴ γ'. τῇ κα' Νοεμβρίου

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἐνοριῶν Λ/Θ Ἑορτῶν Ἐὰν Τυχῇ Λ/Θ Ἑορτῇ ἐν Καθήμερινῃ ἢ Σαββάτῳ

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ τῆς ἡμέρας, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός*.
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος* Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'.
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἵτησις»).
  - Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἵτησις.
  - Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
  - Πολυέλεος, καὶ ἡ Αἵτησις.
  - Καθίσματα τοῦ Πολυελέου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς.
- **Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου**
  - *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
  - *Πᾶσα πνοή* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
  - Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς πρὸ τῶν ἁγίων θυρῶν.
  - **[Ἀνάστασιν Χριστοῦ, μόνον ἐν τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως]<sup>39</sup>.**
  - Ν' Ψαλμός (χῦμα).
  - Τὰ μετὰ τὸν Ν' τροπάρια τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
  - *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου..., Κύριε ἐλέησον* (ιβ'). *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- Κανόνες<sup>40</sup> τῆς Ἑορτῆς εἰς ζ' (εἰ ἔχει ἡ Ἑορτὴ δύο Κανόνες, εἰς δ' καὶ δ').
- Ἀπὸ γ' Ὡδῆς, Αἵτησις, Εἰ μὲν ἔχει ἡ Ἑορτὴ Ὑπακοήν, λέγεται μόνον ἡ Ὑπακοὴ χῦμα<sup>41</sup>, εἰ δὲ μὴ, ψάλλομεν τὰ Μεσώδια Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀπὸ ζ' Ὡδῆς, Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὡδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - η' Ὡδὲς).
- Ὡδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία<sup>42</sup> τῆς θ' Ὡδῆς, καὶ ἡ Αἵτησις.
- Ἐξαποστειλάρια· ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Αἶνοι· ἰσθῶμεν στίχους ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
- Δοξαστικόν(ά) τῆς Ἑορτῆς.
- Δοξολογία μεγάλη.
- Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς (ἄπαξ).
- Ἡ Ἑκτενής, ἡ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις<sup>43</sup>.

<sup>39</sup> Τὸ ΤΑΣ δὲν τὸ ἀναφέρει [ΤΑΣ, ἀπορούμενα, κεφ. ξα'], ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ ΤΜΕ [ΤΜΕ, σ. 74].

<sup>40</sup> Θερμὴ παράκλησις: Ἡμέρα μεγάλῃς Ἑορτῆς ἢ σημερινῇ. Ψάλλετε (ἀναγινώσκετε) ὅλες τὶς ὥδεις τοῦ Κανόνος.

<sup>41</sup> Τὸ Μηναῖον (25/12) γράφει: Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγομεν ὑπακοήν, Καθίσμα οὐ λέγομεν, ὡς ἐν τισι Τυπικοῖς εὔρομεν.

<sup>42</sup> «Καταβασίαι» ἐὰν ψάλλονται διπλᾷ (δὲς σ. 111 κ.ε.).

<sup>43</sup> Δίδονται δὲ κατὰ τὰ εἰδισμένα καὶ τὸ ἄγιον ἔλαιον.



## Σημειώσεις

Ἐὰν Τυχὴ Δ/Θ Ἑορτῇ ἐν Καθήμερινῃ ἢ Σαββάτῳ)

**Καθίσματα:** Ἐὰν ὑπάρχει μόνον ἓνα κάθισμα, ψάλλομεν τοῦτο, Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

**Τὰ μετὰ τὸν Ν' τροπάρια:** ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ:

- **Ἐν ταῖς Λεσποτικαῖς Ἑορταῖς:** τῇ ιδ' Σεπτεμβρίου Δόξα, Σύ μου σκέπη κραταιά. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ ἰδιόμελον Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ. Τῇ κε' Δεκεμβρίου Δόξα, Τὰ σύμπαντα σήμερον. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ ἰδιόμελον Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Τῇ ς' Ἰανουαρίου Δόξα, Τὰ σύμπαντα σήμερον. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ ἰδιόμελον Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί. Τῇ ς' Αὐγούστου Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ ἰδιόμελον Ὁ φωτὶ Σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας.

- **Ἐν ταῖς Θεομητορικαῖς Ἑορταῖς:** τῇ η' Σεπτεμβρίου, τῇ β' Φεβρουαρίου, τῇ κε' Μαρτίου, τῇ ιε' Αὐγούστου Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Τῇ κα' Νοεμβρίου Δόξα, Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ ἰδιόμελον Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς (ζήτηε εἰς τὴν Λιτήν).

**Τιμιωτέρα:** Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται (δι' αὐτὸ ἀπουσιάζει). — Δὲς σ. 22.

**Ὡδή θ' τῶν Κανόνων** ψάλλεται μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἐὰν ἔχη τοιαῦτα ἢ Ἑορτῇ εἰ δὲ μή, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων (σελ. 18).

\* \* \*

Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια:

**Κανόνες:** εἰ μὲν ἔστιν εἷς κανὼν, εἰς ιδ', ἥτοι ὁ εἰρμὸς δις καὶ τὰ τροπάρια εἰς ιβ'. Εἰ δὲ εἰσι δύο κανόνες, ὁ πρῶτος εἰς η' καὶ ὁ δεύτερος εἰς ς'.

## Τυπικὸν Ὁρθροῦ Ἐνοριῶν Λ/Θ ἑορτῶν Ἐὰν Τύχη Δεσποτικῆ ἑορτῆ ἐν Κυριακῇ

Ἐὰν Δεσποτικὴ ἑορτή (δέξ «δ» στὸν σχετικὸ κατάλογο, σ. 121-149), τύχη ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ μόνα πάντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει «Ἐὰν Τύχη Λ/Θ ἑορτῆ ἐν Καθήμερινῇ ἢ Σαββάτῳ».

### **Ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος**

«... Ἀλλά κι ἐκείνους πὺ ἀσύνετα συζητοῦσαν μέσα στὴν ἐκκλησία, φρόντιζε ὅσο μποροῦσε νὰ τοὺς διορθώνει. Ἄν ὅμως ἔβλεπε κανέναν, μετὰ ἀπὸ μιὰ καὶ δυὸ συμβουλές, νὰ μὴ διορθώνεται, τὸν ἔβγαζε ἀμέσως ἔξω, λέγοντάς του καὶ τὸν Δεσποτικὸν λόγον: “Τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, οἶκον προσευχῆς δεῖ εἶναι”...»

Μικρὸς Εὐεργετινός, Ἱερὰ Μονὴ Παρακλήτου, σ. 141-142.

### **Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος**

«Συνέβη πολλές φορές νὰ διακρίνη ὁ Ποιμὴν μερικοὺς ἀδελφοὺς πὺ συζητοῦσαν μετὰξὺ τους τὴν ὥρα τῆς Ἀκολουθίας. Καὶ τοὺς ἐπέβαλε, μολονότι ἦσαν κληρικοὶ - συγκεκριμένα Ἱερεῖς – νὰ ἴστανται ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μίᾱ ἐβδομάδα καὶ νὰ θάζουν μετάνοια σὲ ὅλους ὅσους εἰσέρχονταν καὶ ἐξέρχονταν»

Λόγος Δ', λβ' (μετάφραση: Ἱερὰ Μονὴ Παρακλήτου)

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἑνοριῶν Λ/Θ Ἑορτῶν Ἐὰν Τυχὴ Θεομητορικὴ Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός*.
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλῃ Συναπτῇ (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος*, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, *Δόξα* τῆς Ἑορτῆς, *Καὶ νῦν* τὸ αὐτό (τῆς [Ἑορτῆς]).
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτὴ («Αἴτησις»).
  - Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον, *Δόξα* ἕτερον Ἀναστάσιμον, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἴτησις.
  - Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον, *Δόξα* ἕτερον Ἀναστάσιμον, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
  - Πολυέλεος.
  - Καθίσματα τοῦ Πολυελέου τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ<sup>20</sup>.
- Αἴτησις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου.
- Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς.
- Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου
  - *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
  - *Πᾶσα πνοὴ* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
  - Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς πρὸ τῶν ἀγίων θυρῶν.
  - *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*.
  - Ν' Ψαλμός (χῦμα).
  - Τὰ μετὰ τὸν Ν' τροπάρια τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
  - *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου..., Κύριε ἐλέησον* (ιβ'). *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- Κανόνες: ὁ Ἀναστ. εἰς δ' καὶ ὁ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ' (εἰ ἔχει δύο ἡ Ἑορτὴ, εἰς δ' καὶ δ').
- Ἀπὸ γ' Ὡδῆς, Αἴτησις, Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου αὐτοῦ, Μεσώδια Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς.
- Ἀπὸ ς' Ὡδῆς, Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὡδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - η' Ὡδὲς).
- Τιμιωτέρα (θ' Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὡδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὡδῆς, καὶ ἡ Αἴτησις.
- *Ἅγιος Κύριος*.
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς.
- Αἶνοι: στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς δ' μετὰ τῶν δύο στίχων τῆς Ἑορτῆς.
- Δόξα, τῆς Ἑορτῆς.
- *Καὶ νῦν*, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.
- Δοξολογία μεγάλη.
- *Σήμερον σωτηρία* (α'-δ' ἤχοι) ἢ *Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος* (πλ. α' - πλ. δ').
- Ἡ Ἑκτενής, ἡ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις<sup>44</sup>.

<sup>44</sup> Δίδονται δὲ κατὰ τὰ εἰδισμένα καὶ τὸ ἅγιον ἔλαιον.

## Σημειώσεις

### Ἐὰν Ὑχῇ Θεομητορικὴ Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ

**Τὰ μετὰ τὸν Ν' τροπάρια·** τῇ η' Σεπτεμβρίου, τῇ β' Φεβρουαρίου, τῇ κε' Μαρτίου, τῇ ιε' Αὐγούστου· Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Τῇ κα' Νοεμβρίου· Δόξα, Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ ἰδιόμελον Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν).

**Τιμιωτέρα·** Τό ΤΜΕ δὲν ἔχει καθόλου τὴν Τιμιωτέρα. —Δὲς λεπτομέρειες, σ. 22.

**Ῥδὴ θ' τῶν Κανόνων·** ἡ θ' τῆς Ἑορτῆς, ψάλλεται μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἔαν ἔχη τοιαῦτα ἡ Ἑορτή· εἰ δὲ μὴ, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων (σελ. 18).

**Ἐξαποστειλάρια·** Εἰ ἔχει ἐν ἡ Ἑορτῇ, λέγεται δῖς.

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια·

**Εὐλογητάρια·** Ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, πρὸ τῆς Αἰτήσεως καὶ τῆς Ὑπακοῆς τοῦ Ἦχου, δὲς σ. 17.

**Κανόνες·** ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ' μετὰ τοῦ εἰρμού, τῆς Θεοτόκου εἰς β' καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς η'. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν εἷς τῆς Ἑορτῆς, λέγεται οὗτος μετὰ τοῦ εἰρμού εἰς η'. Εἰ δέ εἰσι δύο, ἐν μὲν τῇ Κοιμήσει, ὁ πρῶτος μετὰ τοῦ εἰρμού εἰς δ' καὶ ὁ δεύτερος μετὰ τοῦ εἰρμού εἰς δ', ἐν δὲ τῇ Γεννήσει καὶ τῇ Εἰσόδῳ, ὁ πρῶτος μετὰ τοῦ εἰρμού εἰς δ' καὶ ὁ δεύτερος ἄνευ εἰρμού εἰς δ'.

**Τιμιωτέρα·** Τό ΤΓΡ καὶ τὸ ΤΑΔ ἔχουν νὰ στιχολογεῖται (ψάλλεται) καὶ ἡ Τιμιωτέρα, [ΤΓΡ, σ. 99], [ΤΓΡ, σ. 264, 332, 469, 720], καὶ [ΤΑΔ, σ. 17].

**Ῥδὴ θ' τῶν Κανόνων·** Ἐν τῇ Γεννήσει τῆς Θεοτόκου, λέγονται ἐν τῇ θ' ῥδῇ καὶ οἱ στίχοι τῆς προσευχῆς τοῦ Ζαχαρίου (ΩΡΛ, «Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου», μετὰ τὴν Θ' Ῥδὴν, σ. 99), ἐπεὶ οὐκ ἔχει μεγαλυνάρια ἡ Ἑορτή. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Ἑορταῖς οὐ λέγεται ἡ θ' ῥδὴ τοῦ Ζαχαρίου, ἀλλ' εἰς μὲν τὰ ἀναστάσιμα τροπάρια λέγομεν στίχον Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου Κύριε, εἰς δὲ τὰ θεοτοκία τὸ Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰς ῥδὰς τῆς Ἑορτῆς τὰ μεγαλυνάρια αὐτῆς.

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἑνοριῶν Α/Θ Ἑορτῶν

Ἐὰν Ὡχῶσι προεόρτια ἢ μεθεόρτια ἐν Καθήμερινῃ ἢ Σαββάτῳ, μετὰ Αἵου μὴ Ἑορταζομένου ἢ Ἑορταζομένου εἰς ζ'

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ τῆς ἡμέρας, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός*.
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου*,...
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος*, Ἀπολυτικά (**δὲς σημείωσιν**).
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - ο α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἴτησις»).
  - ο Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
  - ο β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἴτησις.
  - ο Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ν' Ψαλμός (χῦμα).
- Κανόνες· ὁ κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὡδῆς· Εἰρμός τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ [τελευταίου] κανόνος τοῦ Μηναίου, Αἴτησις, Μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀπὸ ζ' Ὡδῆς· Εἰρμός τῆς ζ' Ὡδῆς τοῦ [τελευταίου] κανόνος τοῦ Μηναίου, Αἴτησις, Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου (εἰ οὐκ ἔχει, τὸ προεόρτιον, ἢ τῆς Ἑορτῆς).
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὡδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Εἰρμός τῆς η' Ὡδῆς τοῦ [τελευταίου] κανόνος τοῦ Μηναίου.
- Τιμιωτέρα (θ' Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὡδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Εἰρμός τῆς θ' Ὡδῆς τοῦ [τελευταίου] κανόνος τοῦ Μηναίου, τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, καὶ ἡ
- Ἐξαποστειλάρια· ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. [Αἴτησις.
- Αἶνοι, κτλ. μέχρι τῆς Ἀπολύσεως:

### α'. Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχη μεγάλην Δοξολογίαν:

- Αἶνοι καὶ τὰ στιχηρά μετὰ τῶν Δοξαστικῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Δοξολογία μεγάλη.
- Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀγίου, *Δόξα καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
- Ἡ Ἐκτενής, ἡ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

### β'. Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχη μικρὰν δοξολογίαν:

- Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχει στιχηρά· ψάλλομεν τοὺς Αἶνους καὶ τὰ στιχηρά μετὰ τῶν Δοξαστικῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἐὰν τὸ Μηναῖον οὐκ ἔχει στιχηρά· ἀναγινώσκομεν χῦμα τοὺς Αἶνους ἄνευ στιχηρῶν, μεθ' οὓς χῦμα τὸ *Δόξα καὶ νῦν*.
- Δοξολογία μικρά (χῦμα).
- Δέησις («τὰ Πληρωτικά»).
- Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, μετὰ τῶν Δοξαστικῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*, Τρισάγιον.
- Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀγίου, *Δόξα καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
- Ἡ Ἐκτενής κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

## Σημειώσεις

Ἐὰν Τύχῃσι προεόρτια ἢ μεθεόρτια ἐν Καθήμερινῃ ἢ Σαββάτῳ, μετὰ Ἁγίου μὴ ἐορταζομένου, ἢ ἐορταζομένου εἰς ζ')

### Ἀπολυτίκια Περιπτώσεις:

- Εἰ «οὐ δικαιούται ἀπολυτικίου» ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας, ψάλλεται μόνο τὸ προεόρτιον ἢ τῆς Ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον δῖς. Εἰ δικαιούται, ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Δόξα τὸ αὐτό, Καὶ νῦν προεόρτιον ἢ τῆς Ἑορτῆς.
- Μόνον ἐν τοῖς προεορτίοις τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῶν Φώτων, εἰ «οὐ δικαιούται ἀπολυτικίου» ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον ἐκ γ'· εἰ δικαιούται, ψάλλεται τὸ προεόρτιον ἅπαξ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον.
- Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδια [ἕκαστος] ἀπολυτίκια, Ἀπολυτίκιον τοῦ ἑνός, Δόξα τοῦ ἑτέρου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον ἢ τῆς Ἑορτῆς.

**Καθίσματα**· Ἐὰν ὑπάρχει μόνον ἓνα κάθισμα, ψάλλομεν τοῦτο, Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό. — Τῇ ις' Σεπτεμβρίου, ἡ Ἁγία Εὐφημία ἔχει καθίσματα δι' ἐκάστην στιχολογίαν· τότε ψάλλομεν δι' ἐκάστην στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας, Δόξα καὶ νῦν τὸ μεθεόρτιον.

**Κανόνες**· Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἔχοντες ἴδιον ἕκαστος κανόνα, ἢ ὁ εἷς Ἅγιος ἔχη δύο κανόνας, ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου εἰς η' (δ' καὶ δ'). — Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐὰν μὲν ἡ Ἑορτὴ ἔχη δύο κανόνας, ἐν τοῖς μεθεόρτοις λέγεται ἀνὰ εἷς καθ' ἐκάστην ἐξ ὑπαμοιβῆς. — Ἐννοεῖται, ὅτι ὅταν λέμε Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Μηναῖον ἀναγράφει π.χ. «Προεόρτιος Κανὼν», ἐννοεῖται οὗτος.

**Κοντάκια**· Ἐννοεῖται, ὅτι τὰ Κοντάκια ἀναγινώσκονται μετὰ τῶν Οἰκῶν αὐτῶν (εἰ ἔχουσι), ἐκτὸς ἐν μεθεόρτοις τὸ τῆς Ἑορτῆς λέγεται ἄνευ τοῦ Οἴκου αὐτοῦ.

**Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Δοξολογίαν (μεγάλῃ ἢ μικρῇ)**· Εἰ «οὐ δικαιούται ἀπολυτικίου» ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας, ψάλλεται μόνο τὸ προεόρτιον ἢ τῆς Ἑορτῆς ἅπαξ [ZHT, σ. 66].

\* \* \*



## Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια·

### **Κανόνες**

- Ἐὰν ὁ Ἅγιος μὴ ἐορτάζηται· ὁ κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς η' καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ'.
- Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἐορτάζηται εἰς ζ'· ὁ κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ' καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς ζ'. Μόνον ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων, ψάλλεται ὁ προεόρτιος κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς η' καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς ζ'.
- Ἐὰν δὲ τύχῃσι δύο Ἅγιοι ἢ ὁ Ἅγιος ἔχῃ δύο κανόνας· ψάλλεται ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς η' (δ' καὶ δ'). Ὅμως, τῇ κθ' Δεκεμβρίου, οἱ δύο κανόνες τῶν Ἁγίων ψάλλονται συνηνωμένοι, καὶ ψάλλεται τῆς ἐορτῆς εἰς η' καὶ οἱ «συνηνωμένοι εἰς ἓν» εἰς ζ'.

### **Κοντάκια·** Περιπτώσεις:

- Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχῃ κοντάκιον, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς Ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις), καὶ ἀφ' ἑκτῆς τοῦ Ἁγίου.
- Εἰ δ' οὐκ ἔχει ὁ Ἅγιος κοντάκιον, ἀφ' ἑκτῆς λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς Ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις).
- Ἐὰν δὲ τύχῃσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες κοντάκια δύο, λέγεται τὸ τοῦ ἐνὸς Ἁγίου ἀπὸ γ' ᾠδῆς, καὶ τοῦ ἑτέρου ἀφ' ἑκτῆς· τὸ δὲ προεόρτιον ἢ τῆς Ἑορτῆς καταλιμπάνεται.

Ἐννοεῖται, ὅτι τὰ Κοντάκια ἀναγινώσκονται μετὰ τῶν Οἰκῶν αὐτῶν (εἰ ἔχουσι), ἑκτὸς ἐν μεθεόρτοις τὸ τῆς Ἑορτῆς λέγεται ἄνευ τοῦ Οἴκου αὐτοῦ.

**Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος**

«ψαλμωδίας μὴ παρούσης, ἀκηδία οὐ φαίνεται»

Λόγος ΙΓ', η'.

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἐνοριῶν Λ/Θ Ἑορτῶν

Ἐὰν ὕχῳσι προεόρτια ἢ μεθέορτα ἐν Καθ#μερινῇ ἢ Σαββάτῳ, μετὰ Ἁγίου Ἑορταζομένου εἰς #'

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ τῆς ἡμέρας, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός.*
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος.*
- Ἀπολυτίκια· τοῦ Ἁγίου, *Δόξα τὸ αὐτό, Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς ἢ προεόρτιον.
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἴτησις»).
  - Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἴτησις.
  - Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἐὰν ἔχει ὁ Ἅγιος Πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον Ὁρθρου·
  - Πολυέλεος, καὶ ἡ Αἴτησις.
  - Καθίσματα (τοῦ Πολυελέου) ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
  - Ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἁγίου
  - **Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου** [μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ].
    - *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
    - *Πᾶσα πνοή* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
    - Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου ἀναγινωσκόμενον πρὸ τῶν ἀγίων θυρῶν.
    - Ν' Ψαλμός (χῦμα).
    - *Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου ἢ Ταῖς τοῦ ἱεράρχου ἢ ὅ,τι ἂν ᾖ ὁ Ἅγιος. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.* Στίχ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ ψάλλομεν τὸ στιχηρὸν ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, ὅπερ ὀρίζεται ὡς πεντηκοστάριον.
    - *Σῶσον ὁ Θεός..., Κύριε ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- Εἰ δ' οὐκ ἔχει ὁ Ἅγιος Πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον Ὁρθρου·
  - Ν' Ψαλμός (χῦμα).
- Κανόνες· ὁ κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Αἴτησις, Μεσῳδία καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀπὸ ς' Ὠδῆς, Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὠδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - η' Ὠδές).
- Ἡ Τιμιωτέρα (θ' Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὠδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὠδῆς, καὶ ἡ Αἴτησις.
- Ἐξαποστειλάρια· ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Αἶνοι· ἰσθῶμεν στίχους ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- *Δόξα* τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
- Δοξολογία μεγάλη.
- Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, *Δόξα καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
- Ἡ Ἐκτενής, ἢ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

## Σημειώσεις

Ἐὰν Τύχῃσι προεόρτια ἢ μεθεόρτια ἐν Καθήμερινῃ ἢ Σαββάτῳ, μετὰ Ἄϊου ἐορταζομένου εἰς #)

**Ἀπολυτίκια**· Μόνον ἐν τοῖς προεορτίοις τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῶν Φώτων, ψάλλεται τὸ προεόρτιον ἅπαξ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον.

**Καθίσματα**· Ἐὰν ὑπάρχει μόνον ἓνα κάθισμα, ψάλλομεν τοῦτο, Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

**Κανόνες**· Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἔχοντες ἴδιον ἕκαστος κανόνα, ἢ ὁ εἷς Ἅγιος ἔχη δύο κανόνας, ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς η' (δ' καὶ δ'). —Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐὰν μὲν ἡ Ἑορτὴ ἔχη δύο κανόνας, ἐν τοῖς μεθεόρτοις λέγεται ἀνὰ εἷς καθ' ἑκάστην ἐξ ὑπαμοιβῆς. —Ἐννοεῖται, ὅτι ὅταν λέμε Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Μηναῖον ἀναγράφει «Προεόρτιος Κανὼν», ἐννοεῖται οὗτος.

**Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Δοξολογίαν**· Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, Ἀπολυτίκιον τοῦ ἐνός, Δόξα τοῦ ἐτέρου, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια·

**Κανόνες**· ὁ κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ' καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς η'. —Ἐὰν δὲ τύχῃσι δύο Ἅγιοι ἢ ὁ Ἅγιος ἔχη δύο κανόνας· ψάλλεται ὁ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς η' (δ' καὶ δ').

**Κοντάκια**· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν λέγεται τὸ προεόρτιον (εἰ ὑπάρχει) ἢ ἐν μεθεόρτοις, τὸ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀφ' ἑκτῆς τοῦ Ἁγίου. Ἐὰν δὲ τύχῃσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες κοντάκια δύο, λέγεται τὸ τοῦ ἐνός Ἁγίου ἀπὸ γ' ᾠδῆς, καὶ τοῦ ἐτέρου ἀφ' ἑκτῆς· τὸ δὲ προεόρτιον ἢ τῆς Ἑορτῆς καταλιμπάνεται. —Ἐννοεῖται, ὅτι τὰ Κοντάκια ἀναγινώσκονται μετὰ τῶν Οἰκῶν αὐτῶν (εἰ ἔχουσι), ἐκτὸς ἐν μεθεόρτοις τὸ τῆς Ἑορτῆς λέγεται ἄνευ τοῦ Οἴκου αὐτοῦ.

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἐνοριῶν Λ/Θ Ἑορτῶν

Ἐὰν ὕχῳσι προεόρτια ἢ μεθεόρτια ἐν Κυριακῇ, μετὰ Ἀΐου μὴ εορταζομένου, ἢ εορταζομένου εἰς ζ΄

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός.*
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκια (δὲς σημείωσιν).*
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἵτησις»).
  - Καθίσματα, Ἀναστάσιμον, *Δόξα* ἕτερον Ἀναστάσιμον, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἵτησις.
  - Καθίσματα, Ἀναστάσιμον, *Δόξα* ἕτερον Ἀναστάσιμον, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
  - Ἄμωμος (εἰς στάσεις γ').
- Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἢ Αἵτησις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου.
- Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου.
- **Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου**
  - *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
  - *Πᾶσα πνοὴ* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
  - Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον.
  - *Ἀνάστασιν Χριστοῦ.*
  - Ν' Ψαλμός (ψαλλομένου τοῦ Ν', γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου).
  - *Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.*  
Εἶτα στίχ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ πεντηκοστάριον *Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.*
  - *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου..., Κύριε ἐλέησον* (ιβ'). *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ', [ὁ α'] τῆς Ἑορτῆς εἰς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Αἵτησις, Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου (εἰ ἔχει). Μεσώδια Καθίσματα ὡς ἐν τῷ
- Ἀπὸ ζ' Ὠδῆς, Αἵτησις, Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ Οἶκος. [Μηναίω.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὠδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - η' Ὠδὲς).
- Τιμιωτέρα (θ' Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὠδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὠδῆς, καὶ ἡ Αἵτησις.
- *Ἅγιος Κύριος.*
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Μηναίου (δὲς σημείωσιν).
- Αἶνοι: ἰσθῶμεν στίχους η', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τοῦ Ἀγίου δ',
- *Δόξα* τὸ Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Δοξαστικόν. [εἰ ἔχει. Εἰ δὲ μή, δ' τῆς Ἑορτῆς.
- *Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.*
- Δοξολογία μεγάλη.
- *Σήμερον σωτηρία* (α'-δ' ἤχοι) ἢ *Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος* (πλ. α' - πλ. δ').
- Ἡ Ἐκτενής, ἢ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

## Σημειώσεις

Ἐὰν ὕχῳσι προεόρτια ἢ μεθέορτα ἐν Κυριακῇ, μετὰ Ἁγίου μὴ ἐορτάζομένου ἢ ἐορτάζομένου εἰς ς')

**Ἀπολυτίκια**· Εἰ ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας εἶναι μὴ ἐορταζόμενος Ἀναστάσιμον, Δόξα τὸ αὐτό, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς (ἐν προεορτίοις, τὸ προεόρτιον)· εἰ δὲ μὴ, Ἀναστάσιμον, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς (ἢ τὸ προεόρτιον).

**Καθίσματα**· Εἰς τὰ «τῆς Ἑορτῆς» λέμε τὰ προεόρτια/μεθέορτα ὡς εὐρίσκονται εἰς τὸ Μηναῖον.

**Κανόνες**· Ἐννοεῖται, ὅτι ὅταν λέμε Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Μηναῖον ἀναγράφει «Προεόρτιος Κανὼν», ἐννοεῖται οὗτος.

**Ἐξαποστειλάρια**· Εἰ ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας εἶναι μὴ ἐορταζόμενος Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς ἅπαξ, ἢ τὸ προεόρτιον. Εἰ δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος «εἰς ς'», τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὸ προεόρτιον.

**Αἵνοι**· Ἐὰν ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς, ψάλλομεν τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα (ἀντίστοιχα) στιχηρὰ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν, ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν τοῦ Μηναίου ὡς στιχηρὰ.

Στὰ δύο τελευταῖα στιχηρὰ λέμε δύο στίχους τοῦ Ἁγίου (δὲς σ. 104) ἢ τῆς Ἑορτῆς, ἀναλόγως ποῖα στιχηρὰ ἐψάλησαν.

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια·

**Καθίσματα**· Ὅταν εἶναι μεθέορτα, εἰς τὰ «τῆς Ἑορτῆς» λέμε ἅπερ εἴπομεν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς [TTP, σ. 230].

**Κανόνες**· ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', τῆς Θεοτόκου εἰς β', τῆς Ἑορτῆς εἰς δ' καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας εἰς δ'.

**Ἀπό γ' ᾠδῆς**· πρὸ τῶν μεσφδίων καθισμάτων, Κοντάκιον προεόρτιον ἢ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου (εἰ ἔχει).

**Αἵνοι**· Εἰ δὲ ὁ Ἅγιος ἔχει μόνον δοξαστικόν, οὐχὶ δὲ καὶ στιχηρὰ, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Ἑορτῆς γ' (ἅπερ εἴπομεν ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ) ἢ προεόρτια γ', καὶ εἶτα τὸ δοξαστικὸν τοῦ Ἁγίου ὡς ὄγδοον στιχηρόν. Στίχους δέ, εἰς μὲν τὸ γ' στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς λέγομεν ἓνα τῆς Ἑορτῆς, εἰς δὲ τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου ἓνα στίχον κατάλληλον διὰ τὸν Ἅγιον (δὲς σ. 104).

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἑνοριῶν Λ/Θ Ἑορτῶν

Ἐὰν ὕψωσι προεόρτια ἢ μεθεόρτια ἐν Κυριακῇ, μετὰ Ἀγίου Ἑορταζομένου εἰς ἥ

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός*.
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος*, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, *Δόξα* τοῦ Ἀγίου, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἵτησις»).
  - Καθίσματα, Ἀναστάσιμον, *Δόξα* ἕτερον Ἀναστάσιμον, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἵτησις.
  - Καθίσματα, Ἀναστάσιμον, *Δόξα* ἕτερον Ἀναστάσιμον, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
  - Ἀμωμος (εἰς στάσεις γ') ἢ Πολυέλεος<sup>19</sup>.
  - Ἐὰν ἔχει ὁ Ἅγιος Πολυέλεον: Κάθισμα τοῦ Πολυελέου τοῦ Ἀγίου, *Δόξα*, *Καὶ*
- Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἢ Αἵτησις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου. [νῦν τῆς Ἑορτῆς<sup>20</sup>.
- Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου.
- **Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου**
  - *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
  - *Πᾶσα πνοὴ* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
  - Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον, *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*.
  - Ν' Ψαλμός (ψαλλομένου τοῦ Ν', γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου).
  - *Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου*.  
Εἶτα στίχ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ πεντηκοστάριον *Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*.
  - *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου..., Κύριε ἐλέησον* (ιβ'). *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ', τῆς Ἑορτῆς εἰς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου.  
Μεσώδια Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀπὸ ζ' Ὠδῆς, Αἵτησις, Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ Οἶκος.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὠδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - η' Ὠδὲς).
- Τιμιωτέρα (θ' Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὠδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὠδῆς, καὶ ἡ Αἵτησις.
- *Ἅγιος Κύριος*.
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.
- Αἶνοι: ἰσθῶμεν στίχους η', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τοῦ Ἀγίου δ'.
- *Δόξα* τὸ Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Δοξαστικόν.
- *Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις*.
- Δοξολογία μεγάλη.
- *Σήμερον σωτηρία* (α'-δ' ἤχοι) ἢ *Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος* (πλ. α' - πλ. δ').
- Ἡ Ἐκτενής, ἢ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.



## Σημειώσεις

Ἐὰν ὕχῳσι προεόρτια ἢ μεθεόρτια ἐν Κυριακῇ, μετὰ Ἁγίου ἐορταζομένου εἰς #)

**Κανόνες** Ἐννοεῖται, ὅτι ὅταν λέμε Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Μηναῖον ἀναγράφει «Προεόρτιος Κανὼν», ἐννοεῖται οὗτος.

**Αἶνοι** στὰ δύο τελευταῖα στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, λέμε δύο καταλλήλους στίχους διὰ τὸν Ἅγιον, δὲς σ. 104.

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια

**Κανόνες** ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', τῆς Θεοτόκου εἰς β', τῆς Ἑορτῆς εἰς δ' καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας εἰς δ'.

**Ἀπὸ γ' ᾠδῆς** Πρὸ τῶν μεσφδίων καθισμάτων, Κοντάκιον προεόρτιον ἢ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

\* \* \*

### Εἰ ὁ Ἅγιος ἔχει Ἀρτυωνίαν

**Ἀπὸ γ' ᾠδῆς** λέγομεν τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον, καὶ εἶτα τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπὸ ζ' ᾠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου.

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἑνοριῶν Λ/Θ Ἑορτῶν

Ἀποδόσις Λ/Θ Ἑορτῆς ἐν Καθήμερινῃ ἢ Σαββάτῳ, ἄνευ μνήμης Ἄϊου

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ τῆς ἡμέρας, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός*.
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος*.
- Ἀπολυτίκια· τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'.
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἵτησις»).
  - Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἵτησις.
  - Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ν' Ψαλμός (χῦμα).
- Κανόνες· μόνον ὁ τῆς Ἑορτῆς εἰς ς' (εἰ εἰσι δύο Κανόνες, εἰς δ' καὶ δ').
- Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Αἵτησις, Μεσώδια καθίσματα τῆς Ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀπὸ ς' Ὠδῆς, Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς.
- Συναξάριον τῆς ἡμέρας τῆς ἀποδόσεως.
- Ὠδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - η' Ὠδὲς).
- Ὠδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὠδῆς, καὶ ἡ Αἵτησις.
- Ἐξαποστειλάρια· ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Αἶνοι· ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
- *Δοξαστικόν(ά)* τῆς Ἑορτῆς.
- Δοξολογία μεγάλη.
- Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς (ἅπαξ).
- Ἡ Ἐκτενής, ἡ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

## Σημειώσεις

Ἀποδόσις Δ/Θ Ἑορτῆς ἐν Καθήμερινῃ καὶ Σαββάτῳ, ἄνευ μνήμης Ἁγίου)

**Γενικά:** Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχη ἀπόδοσις «ἄνευ μνήμης Ἀγίου»; Ἐὰν δεῖς τὸν κατάλογο στὴν σελ. 121, θὰ δεῖς ὅτι σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις πλὴν μιᾶς (κε' Νοεμβρίου), οἱ Ἅγιοι τῆς ἡμέρας ποὺ τυγχάνει ἡ ἀπόδοσις, εἴτε ἐορτάζονται τὴν προηγούμενη ἡμέρα, εἴτε τὴν ἐπόμενη, εἴτε ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Αὐτὸ γίνεται διότι, στὶς προαναφερθεῖσες περιπτώσεις, οἱ Ἅγιοι ποὺ τυγχάνει ἡ ἀπόδοσις εἶναι εἴτε μὴ ἐορταζόμενοι ἢ ἐορταζόμενοι εἰς ζ'. Ἐπίσης σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, τὸ Μηναῖον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως ἔχει μόνο τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας, καθότι τὰ τροπάρια τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀποδόσεως βοῦσκονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐξαίρεσις εἶναι ἡ κε' Νοεμβρίου, ὅπου ἐπειδὴ ἡ Ἁγία Αἰκατερίνα εἶναι ἐορταζόμενῃ εἰς #', ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων, ἀκολουθεῖ ἄλλη διάταξιν ποὺ δίνεται παρακάτω «Ἀποδόσις Ἑορτῆς ..., μετὰ Ἁγίου ἐορταζομένου εἰς #».

Ὅταν ἀναφερόμαστε ὡς «ἐν τῷ Μηναίῳ», ἐννοεῖται «ἐν τῷ Μηναίῳ, τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς».

**Πολυέλεος καὶ Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:** Οὐ λέγονται, δι' αὐτὸ ἀπουσιάζουν.

**Τιμιωτέρα:** Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται (δι' αὐτὸ ἀπουσιάζει). — Δὲς σ. 22.

**Ὤδὴ θ' τῶν Κανόνων:** ψάλλεται μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἐὰν ἔχη τοιαῦτα ἡ Ἑορτή· εἰ δὲ μὴ, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων (σελ. 18).

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια:

**Κανόνες:** ἐν μὲν τῇ ἀποδόσει τῆς Ὑψώσεως καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, ὁ εἰς κανὼν εἰς ιδ', ἥτοι ὁ εἰρμὸς δις καὶ τὰ τροπάρια εἰς ιβ'. Ἐν δὲ ταῖς ἀποδόσεσι τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἀναλήψεως, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῆς Μεταμορφώσεως, ὁ πρῶτος κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς η' καὶ ὁ δεύτερος ἄνευ εἰρμῶν εἰς ζ'. Ἐν δὲ ταῖς ἀποδόσεσι τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῆς Κοιμήσεως, ὁ πρῶτος κανὼν μετὰ τοῦ εἰρμοῦ εἰς η' καὶ ὁ δεύτερος ὡσαύτως μετὰ τοῦ εἰρμοῦ εἰς ζ'.

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἑνοριῶν Λ/Θ Ἑορτῶν

Ἀποδόσεις Λ/Θ Ἑορτῆς ἐν Καθήμερινῃ ἢ Σαββάτῳ, μετὰ Ἀγίου Ἑορταζομένου εἰς #

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ τῆς ἡμέρας, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός.*
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος.*
- Ἀπολυτικά· τῆς Ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἵτησις»).
  - Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἵτησις.
  - Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἐὰν ἔχει ὁ Ἅγιος Πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον Ὁρθρου·
  - Πολυέλεος, καὶ ἡ Αἵτησις.
  - Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
  - Ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀγίου
  - **Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου** [μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ].
    - *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
    - *Πᾶσα πνοὴ* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
    - Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου ἀναγινωσκόμενον πρὸ τῶν ἀγίων θυρῶν.
    - Ν' Ψαλμός (χῦμα).
    - *Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου ἢ Ταῖς τοῦ ἱεράρχου ἢ ὅ,τι ἂν ᾖ ὁ Ἅγιος. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.* Στίχ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ ψάλλομεν τὸ στιχηρὸν ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου, ὅπερ ὀρίζεται ὡς πεντηκοστάριον.
    - *Σῶσον ὁ Θεός..., Κύριε ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- Εἰ δ' οὐκ ἔχει ὁ Ἅγιος Πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον Ὁρθρου·
  - Ν' Ψαλμός (χῦμα).
- Κανόνες· ὁ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ' (εἰ ἔχει δύο Κανόνας, εἰς δ' καὶ δ'), καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, Μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀπὸ ς' Ὠδῆς, Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὠδὲς ζ' καὶ ἡ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - ἡ' Ὠδὲς).
- Ὠδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὠδῆς, καὶ ἡ Αἵτησις.
- Ἐξαποστειλάρια· ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Αἶνοι· ἰσθῶμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.
- Δόξα τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
- Δοξολογία μεγάλη.
- Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀγίου, *Δόξα καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
- Ἡ Ἐκτενής, ἡ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

## Σημειώσεις

Ἐκποδοσις Δ/Θ Ἑορτῆς ἐν Καθήμερινῃ ἢ Σαββάτῳ, μετὰ Ἁγίου Ἑορτάζομένου εἰς #')

**Τιμιωτέρα·** Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται (δι' αὐτὸ ἀπουσιάζει). — Δὲς σ. 22.

**Κανόνες·** Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἔχοντες ἴδιον ἕκαστος κανόνα, ψάλλεται ὁ [πρῶτος] κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς η' (δ' καὶ δ').

**Ῥδή θ' τῶν Κανόνων·** ψάλλεται μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἐὰν ἔχη τοιαῦτα· εἰ δὲ μή, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων (σελ. 18).

**Αἶνοι·** Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς λέγομεν ἅπερ εἶπομεν ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς.

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβειαν·

**Κανόνες·** ὁ εἷς τῆς Ἑορτῆς εἰς η' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ζ'. Εἰ δὲ ἔχει δύο ἡ Ἑορτή, ὁ εἷς εἰς ζ', ὁ ἕτερος εἰς δ' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. — Εἰ δέ εἰσι δύο Ἅγιοι, ἔχοντες ἴδιον ἕκαστος κανόνα, ψάλλεται ὁ [πρῶτος] κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ', καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς η' (δ' καὶ δ').

## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἐνοριῶν Λ/Θ Ἑορτῶν Ἀποδόσεις Λ/Θ Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ, ἄνευ μνήμης Ἀΐου

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός.*
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλῃ Συναπτῇ (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος,* Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, *Δόξα* τῆς Ἑορτῆς, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτῇ («Αἴτησις»).
  - Καθίσματα, Ἀναστάσιμον, *Δόξα* ἕτερον Ἀναστάσιμον, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
  - β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἴτησις.
  - Καθίσματα, Ἀναστάσιμον, *Δόξα* ἕτερον Ἀναστάσιμον, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
  - Ἄμωμος (εἰς στάσεις γ').
- Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἢ Αἴτησις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου.
- Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου.
- **Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου**
  - *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
  - *Πᾶσα πνοὴ* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
  - Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον.
  - *Ἀνάστασιν Χριστοῦ.*
  - Ν' Ψαλμός (ψαλλομένου τοῦ Ν', γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου).
  - *Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.*  
Εἶτα στίχ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ πεντηκοστάριον *Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.*
  - *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου..., Κύριε ἐλέησον* (ιβ'). *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ', τῆς Ἑορτῆς εἰς δ' (εἰ ἔχει δύο ἢ Ἑορτὴ, εἰς δ' καὶ δ').
- Ἀπὸ γ' Ὤδης, Αἴτησις, Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ Οἶκος.  
Μεσώδια Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς.
- Ἀπὸ ζ' Ὤδης, Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὤδές ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - η' Ὤδές).
- Τιμιωτέρα (θ' Ὤδὴ τῆς Θεοτόκου) – **[δὲς σημείωσιν]**
- Ὤδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὤδης, καὶ ἡ Αἴτησις.
- *Ἅγιος Κύριος.*
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς.
- Αἶνοι: ἰσθῶμεν στίχους η', καὶ ψάλλομεν στιχ. Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς δ' μετὰ  
*Δόξα* τῆς Ἑορτῆς. [δύο στίχων τῆς Ἑορτῆς.]
- *Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.*
- Δοξολογία μεγάλη.
- *Σήμερον σωτηρία* (α' - δ' ἤχοι) ἢ *Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος* (πλ. α' - πλ. δ').
- Ἡ Ἐκτενής, ἢ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

## Σημειώσεις

Ἀποδόσις Λ/Θ Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ, ἄνευ μνήμης Ἀγίου)

**Γενικά:** Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχη ἀπόδοσις «ἄνευ μνήμης Ἀγίου»; Ἐὰν δεῖς τὸν κατάλογο στὴν σελ. 121, θὰ δεῖς ὅτι σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις πλὴν μιᾶς (κε' Νοεμβρίου), οἱ Ἅγιοι τῆς ἡμέρας ποὺ τυγχάνει ἡ ἀπόδοσις, εἴτε ἐορτάζονται τὴν προηγούμενη ἡμέρα, εἴτε τὴν ἐπόμενη, εἴτε ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Αὐτὸ γίνεται διότι, στὶς προαναφερθεῖσες περιπτώσεις, οἱ Ἅγιοι ποὺ τυγχάνει ἡ ἀπόδοσις εἶναι εἴτε μὴ ἐορτάζόμενοι ἢ ἐορτάζόμενοι εἰς ζ'. Ἐπίσης σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, τὸ Μηναῖον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως ἔχει μόνο τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας, καθότι τὰ τροπάρια τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀποδόσεως βρίσκονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς.

**Ἐξαιρέσεις:** α'. κε' Νοεμβρίου, ὅπου ἐπειδὴ ἡ Ἁγία Αἰκατερίνα εἶναι ἐορτάζομένη εἰς #', ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων, ἀκολουθεῖ ἄλλη διάταξις δηλ. «Ἀποδόσις Ἑορτῆς ..., μετὰ Ἀγίου ἐορτάζομένου εἰς #'».

β'. Ἀπόδοσις Χριστουγέννων ἐν Κυριακῇ: αὕτη ἡ Κυριακὴ συμπίπτει μὲ τὴν «Κυριακὴ μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν». Ἔτσι ἀκολουθεῖται ἄλλη διάταξις, δὲς λεπτομέρειες εἰς τὴν σελ. 133.

**Τιμιωτέρα:** Ἡ γνώμη μας εἶναι ὅτι πρέπει νὰ στιχολογεῖται (δηλ. ψάλλεται) ἡ Τιμιωτέρα (δὲς λεπτομέρειες στὴν σ. 22, καὶ γιὰ τὸ ΤΜΕ).

**Ὡδὴ θ' τῶν Κανόνων:** ψάλλεται μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἐὰν ἔχη τοιαῦτα ἡ Ἑορτή· εἰ δὲ μὴ, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων (σελ. 18).

**Ἐξαποστειλάρια:** Εἰ ἔχει ἐν ἑξαποστειλάριον ἡ Ἑορτή, λέγεται δῖς, εἰ δὲ ἔχει δύο, λέγονται ἅπαξ ἕκαστον.

\* \* \*

Ἐὰν θέλῃς τῇν ἀκρίβεια:

**Τιμιωτέρα:** Τό ΤΓΡ ἔχει νὰ ψάλλεται (στιχολογεῖται) καὶ ἡ Τιμιωτέρα, [ΤΓΡ, σ. 99]. Τὸ αὐτὸ ἔχει καὶ τό ΤΑΔ, [ΤΑΔ, σ. 550].

**Κανόνες:** ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ', τῆς Θεοτόκου εἰς β' καὶ ὁ τῆς Ἑορτῆς (εἰ ἔχει δύο Κανόνες ἡ Ἑορτή, οἱ δύο Κανόνες) εἰς η'.



## Τυπικὸν Ὁρθρου Ἐνοριῶν Λ/Θ Ἑορτῶν

### Ἀποδοσις Λ/Θ Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ, μετὰ Ἀγίου Ἑορταζομένου εἰς #'

- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, ὁ Ἱερεὺς· *Εὐλογητός.*
- Τρισάγιον, *Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...*
- Ἐξάψαλμος, Μεγάλη Συναπτή (τὰ «Εἰρηνικά»).
- *Θεὸς Κύριος,* Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, *Δόξα* τοῦ Ἀγίου, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
- Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου:
  - ο α' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Μικρὴ Συναπτή («Αἵτησις»).
  - ο Καθίσματα, Ἀναστάσιμον, *Δόξα* ἕτερον Ἀναστάσιμον, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
  - ο β' στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, Αἵτησις.
  - ο Καθίσματα, Ἀναστάσιμον, *Δόξα* ἕτερον Ἀναστάσιμον, *Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
  - ο Ἄμωμος (εἰς στάσεις γ') ἢ Πολυέλεος<sup>19</sup>.
  - ο Καθίσματα (τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον), ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, εἰ ἔχει ὁ Ἅγιος<sup>20</sup>.
- Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἢ Αἵτησις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου.
- Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου.
- **Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου**
  - ο *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...*
  - ο *Πᾶσα πνοὴ* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.
  - ο Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον. *Ἀνάστασιν Χριστοῦ.*
  - ο Ν' Ψαλμός (ψαλλομένου τοῦ Ν', γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου).
  - ο *Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.*  
Εἶτα στίχ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ πεντηκοστάριον *Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.*
  - ο *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου..., Κύριε ἐλέησον* (ιβ'). *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...*
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ', [ὁ πρῶτος] τῆς Ἑορτῆς εἰς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος· τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τοῦ Ἀγίου.  
Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, *Δόξα, Καὶ νῦν* τῆς Ἑορτῆς.
- Ἀπὸ ζ' Ὠδῆς, Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς.
- Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
- Ὠδὲς ζ' καὶ η' τῶν Κανόνων.
- Καταβασίαι τῆς ἐποχῆς (α' - η' Ὠδὲς).
- Τιμιωτέρα (θ' Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου).
- Ὠδὴ θ' τῶν Κανόνων.
- Καταβασία τῆς θ' Ὠδῆς, καὶ ἡ Αἵτησις.
- *Ἅγιος Κύριος.*
- Ἐξαποστειλάρια· τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.
- Αἶνοι· ἰσθῶμεν στίχους η', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τοῦ Ἀγίου δ'.
- *Δόξα* τῆς Ἑορτῆς.
- *Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.*
- Δοξολογία μεγάλη.
- *Σήμερον σωτηρία* (α'-δ' ἤχοι) ἢ *Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος* (πλ. α' - πλ. δ').
- Ἡ Ἐκτενής, ἢ Δέησις («τὰ Πληρωτικά») κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

## Σημειώσεις

Ἀποδόσις Ἀ/Θ Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ μετὰ Ἁγίου Ἑορταζομένου εἰς #)

**Τιμιωτέρα**· Τό ΤΜΕ ἔχει τὴν Τιμιωτέρα, εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν Εἰσοδίων [ΤΜΕ, σ. 105], ποὺ εἶναι Ἀπόδοσις μετὰ Ἁγίου ἑορταζομένου εἰς η'.

**Ὡδή θ' τῶν Κανόνων**· ψάλλεται μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἐὰν ἔχη τοιαῦτα· εἰ δὲ μή, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων (σελ. 18).

\* \* \*

### Ἐὰν θέλῃς τὴν ἀκρίβεια·

**Κανόνες**· ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τοῦ εἰρμοῦ εἰς δ', τῆς Θεοτόκου εἰς β', [ὁ πρῶτος] τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'.

**Αἵνοι**· ἱστῶμεν στίχους ι', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Εἰς τοὺς τέσσερις τελευταίους στίχους, λέμε ἓναν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρεῖς τοῦ Ἁγίου.

## Τέλος τῶν Γενικῶν Τυπικῶν Διατάξεων

### **Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος**

«εὐξασθαι μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας δυνατόν, οὕτω δὲ εὐξασθαι ὡς ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀδύνατον, ὅπου Πατέρων πλήθος τοσοῦτον, ὅπου βοή πρὸς τὸν Θεὸν ὁμοθυμαδὸν ἀναπέμπεται. Οὐχ οὕτως εἰσακούη κατὰ σαυτὸν τὸν Δεσπότην παρακαλῶν, ὡς μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῶν σῶν. Ἐνταῦθα γὰρ ἐστὶ τι πλεόν, οἷον ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ συμφωνία, καὶ τῆς ἀγάπης ὁ σύνδεσμος, καὶ αἱ τῶν ἱερέων εὐχαί. Διὰ γὰρ τοῦτο οἱ ἱερεῖς προεστήκασιν, ἵνα αἱ τοῦ πλήθους εὐχαὶ ἀσθενέστεραι οὔσαι, τῶν δυνατωτέρων τούτων ἐπιλαβόμεναι, ὁμοῦ συνανέλθωσιν αὐταῖς εἰς τὸν οὐρανόν»

[PG 48,725]

## Αἰτήσεις, Δεήσεις Ἱερέων, μετὰ τῶν Ἐκβωνήσεων (ἀπὸ τὸ Ἱερατικόν [IEP])

### Πρὸ τοῦ Ἐξαψάλμου

(«ἡ μικρὰ ἐκτενής», ἀμέσως μετὰ τὸ «Προστασία φοβερὰ»)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἐξαψάλμου]

### Πληρωθέντος τοῦ Ἐξαψάλμου

(ἡ Μεγάλη Συναπτή, ἥτοι τὰ «Εἰρηνικά»)

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τὸ κράτος Αὐτοῦ πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς χώρας, ἢ τῆς νήσου, ἢ τῆς κώμης, ἢ τῆς ἁγίας Μονῆς) ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Κύριε ἐλέησον.**

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Κύριε ἐλέησον.**

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Κύριε ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

**Ἀμήν [Κύριε ἐλέησον]<sup>45</sup>.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**]<sup>46</sup>, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. **Σοί, Κύριε.**

**Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ἀμήν. [Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ «Θεὸς Κύριος»]**

### **Μεθ' ἐκάστην στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου (ἢ Μικρὰ Συναπτὴ, «Αἴτησις»)**

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Κύριε ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

**Ἀμήν [Κύριε ἐλέησον].**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. **Σοί, Κύριε.**

**Ὅτι Σὸν τὸ κράτος, καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ἀμήν. [Καὶ ψάλλομεν τὰ Καθίσματα (Τροπάρια)]**

### **Ἐν Κυριακῇ μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια (ἢ Μικρὰ Συναπτὴ, «Αἴτησις»)**

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ... (ὡς ἀνωτέρω, σ. 94, μετὰ τὴν ἐξῆς ἐκφώνησιν),

**Ὅτι ἡὐλόγηταί Σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί Σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ἀμήν. [Καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου]**

<sup>45</sup> Ἐκ παραδόσεως ἡμεῖς μάθαμε τὸ Ἀμήν. Ὅμως καὶ τὸ Κύριε ἐλέησον δὲν εἶναι λάθος.

<sup>46</sup> Ἐκ παραδόσεως.

**Πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου [τοῦ Ὁρθρου]  
(ἀμέσως μετὰ τὸ Προκείμενον)**

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

**Κύριε ἐλέησον.**

**Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ἀμήν. [Καὶ ψάλλομεν τὸ «Πᾶσα πνοὴ» μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ]**

**Εἰ ἀνεγνώσθη Εὐαγγέλιον Ὁρθρου Μετὰ τὸ Πεντηκοστάριον**

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον Σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη Σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν Ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων καὶ πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου καὶ Μητᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν Ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω<sup>47</sup>)**· τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης **(τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται<sup>47</sup>)** καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων, ἰκετεύομέν Σε, μόνε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων Σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

**Κύριε ἐλέησον (ιβ' [τετράκις, ἀνὰ τρίς]).**

**Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ἀμήν. [Καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων]**

<sup>47</sup> Δὲς τὴν ὑποσημείωσιν εἰς τὸ Ἱερατικόν [ΙΕΡ, ὑποσ., σ. 15-17].



**Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν**  
(ἡ Μικρὰ Συναπτή, «Αἵτησις»)

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ... (ὥς ἐν σ. 94, μετὰ τὴν ἐξῆς ἐκφώνησιν),

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Καὶ συνεχίζομεν ὡς διατέτακται]

**Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν**  
(ἡ Μικρὰ Συναπτή, «Αἵτησις»)

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ... (ὥς ἐν σ. 94, μετὰ τὴν ἐξῆς ἐκφώνησιν),

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Καὶ συνεχίζομεν ὡς διατέτακται]

**Μετὰ τὴν η' ᾠδὴν**

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνωμεν.

[Κατερχόμενοι τοῦ στασιδίου ψάλλομεν τὴν «Τιμιωτέραν»,  
ἢ ὡς διατέτακται]

**Μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς θ' ᾠδῆς [ἢ μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστιν]**

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ... (ὥς ἐν σ. 94, μετὰ τὴν ἐξῆς ἐκφώνησιν),

Ὅτι Σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Καὶ συνεχίζομεν ὡς διατέτακται]

**Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως**  
(Ἡ Ἑκτενής)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

**Κύριε ἐλέησον (γ').**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε ἐλέησον (γ').**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

**Κύριε ἐλέησον (γ').**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

**Κύριε ἐλέησον (γ').**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ χώρᾳ, ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης (ἢ, τῶν ἀδελφῶν τῆς ἱερᾶς Μονῆς ταύτης καὶ τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν).

**Κύριε ἐλέησον (γ').**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης (ἢ, τῆς ἱερᾶς Μονῆς ταύτης), καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

**Κύριε ἐλέησον (γ').**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

**Κύριε ἐλέησον (γ').**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Ἀμήν.**

**Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως**  
(ἡ Δέησις, ἥτοι τὰ «Πληρωτικά»)

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. **Παράσχου Κύριε<sup>48</sup>.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

**Ἀμήν [Κύριε ἐλέησον].**

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

**Παράσχου Κύριε.**

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

**Παράσχου Κύριε.**

<sup>48</sup> ΙΕΡ, σ. 66.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,  
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. **Παράσχου Κύριε.**

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ  
τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. **Παράσχου Κύριε.**

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,  
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. **Παράσχου Κύριε.**

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά,  
καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ,  
αἰτησώμεθα. **Παράσχου Κύριε.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,  
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**],  
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ  
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. **Σοί, Κύριε.**

**Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν  
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν  
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ἀμήν.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

**Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

**Σοί, Κύριε (ἀργῶς<sup>49</sup>).**

*(Μυστικὴ εὐχή: Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς...)*

**Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῆξιν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν  
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν  
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**Ἀμήν.**

<sup>49</sup> Ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, ἐκ παραδόσεως, διὰ τὴν δοθεῖ χρόνον εἰς τὸν ἱερέα τὸ ἀναγνώσει μυστικῶς τὴν εὐχὴν.

## Ὑμνοι καὶ Τρωάρια τοῦ Ὁρθρου (ποὺ δὲν βρίσκονται εἰς Τυπικὰς διατάξεις)

Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ἀπὸ τὸν ιερέα<sup>50</sup>.

Ἀμήν.

Τὸ Τρισάκιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου· ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου· γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Τρωάρια πρὸ τοῦ Ἑξαψάλμου  
καὶ ὁ Ἑξαψάλμος.

(Ζήτει εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα  
[ΩΡΑ, σ. 61], «Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου»,  
μετὰ τοὺς Ψαλμοὺς ιθ' καὶ κ')

Θεὸς Κύριος.

(Ψάλλεται εἰς τὸν ἤχον τοῦ πρώτου  
ἀπολυτικίου)

(Ζήτει εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα  
[ΩΡΑ, σ. 69], «Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου»,  
μετὰ τὸν Ἑξαψάλμον)

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·  
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι  
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι  
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ  
τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ  
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Ἀπολυτίκια τῆς ἡμέρας  
μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν.

(Ζήτει εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα  
[ΩΡΑ, σ. 554], «Ἀκολουθία τοῦ  
Ὁρθρου», «Ἀπολυτίκια, ἐν ταῖς λοιπαῖς  
τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα, ὅτε  
οὐκ ἔστιν ἑορτὴ»)

Θεοτοκία τῆς ἡμέρας.

(Ζήτει εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς  
«Θεοτοκία εἰς ἕκαστον ἤχον»)

<sup>50</sup> [ΙΕΡ, σ. 47], ἐπίσης δὲ σ. 15 («Βασιλεῦ οὐράνιε»).

## Κοινὰ Ἀπολυτίκια Ἀΐων.

(Ζήτει εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα  
[ΩΡΑ], εἰς τὴν ἀντίστοιχην ἡμερομηνίαν)

Ἀπόστολε Ἄγιε (22/9, 1/10)  
Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστά (18/10)  
Ἀπόστολοι Ἅγιοι (31/10)  
Ἐν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς (11/9)  
Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς (8/12)  
Ἡ ἀμνάς Σου Ἰησοῦ (16/9)  
Θείας πίστεως (2/10)  
Καὶ τρόπων μέτοχος (4/9)  
Κανόνα πίστεως (2/9, 6/12)  
Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν (10/1)  
Ὁ Μάρτυς Σου Κύριε (2/9)  
Οἱ Μάρτυρές Σου Κύριε (20/9)  
Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ (11/10)  
Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς (3/9)  
Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων (24/10)  
Τῆς ἐρήμου πολίτης (29/9)  
Τοῦ Προφήτου Σου (4/9)  
Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα  
(12/10)

## Ἀνασῆσιμα Εὐλοῖ#Τάρια, #χος πλ. α'.

(Ζήτει εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα  
[ΩΡΑ, σ. 76], «Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου»)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά Σου.  
Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν  
Σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου  
δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν  
ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου  
πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά Σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ  
Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ  
τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς  
Μυροφόροις Ἰδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ  
ῥῆσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ  
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά Σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ  
μνήμά Σου θρηνολογοῦσαι· ἄλλ' ἐπέστη,  
πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· Θρήνου  
ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε· τὴν  
Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά Σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων  
ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά Σου, Σῶτερ,  
ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς  
φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα  
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ  
μνήματος.

## Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου  
Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· τὴν Ἁγίαν  
Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς  
Σεραφεμί, κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος,  
Ἅγιος εἶ, Κύριε.

## Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,  
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ,  
ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς,  
ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, Ὁ ἐκ Σοῦ  
σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.  
Δόξα Σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

## ¶ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἰερεύς· Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

Ἀμήν.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον (γ').

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγίοις  
Αὐτοῦ, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς  
δυνάμεως Αὐτοῦ.

Διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ...

Κύριε ἐλέησον (γ').

Διάκονος· Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν ...

Ἰερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἱερεὺς Ἐκ τοῦ κατὰ ... τὸ ἀνάγνωσμα.  
Διάκονος Πρόσχωμεν.**

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

(Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ  
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου. Μετὰ δὲ τὸ  
πέρας αὐτοῦ, ὁ δεξιὸς χορὸς)

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

**Ἐν Κυριακῇ, Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ.**

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν Σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς Σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά Σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

**Ὁ Ν΄ Ψαλμός.**

(Ζήτει εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα  
[ΩΡΑ, σ. 17], εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς  
«Ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυχτικοῦ»)

*Ἐν Κυριακῇ, προτάσσομεν τοῦ Ν΄ Ψαλμοῦ, τὸ  
«Ἐλεήμων», καὶ ἐν τῷ τέλει προσθέτομεν τὸ  
ἐφύμνιον «Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός».*

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός  
Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν  
Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

**Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας  
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν  
με.**

**Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ  
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ  
διαπαντός.**

**Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν  
ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν  
δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ  
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.**

**Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν  
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.**

**Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα  
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς  
μοι.**

**Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσο-  
μαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθή-  
σομαι.**

**Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύ-  
νην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμέ-  
να.**

**Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν  
ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας  
μου ἐξάλειψον.**

**Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,  
καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς  
ἐγκάτοις μου.**

**Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου  
Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ  
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.**

**Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ  
σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ  
στήριξόν με.**

**Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ  
ἀσεβεῖς ἐπὶ Σε ἐπιστρέψουσι.**

**Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς  
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά  
μου τὴν δικαιοσύνην Σου.**

**Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ  
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.**

**Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν·  
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.**

**Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,  
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινω-  
μένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.**



**Ἀ**γάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

### **Ἐν Κυριακῇ, μετὰ Τὸν Ν' Φαλμόν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

**Κ**αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

**Στίχ.** Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

### **Κανὼν τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως.**

(Ζήτει εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα [ΩΡΛ, σ. 638], «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος»)

### **Καταβασίαι.**

—Δίδονται εἰς τὴν σελίδα 111 καὶ ἐξῆς.

**Πῶς νὰ εὕρης τὰ λόγια τῶν Καταβασίων, ἐὰν δὲν ἔχεις κάποιο ἐγκόλπιον:**

Ἐχε ὑπ' ὄψιν σου ὅτι, κανονικῶς, οἱ Καταβασίαι εὐρίσκονται στὸ τέλος ἐκάστης ὥδης στίς ἡμέρες τοῦ Μηναίου ποὺ ψάλλονται Καταβασίαι. Παρακάτω ἀναγράφονται μερικὲς ἡμερομηνίες (καὶ ἀνὰ μῆνα γιὰ τὸ ἀντίστοιχον βιβλίον τοῦ Μηναίου) ὅπου μπορεῖς νὰ εὕρης τὶς Καταβασίαι.

- Σταυρὸν χαράξας (14/9, 1/8).
- Ἀνοίξω τὸ στόμα μου (26/9<sup>51</sup>, 26/10<sup>51</sup>, 8/11<sup>51</sup>, 10/2<sup>51</sup>, 24/6<sup>51</sup>, 25/7<sup>51</sup>, 15/8<sup>53</sup>).
- Χριστὸς γεννᾶται (30/11<sup>51</sup>, 25/12<sup>52</sup>).
- Ἐσώσε λαόν (25/12<sup>53</sup>).
- Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα (6/1<sup>52</sup>).
- Στίβει θαλάσσης (6/1<sup>53</sup>).
- Χέρσον ἀβυσσοτόκον (17/1<sup>54</sup>, 2/2<sup>55</sup>).
- Χοροὶ Ἰσραήλ (27/7, 6/8).
- Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ (15/8<sup>52</sup>).

### **Ἡ Τιμιωτέρα (Ωδὴ θ' τῆς Θεοτόκου).**

(Ζήτει εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα [ΩΡΛ, σ. 99], «Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου» εἰς τὴν Ἐνάτην (Θ') Ὡδήν)

**Στίχ. α'.** Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

<sup>51</sup> Ἡ νέα ἢ ἡ νεώτερη ἐκδοσις τοῦ ΦΩΣ ἔχει εἴτε μόνο τὶς πρώτες λέξεις τῶν Καταβασίων, εἴτε οὔτε τὶς πρώτες λέξεις τῶν Καταβασίων, στὸ τέλος ἐκάστης ὥδης.

<sup>52</sup> Οἱ Καταβασίαι εἶναι οἱ Εἱρμοὶ τοῦ πρώτου κανόνος.

<sup>53</sup> Οἱ Καταβασίαι εἶναι οἱ Εἱρμοὶ τοῦ δευτέρου κανόνος.

<sup>54</sup> Ἡ νεώτερη ἐκδοσις τοῦ ΦΩΣ ἔχει μόνο τὶς πρώτες λέξεις τῶν Καταβασίων, ἐκτὸς τῆς γ' καὶ δ' ὥδης ποὺ τὶς ἔχει ὁλόκληρες.

<sup>55</sup> Οἱ Καταβασίαι εἶναι οἱ Εἱρμοὶ τοῦ κανόνος.



**Στίχ. β'.** Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.**

**Στίχ. γ'.** Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...**

**Στίχ. δ'.** Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...**

**Στίχ. ε'.** Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...**

**Στίχ. ς'.** Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...**

**Ἐν Κυριακῇ, πρὸ τῶν Ἑξαποστειλαρίων.**

**Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

**Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

**Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.** Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν Αὐτοῦ.

**Ὅτι Ἅγιός ἐστι.**

**Ἀναστάσιμα Ἑξαποστειλάρια.**

(Ζήτει εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς, εἰς τὸ κεφάλαιον «Ἑξαποστειλάρια καὶ τὰ Ἑνδεκα Ἑωθινὰ Ἰδιόμελα - Ἀναστάσιμα»)

**Αἶνοι.**

(Ζήτει εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα [ΩΡΛ, σ. 105], «Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου», μετὰ τὰ Φωταγωγικά καὶ τὰ Ἑξαποστειλάρια.)

**Περίπτωσις Α'.** Ἐὰν ὑπάρχωσιν στιχηρὰ Αἶνων, ψάλλονται οἱ Αἶνοι εἰς τὸν ἥχον τοῦ πρώτου στιχηροῦ, οὕτω:

**Ψαλμός ρμῃ' (148)<sup>56</sup>**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τοῖς Ὑψίστοις. Σοὶ πρόπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε Αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Αὐτοῦ. Σοὶ πρόπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Αἰνεῖτε Αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε Αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε Αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι Αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, Αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται.

<sup>56</sup> Οἱ παρακάτω τρεῖς ὑπογραμμισμένες φράσεις δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν ρμῃ' Ψαλμό, καὶ δὲν λέγονται ὅταν ἀναγινώσκονται οἱ Αἶνοι (περίπτωσις β').

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

**Π**ῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον Αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

**Τ**ὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ περρωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

**Ν**εανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα Αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις Αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ Αὐτοῦ.

**Ὑ**μνος πᾶσι τοῖς Ὅσιοις Αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι Αὐτῷ.

#### Ψαλμός ρμθ' (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἶνεσις Αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὅσιων.

**Ε**ὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι Αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν Αὐτῷ.

**Ὅ**τι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει προεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

**Αἰ** ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

**Τ**οῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.]

#### Εἰς στίχους η' ἢ ζ'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτῃ ἔσται πᾶσι τοῖς Ὅσιοις Αὐτοῦ.

#### Ψαλμός ρν' (150)

**Αἰ**νεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

#### Εἰς στίχους δ'

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

**Αἰ**νεῖτε Αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

**Αἰ**νεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν Κυριακῇ, ἐν ἣ οὐχ ὑπάρχει Ἑορτή, ἡ ἐορταζόμενος Ἅγιος ἔχων στιχηρὰ Αἵνων, λέγομεν καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο στίχους (ἀνήκουν εἰς τὸν θ' Ψαλμόν)·

**Στίχ.** Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ Σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων Σου εἰς τέλος.

**Στίχ.** Ἐξομολογήσομαί Σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά Σου.

Ὅταν ἐν Κυριακῇ συμπέσῃ Θεομητορικὴ Ἑορτή, ἀντὶ τῶν δύο ἀνωτέρων στίχων λέγομεν τοὺς στίχους τοὺς ἐπιγραφομένους ἄνωθεν τῶν δύο τελευταίων ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἐν Κυριακῇ, ἐν μνήμαις ἐορταζομένων Ἁγίων ἐχόντων στιχηρὰ Αἵνων, ἀντ' αὐτῶν λέγομεν τοὺς ἐπομένους (εὐρίσκονται ἐπίσης ἄνωθεν τῶν δύο τελευταίων ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ)·

#### Ἀσωμάτων

**Στίχ.** Ὁ ποιὼν τοὺς Ἀγγέλους Αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς Αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

**Στίχ.** Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

### Ἀποστόλων

**Στίχ.** Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν).

**Στίχ.** Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν Αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

### Ἱεραρχῶν

**Στίχ.** Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

**Στίχ.** Οἱ ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.

### Ἐτερον.

**Στίχ.** Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

### Ἱερομαρτύρων

**Στίχ.** Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

**Στίχ.** Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

### Μεγαλομαρτύρων

**Στίχ.** Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

**Στίχ.** Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

### Μαρτύρων

**Στίχ.** Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

**Στίχ.** Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

### Ὁσίων ἀνδρῶν

**Στίχ.** Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

**Στίχ.** Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

### Ὁσίων καὶ μαρτύρων γυναικῶν

**Στίχ.** Ὑπομένωνν υπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

**Στίχ.** Ἐστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

**Περίπτωσις Β'.** Ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν στιχηρὰ Αἵνων, ἀναγινώσκονται (οὐ ψάλλονται) καὶ οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν Αἵνων (ρμῆ', ρμθ', ρν').

### Ὑπερευλοῖμένη ὑπάρχεις.

(Ζήτηε εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα [ΩΡΛ, σ. 108], «Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου», μετὰ τοὺς Αἶνους)

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ Σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχημαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωποιεῖσθαι διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα Σοι.

### Θεοτοκία σύντομα

(Φαλλόμενα εἰς τὸ «Καὶ νῦν» ἐν μνήμας Ἑορταζομένων Ἀΐων).

(Ζήτηε εἰς τὸ Μηναῖον εἰς τὴν ἀντίστοιχην ἡμερομηνίαν, ἢ, εἰ βούλει, ζήτηε εἰς τὴν Παρακλητικὴν, εἰς τὸν ἀντίστοιχον ἥχον καὶ ἡμέραν – καὶ εἰς τὸ «Ὁκτῆχον Ἑβδομαδᾶριον» τοῦ γ. Δοσιθέου Κατουνακιώτου)

Κατ' ἥχον

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις. Ἦχος α'.

(25/1, Λιτὴ ἢ ἡχος α', Δευτ. ἐσπ.)

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων Σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Ἦχος β'.  
(2/11, ἔσπ. ἀπ.<sup>57</sup> ἢ ἡχος β', Δευτ. ἔσπ.)

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθηναι,  
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν  
σκέπην Σου.

Θεοτόκε ἡ προστασία. Ἦχος γ'.  
(11/10, Ζ' Οἶκ., Λιτή ἢ ἡχος γ', Δευτ. ἔσπ.)

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν  
δεομένων, εἰς Σὲ θαρροῦμεν, εἰς Σὲ  
καυχώμεθα, ἐν Σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν  
ἐστὶ πρέσβευε Τῷ ἐκ Σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ  
ἁχρείων δούλων Σου.

Ῥῦσαι ἡμᾶς. Ἦχος δ'.  
(7/10, Αἵνοι ἢ ἡχος δ', Τετάρτη ἑσπέρας)

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν,  
Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν  
τῶν ὅλων ποιητήν, ἵνα πάντες κρᾶζωμέν  
Σοι χαίρει ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν  
ἡμῶν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων. Ἦχος δ'.  
(17/11, Αἵνοι ἢ ἡχος δ', Δευτ. πρωὶ)

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους  
Σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα  
Σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν  
ἡμῶν.

Μακαρίζομέν Σε. Ἦχος πλ. α'.  
(8/11, Αἵνοι ἢ ἡχος πλ. α', Δευτ. ἑσπέρας)

Μακαρίζομέν Σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ  
δοξάζομέν Σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν  
πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ  
ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγὴ προστασίαν καὶ  
καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὲ δυσωποῦμεν. Ἦχος πλ. α'.  
(10/2, Λιτή ἢ ἡχ. πλ. α', Παρασκευὴ ἔσπ.)

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ μητέρα  
εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἦχος πλ. β'.  
(16/1, ἔσπ. στιχ. ἢ ἡχος πλ. β', Τετ. ἔσπ.)

Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ  
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς·  
πρέσβευε Δέσποινα μετὰ [τῶν  
Ἀποστόλων ἢ τῶν Ὁσίων ἢ τῆς  
Ἀθληφόρου κ.λπ.], καὶ πάντων τῶν  
Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεὸν ἐκ Σοῦ σαρκωθέντα. Ἦχος πλ. β'.  
(3/11, ἔσπ. ἀπ.)

Θεὸν ἐκ Σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν,  
Θεοτόκε Παρθένε· Αὐτὸν ἰκέτευε  
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δέσποινα πρόσδεξαι. Ἦχος πλ. δ'.  
(26/9, Αἵνοι ἢ ἡχος πλ. δ', Πέμπ. πρωὶ)

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν  
δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ  
πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἐγὼ Παρθένε. Ἦχος πλ. δ'.  
(ἡχος πλ. δ', Τρίτη πρωὶ)

Ἐγὼ Παρθένε Ἁγία Θεοτόκε, τῇ Σκέπῃ  
Σου προστρέχω, οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς  
σωτηρίας, δύνασαι γὰρ Ἀγνή βοηθῆσαί  
μοι.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ Σε. Ἦχος πλ. δ'.  
(4/6, Αἵνοι ἢ ἡχος πλ. δ', Δευτ. πρωὶ)

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ Σε, κεχαριτωμένη  
Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦ-  
μεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον Σου γέννησιν·  
Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς  
ἡμῶν.

<sup>57</sup> Τό Μηναῖον «ΦΩΣ» ἔχει ἀπλῶς τίς πρώτες λέξεις.



## Μεῖζλ# Δοξολογία.

(Ζήτει εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα  
[ΩΡΛ, σ. 108], «**Ἀκολουθία τοῦ**  
**Ὁρθρου**», μετὰ τὴν Ὑπερευλογημένην)

Δόξα Σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς  
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

**Ὑ**μνοῦμεν Σε, εὐλογοῦμεν Σε, προσκυ-  
νοῦμέν Σε, δοξολογοῦμέν Σε, εὐχαρι-  
στοῦμέν Σοι, διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν.

**Κ**ύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ  
Παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές,  
Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

**Κ**ύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ  
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν  
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς  
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

**Π**ρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ  
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ  
ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὅ**τι Σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ μόνος  
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ  
Πατρὸς. Ἀμήν.

**Κ**αθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε,  
καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα,  
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

**Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ  
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

**Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν  
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ  
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς  
αἰῶνας. Ἀμήν.

**Γ**ένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς,  
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ.

**Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά Σου (ἐκ γ').

**Κ**ύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν  
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε,  
ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι  
ἥμαρτόν Σοι.

**Κ**ύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με  
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ  
Θεός μου.

**Ὅ**τι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί  
Σου ὁψόμεθα φῶς.

**Π**αράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώ-  
σκουσί Σε.

**Ἅ**γιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος  
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα. Καὶ νῦν.

**Ἅ**γιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Εἴ**τα ψάλλεται ἰσχυροτέρᾳ φωνῇ·  
**Ἅ**γιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος  
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Σ**ήμερον σωτηρία ἡ Ἀναστάσις ἐκ τοῦ μνήματος.

(Ζήτει εἰς τὴν Παρακλητικὴν  
[ΠΑΡ, σ. 464], εἰς τὸ τέλος τοῦ πλαγίου  
τετάρτου ἤχου)

Τὰς Κυριακὰς μετὰ τὴν Δοξολογίαν εἰς μὲν τὸν  
α', β', γ' καὶ δ' ἤχον ψάλλομεν τὸ τροπάριον·

Ἦχος δ'.

**Σ**ήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ γέγονεν·  
ἄσσωμεν τῷ Ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ  
Ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ  
Θανάτῳ τὸν Θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν  
ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α', πλ. β', βαρὺν καὶ πλ. δ' ἤχον  
ψάλλομεν τὸ ἕτερον τροπάριον·

Ἦχος πλ. δ'.

**Ἀ**ναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ  
διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ  
κατάκριμα τοῦ θανάτου· Κύριε, πάντας  
ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος·  
ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις Σου,  
ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ  
δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέχεις τῇ  
Οἰκουμένῃ, μόνε Πολυέλεε.

**Ἡ Ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου,  
ὅταν ἐβάλῃ Μετὰ τὴν Δοξολογίαν.**

Ἡ Ἐκτενής, σελ. 97.

Ἡ Δέησις («τὰ Πληρωτικά»), σελ. 97.

**Διάκονος Σοφία.**

Εὐλόγησον.

**Ἱερεὺς Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς  
ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς  
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ  
ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ  
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ  
Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ, τῇ  
Μονῇ, ἢ, τῇ χώρᾳ, ἢ, τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς  
αἰῶνας αἰώνων.

**Ἱερεὺς Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ  
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,  
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,  
τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

**Ἱερεὺς Δόξα Σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς  
ἡμῶν, δόξα Σοι.**

Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ').  
Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

**Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν ἀπόλυσιν  
Ὁ ...[ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ  
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ... . Δι' εὐχῶν.**

Ἀμήν.

**Ἡ μικρὰ Δοξολογία.**

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ  
Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ  
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν  
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.  
Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη  
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμεν Σε,  
εὐλογοῦμεν Σε, προσκυνοῦμέν Σε,  
δοξολογοῦμέν Σε, εὐχαριστοῦμέν Σοι, διὰ  
τὴν μεγάλην Σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,

ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ·  
Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ  
Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός  
τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων  
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς,  
ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.  
Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος  
ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.  
Ὅτι Σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ ὁ μόνος  
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ  
Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν  
εὐλογήσω Σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου  
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ  
αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,  
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε,  
ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι  
ἥμαρτόν Σοι. Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον·  
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι  
Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ Σοὶ πηγὴ  
ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου ὁψόμεθα φῶς.  
Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώ-  
σκουσί Σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ  
ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι  
ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν  
πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξα-  
σμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας.  
Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ'  
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ.  
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ  
δικαιώματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα·  
συνέτισόν με τὰ δικαιώματά Σου.  
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς  
δικαιώμασί Σου. Κύριε, τὸ ἔλεός Σου εἰς  
τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ  
παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει  
ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ  
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,  
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Ἁγὰθὸν Τὸ ἐξομολογεῖσθαι.**

Ἁγὰθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ  
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, Ὑψιστε·  
τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός Σου καὶ  
τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

**Ἡ Ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου,  
ὅταν ἀνεῖνῶσθῃ ἡ μικρὰ δοξολογία.**

Ἡ Ἐκτενής, σελ. 97.

**Διάκονος Σοφία.**

Εὐλόγησον.

**Ἱερεύς Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς  
ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς  
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ  
ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ  
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ  
Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ, τῇ  
Μονῇ, ἢ, τῇ χώρᾳ, ἢ, τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς  
αἰῶνας αἰώνων.

**Ἱερεύς Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ  
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,  
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,  
τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

**Ἱερεύς Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς  
ἡμῶν, δόξα Σοι.**

Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ').  
Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

**Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν ἀπόλυσιν  
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ... .  
Δι' εὐχῶν.**

Ἀμήν.



**Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος**

«εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω»

[Ιακ. ε' 13]

**Προφῆτης Δαυὶδ**

«μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω·  
τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου»

[Ψαλμ. κς' 4]

## Πίνακας Καταβασιῶν

Ὅσάκις ἡ τυπικὴ διάταξις ἔχη καταβασίας, εἰσὶν αὗται αἱ ἐπόμεναι [ΤΓΡ, σ. 95]:

- α) Ἀπὸ τῆς κδ' Αὐγούστου μέχρι τῆς κα' Σεπτεμβρίου, αἱ καταβασίαι **Σταυρὸν χαράξας** μοναί (μόνον ἐν τῇ η' καὶ ιδ' Σεπτεμβρίου καὶ εἰς τὰς ἀποδόσεις των ψάλλεται ἡ καταβασία τῆς θ' ὥδῃς διπλῇ).
- β) Ἀπὸ τῆς κβ' Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς ζ' Νοεμβρίου μοναί, αἱ **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου**.
- γ) Ἀπὸ τῆς η' Νοεμβρίου μέχρι τῆς κ' τοῦ αὐτοῦ αἱ **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου**, ἀλλ' ἐν τῇ α', γ', ε' καὶ θ' ὥδῃ προστίθενται τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Εἰσόδου, ὡς ἀναγράφονται ἐν τοῖς Μηναίοις.
- δ) Ἀπὸ τῆς κα' Νοεμβρίου μέχρι τῆς κδ' Δεκεμβρίου, αἱ **Χριστὸς γεννᾶται**, μοναί.
- ε) Τῇ κε' καὶ τῇ λα' Δεκεμβρίου, αἱ **Χριστὸς γεννᾶται**, καὶ **Ἔσωσε λαόν**, διπλαῖ.
- ς) Ἀπὸ τῆς κς' Δεκεμβρίου μέχρι τῆς λ' τοῦ αὐτοῦ, αἱ **Ἔσωσε λαόν**, μοναί.
- ζ) Τῇ α', τῇ ς' καὶ τῇ ιδ' Ἰανουαρίου, αἱ **Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα**, καὶ **Στίβει θαλάσσης**, διπλαῖ.
- η) Ἀπὸ τῆς β' μέχρι τῆς ε' Ἰανουαρίου, αἱ **Βυθοῦ ἀνεκάλυψε**, μοναί.
- θ) Ἀπὸ τῆς ζ' μέχρι τῆς ιγ' Ἰανουαρίου, αἱ **Στίβει θαλάσσης**, μοναί.
- ι) Ἀπὸ τῆς ιε' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, αἱ **Χέρσον ἄβυσσοτόκον**, μοναί.
- ια) Μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ὑπαπαντῆς μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου, αἱ **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου**.

(Μεσολαβεῖ ἡ περίοδος Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου)

- ιβ) Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς κς' Ἰουλίου, αἱ **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου**.
- ιγ) Ἀπὸ τῆς κς' Ἰουλίου μέχρι τῆς ε' Αὐγούστου, αἱ **Χοροὶ Ἰσραήλ**. Τῇ α' ὁμῶς Αὐγούστου παρεπιπτόντως, αἱ **Σταυρὸν χαράξας**.
- ιδ) Ἀπὸ τῆς ς' μέχρι τῆς ιγ' Αὐγούστου, αἱ **Σταυρὸν χαράξας**.
- ιε) Τῇ ιδ' Αὐγούστου (εἰ ἐστὶ Κυριακῇ) αἱ **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου**, μετὰ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς Κοιμήσεως ἐν τῇ α', γ', ε' καὶ θ' ὥδῃ.
- ις) Τῇ ιε' καὶ κγ' Αὐγούστου, αἱ **Πεποικιλμένη τῇ θεῇ δόξῃ**, καὶ **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου** μετὰ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς Κοιμήσεως, διπλαῖ (βλ. [ΔΒΖ, σ. 217, σημείωσις]).
- ιζ) Ἀπὸ τῆς ις' μέχρι τῆς κβ' Αὐγούστου, αἱ **Πεποικιλμένη τῇ θεῇ δόξῃ**, μοναί.

Παρακάτω, παρατίθενται οἱ Καταβασίαι [ΕΓΚ, ΣΥΛ]:

## «Σταυρὸν χαράξας» Τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'.

**Σ**ταυρὸν χαράξας Μωσῆς ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ' εὗρους διαγράψας τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδή γ'.

**Ρ**άβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνηθη ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ὡδή δ'.

**Εἰ**σακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας Σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα Σου καὶ ἐδόξασά Σου τὴν Θεότητα.

Ὡδή ε'.

**Ω** τρισμακάριστον Ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδή ς'.

**Ν**οτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεξωγράφησε τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ὡδή ζ'.

**Ἐ**κνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς ὅμως Τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδή η'.

**Αἰ**νοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

**Εὐ**λογεῖτε, Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'.

**Μ**υστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες Αὐτόν, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄλλη.

**Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγγενῆς κατάρρα διαλέλνται τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

## «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»

### Τῆς Θεοτόκου

#### ᾠδή α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα [τὴν Εἰσοδον] [τὴν Κοιμήσιν<sup>58</sup>].

#### ᾠδή γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου [κὰν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ Σου] [κὰν τῇ σεπτῇ Κοιμήσει Σου] στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

#### ᾠδή δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως Σοῦ τοῦ Ὑψίστου ὁ προφήτης Ἀββακοὺμ κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

#### ᾠδή ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ Σου· Σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί Σε σωτηρίαν βραβεύουσα.

[ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ Σου· Σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἐνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ ὥσπερ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί Σε σωτηρίαν βραβεύουσα. ]

[ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ Κοιμήσει Σου· Σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, γῆθεν μετέστης πρὸς αἰωνίους μονὰς καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί Σε σωτηρίαν βραβεύουσα. ]

#### ᾠδή ζ'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ θεόφρονες τῆς Θεομήτορος δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ Αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

#### ᾠδή ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

#### ᾠδή η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

#### ᾠδή θ'.

Ἄπας γηγενὴς σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δὲ ἀύλων νόων φύσις, γεραίρουσα τὰ ἱερὰ θαυμάσια [τὰ ἱερὰ Εἰσόδια] [τὴν ἱερὰν Μετάστασιν] τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις, παμμακάριστε Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

<sup>58</sup> Αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν Ἑορτῶν ὑπῆρχαν στὰ παλαιὰ Μηναῖα, μαζί μὲ τίς Καταβάσεις, [TGP, σ. 95].

«Χριστὸς Γεννᾶται»

«Ἐσωσε λαόν»

(Πεζαὶ καὶ ἱαμβικαί)

**Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως**

**ᾠδὴ α'. Ἦχος α'.**

**Χ**ριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε, λαοί, ὅτι δεδοξασται.

*Ἐσωσε λαὸν θαυματουργῶν Δεσπότης,  
Ἐγγὺς θαλάσσης κύμα χερσώσας πάλαι.  
Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν  
Πόλου τίθησιν ἡμῖν ὃν κατ' οὐσίαν  
Ἴσον τε Πατρὶ καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.*

**ᾠδὴ γ'.**

**Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύτως Υἱῷ καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν Ἅγιος εἶ, Κύριε.

*Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν, εὐεργέτα,  
Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν,  
Φέρων τε, παντεπόπτα, τῆς ἀμαρτίας  
Ἵπερθεν ἀκλόνητον ἐστηριγμένους,  
Μάκαρ, μελωδοὺς τῇ βάσει τῆς πίστεως.*

**ᾠδὴ δ'.**

**Ῥ**άβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὅρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος· ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

*Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι  
Ἄδων προφήτης Ἀββακούμ προμηνύει,  
Ἴδεῖν ἀφράστως ἀξιώθεις τὸν τύπον  
Νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὅρους τῆς Παρθένου  
Ἐξῆλθε λαῶν εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.*

**ᾠδὴ ε'.**

**Θ**εὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς Σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν Σε, Φιλάνθρωπε.

*Ἐκ νυκτὸς ἔργων ἐσκοτισμένης πλάνης  
Ἰλασμὸν ἡμῖν, Χριστέ, τοῖς ἐγρηγόρως  
Νῦν Σοι τελοῦσιν ὕμνον ὡς εὐεργέτη  
Ἔλθοις πορίζων, εὐχερῇ τε τὴν τρίβον,  
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὐροῖμεν κλέος.*

**ᾠδὴ ς'.**

**Σ**πλάγχχνων Ἰωάν· ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θήρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

*Ναίων Ἰωνᾶς ἐν μυχοῖς θαλαττίοις  
Ἐλθεῖν ἐδείτο καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.  
Νυγείς ἐγὼ δὲ τῷ τυραννοῦντος βέλει,  
Χριστέ, προσαιδῶ τὸν κακῶν ἀναιρέτην  
Θᾶττον μολεῖν Σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.*

**ᾠδὴ ζ'.**

**Οἱ** Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

*Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,  
Ἀπλητα θυμαίνοντος, ἡγκιστρωμένοι  
Παῖδες, τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν  
Οἷς εἵκαθε πῦρ ἄσπετον, τῷ Δεσπότη  
Λέγουσιν Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.*

**ᾠδὴ η'.**

**Αἰ**νοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.



**Θ**αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος ἐξεικόνισε κάμιнос τύπον· οὐ γὰρ οὕς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

*Μήτηρ ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης  
Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι,  
Ἵπερφυῶς κύουσιν, ἐσφραγισμένην.  
Ἄμφω δὲ δρῶσα θαυματουργία μιᾷ  
Λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι Χάρις.*

**ᾠδὴ θ'.**

**Μ**εγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν Τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

**Μ**υστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον χειρουργικόν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.*

*Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ  
Ρᾶον σιωπῇ· τῷ πόθῳ δέ, Παρθένε,  
Ἵμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,  
Ἐργῶδές ἐστιν· ἀλλὰ καί, Μήτηρ, σθένος,  
Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις, δίδου.*

**«Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα»  
«Στείβει θαλάσσης»**

(Πεζαὶ καὶ ἱαμβικαί)

**Τῶν Θεοφανείων**

**ᾠδὴ α'. Ἦχος β'.**

**Β**υθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταῖδς ἐν πολέμοις Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

*Στείβει θαλάσσης κυματούμενον σάλον,  
Ἵππειρον αὖθις Ἰσραὴλ δεδαιγμένον.  
Μέλας δὲ πόντος τριστάτας Αἰγυπτίων  
Ἐκρυσεν ἄρδην ὑδατόστρωτος τάφος  
Ῥώμη κραταιᾷ δεξιᾷ τοῦ Δεσπότη.*

**ᾠδὴ γ'.**

**Ἰ**σχὺν ὁ διδοὺς τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος καὶ κέρας χριστῶν Αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· διό, πιστοί, βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν Σου, Κύριε.

*Ὅσοι παλαιῶν ἐκκλεόμεθα βρόχων,  
Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,  
Ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα,  
Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν,  
ᾠτῶν πρὸς ἡμᾶς ἡδεταὶ δωρημάτων.*

**ᾠδὴ δ'.**

**Ἀ**κήκοε, Κύριε, φωνῆς Σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ Σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ· ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος Πνεύματος δὲ ἐβόησε· Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

*Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,  
Ἵμνων προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,  
Ῥήγνυσι γῆρυν Πνεύματι κροτουμένην,  
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου,  
ᾠτῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.*

**ᾠδὴ ε'.**

**Ἰ**ησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς λῦσαι τὸ κατάκριμα ἤκει Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίῳν δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσιν πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται.

*Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,  
Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,  
Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῇ τρίβον,  
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,  
Μόνοις προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.*

**ᾠδὴ ς'.**

**Ἡ** φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ ἡλίου Πρόδρομος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἰμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ  
Ἦχος Πατήρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύσατο.  
Ναί, φησίν, οὗτος συμφυῆς γόνος πέλων,  
Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,  
Λόγος τέ μου ζῶν καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

**Ὡδή ζ'.**

**Ν**έους εὐσεβεῖς καμίνῳ πυρὸς προσομιλή-  
σαντας διασυρίζον πνεῦμα δρόσου  
ἀβλαβεῖς διεφύλαξε καὶ θείου ἀγγέλου  
συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμε-  
νοι εὐχαρίστως ἀνέμελλον· Ὑπερύμνητε,  
ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς  
εὐλογητὸς εἶ.

**Ἐ**φλεξε ρείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,  
Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,  
Νέους φέρουσιν εὐσεβεῖς κατευνάσας·  
Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας  
Ὅλην πλύνει δὲ τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

**Ὡδή η'.**

**Αἰ**νοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν  
τὸν Κύριον.

**Μ**υστήριον παράδοξον ἡ Βαβυλῶνος  
ἔδειξε κάμιнос πηγάσασα δρόσον· ὅτι  
ῥείθροις ἔμελλεν ἄυλον πῦρ εἰσδέχεσθαι  
ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκὶ  
βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι  
λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς  
αἰῶνας.

**Ἐ**λευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται  
Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.  
Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης.  
Νῦν εὐλογεῖται συντόνως τὸν αἴτιον  
Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

**Ὡδή θ'.**

**Μ**εγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν Τιμιωτέραν  
τῶν ἄνω στρατευμάτων.

**Ἀ**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα εὐφημεῖν πρὸς  
ἀξίαν· ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος  
ὑμνεῖν Σε, Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ  
ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ  
τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν· Σὺ γὰρ  
Χριστιανῶν εἶ προστάτις, Σε μεγαλύ-  
νομεν.

**Μ**εγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην  
ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

**Ὡ** τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου Σου θαυμάτων,  
Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη!  
Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,  
Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,  
Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

## «Χέρσον ἄβυσσοτόκον»

**Τῆς Ὑπαπαντῆς**

**Ὡδή α'. Ἦχος γ'.**

**Χ**έρσον ἄβυσσοτόκον πέδον ἥλιος  
ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη  
ἐκατέρωθεν ὕδωρ λαῶ πεζοποντοπο-  
ροῦντι καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν  
τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

**Ὡδή γ'.**

**Τ**ὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ Σοὶ πεποιθότων,  
στερέωσον, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν  
ἐκτήσω τῷ τιμίῳ Σου αἵματι.

**Ὡδή δ'.**

**Ἐ**κάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ Σου,  
Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ  
ἀγιάσματός Σου, τῆς ἀφθόρου Μητρος,  
ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης Σου ὤφθης ὡς  
βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος καὶ ἐπληρώ-  
θη τὰ πάντα τῆς Σῆς αἰνέσεως.

**Ὡδή ε'.**

**Ὡ**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ  
ἐπηρμένῳ Θεὸν ὑπ' ἀγγέλων δόξης  
δορυφορούμενον, Ὡς τάλας, ἐβόα, ἐγώ!  
πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν,  
φωτὸς ἀνεσπέρου καὶ εἰρήνης δεσπό-  
ζοντα.



**Ὦδὴ ζ'.**

**Ἐ**βόησέ Σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ, Χριστέ, Σὺ Θεός μου.

**Ὦδὴ ζ'.**

**Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα Παῖδας θεολογήσαντας καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

**Ὦδὴ η'.**

**Αἰ**νοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

**Ἀ**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ὦδὴ θ'.**

**Θ**εοτόκε, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε, φρούρει, φύλαττε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς Σέ.

**Ἐ**ν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ μεγαλύνομεν.

**«Χοροὶ Ἰσραήλ»  
Τῆς Μεταμορφώσεως**

**Ὦδὴ α'. Ἦχος δ'.**

**Χ**οροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ πόντον Ἐρυθρὸν καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

**Ὦδὴ γ'.**

**Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

**Ὦδὴ δ'.**

**Εἰ**σακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν Σου, Χριστέ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

**Ὦδὴ ε'.**

**Ὁ** τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὥς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ Σε, Χριστέ, τὸν Δημιουργόν· ἐν τῷ φωτί Σου τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

**Ὦδὴ ζ'.**

**Ἐ**ν τῷ θλίβεσθαί με ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

**Ὦδὴ ζ'.**

**Ἀ**βραμιαῖοί ποτε ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες καμίνου φλόγα κατεπάτησαν ἐν ὕμνοις κραυγάζοντας· Ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

**Ὦδὴ η'.**

**Αἰ**νοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

**Οἱ** ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

**Ὦδὴ θ'.**

**Ὁ** τόκος Σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων Σου προῆλθε σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· Σέ, Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

## «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ» Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

### ᾠδή α'. Ἦχος α'.

**Π**εποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεής, Παρθέने, μνήμη Σου πάντας συνηγάγετο πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριὰμ μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ Σῷ ἄδοντας Μονογενεῖ· Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

### ᾠδή γ'.

**Ἡ** δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν πάντων Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ, ἀκράδαντον τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

### ᾠδή δ'.

**Ῥ**ήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν τὴν ἐκ Παρθένου Σου, Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς Σου εἰς φῶς ἔθνων ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ Σοι ἄβυσσος ἐν ἀγαλλιάσει· Τῇ δυνάμει Σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

### ᾠδή ε'.

**Τ**ὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος τῶν ἀρετῶν Σου, Χριστέ, διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναΐδιον καὶ ἐνυπόστατον λάμπας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ σωματωθεῖς ἀνέτειλας ἥλιος.

### ᾠδή ς'.

**Ἄ**λιον, ποντογενές, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ τῆς τριημέρου ταφῆς Σου τὶ <sup>59</sup> προεικόνισμα, οὗ Ἰωνᾶς ὑποφύτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γάρ, ὡς καὶ προὔπέπωτο, ἀσινῆς ἐβόα· Θύσω Σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε.

### ᾠδή ζ'.

**Ἰ**ταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ θεῖος ἔρως ἀντιταπτόμενος τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός· Ὁ δεδοξασμένος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

### ᾠδή η'.

**Αἰ**νοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

**Φ**λόγα δροσίζουσαν ὁσίοις, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενῆς ἔδειξε Παισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν οἱ λελυτρωμένοι καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

### ᾠδή θ'.

**Αἰ** γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν Σε τὴν μόνην Θεοτόκον.

**Ν**ενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι ἐν Σοί, Παρθέने ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζοις ἀεὶ, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν Σου.

<sup>59</sup> Τὸ Συλλειτουργικὸν (1997) καὶ τὸ Ἐγκόλπιον τῆς Ἀποστ. Διακονίας (2005) ἔχουσι «τὶ προεικόνισμα», ἐνῶ τὸ Μηναῖον («ΦΩΣ», 2000) ἔχει «τὴν προεικόνισμα».

## Κατάλογος Ἑωθινῶν καὶ Ἦχων τῶν Κυριακῶν

Σὲ αὐτὴν τὴν ἐνότητα δίνουμε τὶς ἡμερομηνίες τῶν Κυριακῶν ἐκάστου ἔτους ἀρχομένων ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, μέχρι τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου (τοῦ ἐπομένου ἔτους). Μαζὶ δίνονται καὶ τὰ ἀντίστοιχα Ἑωθινὰ (Α'-ΙΑ') καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ἦχοι (α'-πλ. δ') - παρατήρησε τὴν ἐπανάληψή των.

**Σημ.** Τὰ ἑνδεκα Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια δίνονται εἰς τὸ τέλος τοῦ λειτουργικοῦ βιβλίου «Πεντηκοστάριον», καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἑνδεκα Ἀναστάσιμα Ἑξαποστειλάρια καὶ Ἑωθινὰ Δοξαστικά εἰς τὸ τέλος τοῦ λειτουργικοῦ βιβλίου «Παρακλητικῇ».

Ἔτος 2007-08	Ἔτος 2008-09	Ἔτος 2009-10	Ἔτος 2010-11
3/6 Α' πλ. δ'	22/6 Α' πλ. δ'	14/6 Α' πλ. δ'	30/5 Α' πλ. δ'
10/6 Β' α'	29/6 Β' α'	21/6 Β' α'	6/6 Β' α'
17/6 Γ' β'	6/7 Γ' β'	28/6 Γ' β'	13/6 Γ' β'
24/6 Δ' γ'	13/7 Δ' γ'	5/7 Δ' γ'	20/6 Δ' γ'
1/7 Ε' δ'	20/7 Ε' δ'	12/7 Ε' δ'	27/6 Ε' δ'
8/7 ΣΤ' πλ. α'	27/7 ΣΤ' πλ. α'	19/7 ΣΤ' πλ. α'	4/7 ΣΤ' πλ. α'
15/7 Ζ' πλ. β'	3/8 Ζ' πλ. β'	26/7 Ζ' πλ. β'	11/7 Ζ' πλ. β'
22/7 Η' βαρύς	10/8 Η' βαρύς	2/8 Η' βαρύς	18/7 Η' βαρύς
29/7 Θ' πλ. δ'	17/8 Θ' πλ. δ'	9/8 Θ' πλ. δ'	25/7 Θ' πλ. δ'
5/8 Ι' α'	24/8 Ι' α'	16/8 Ι' α'	1/8 Ι' α'
12/8 ΙΑ' β'	31/8 ΙΑ' β'	23/8 ΙΑ' β'	8/8 ΙΑ' β'
19/8 Α' γ'	7/9 Α' γ'	30/8 Α' γ'	15/8 Α' γ'
26/8 Β' δ'	14/9 Β' δ'	6/9 Β' δ'	22/8 Β' δ'
2/9 Γ' πλ. α'	21/9 Γ' πλ. α'	13/9 Γ' πλ. α'	29/8 Γ' πλ. α'
9/9 Δ' πλ. β'	28/9 Δ' πλ. β'	20/9 Δ' πλ. β'	5/9 Δ' πλ. β'
16/9 Ε' βαρύς	5/10 Ε' βαρύς	27/9 Ε' βαρύς	12/9 Ε' βαρύς
23/9 ΣΤ' πλ. δ'	12/10 ΣΤ' πλ. δ'	4/10 ΣΤ' πλ. δ'	19/9 ΣΤ' πλ. δ'
30/9 Ζ' α'	19/10 Ζ' α'	11/10 Ζ' α'	26/9 Ζ' α'
7/10 Η' β'	26/10 Η' β'	18/10 Η' β'	3/10 Η' β'
14/10 Θ' γ'	2/11 Θ' γ'	25/10 Θ' γ'	10/10 Θ' γ'
21/10 Ι' δ'	9/11 Ι' δ'	1/11 Ι' δ'	17/10 Ι' δ'
28/10 ΙΑ' πλ. α'	16/11 ΙΑ' πλ. α'	8/11 ΙΑ' πλ. α'	24/10 ΙΑ' πλ. α'
4/11 Α' πλ. β'	23/11 Α' πλ. β'	15/11 Α' πλ. β'	31/10 Α' πλ. β'
11/11 Β' βαρύς	30/11 Β' βαρύς	22/11 Β' βαρύς	7/11 Β' βαρύς
18/11 Γ' πλ. δ'	7/12 Γ' πλ. δ'	29/11 Γ' πλ. δ'	14/11 Γ' πλ. δ'
25/11 Δ' α'	14/12 Δ' α'	6/12 Δ' α'	21/11 Δ' α'
2/12 Ε' β'	21/12 Ε' β'	13/12 Ε' β'	28/11 Ε' β'
9/12 ΣΤ' γ'	28/12 ΣΤ' γ'	20/12 ΣΤ' γ'	5/12 ΣΤ' γ'
16/12 Ζ' δ'	4/1 Ζ' δ'	27/12 Ζ' δ'	12/12 Ζ' δ'
23/12 Η' πλ. α'	11/1 Η' πλ. α'	3/1 Η' πλ. α'	19/12 Η' πλ. α'
30/12 Θ' πλ. β'	18/1 Θ' πλ. β'	10/1 Θ' πλ. β'	26/12 Θ' πλ. β'
6/1 Ι' βαρύς	25/1 Ι' βαρύς	17/1 Ι' βαρύς	2/1 Ι' βαρύς
13/1 ΙΑ' πλ. δ'	1/2 ΙΑ' πλ. δ'		9/1 ΙΑ' πλ. δ'
20/1 Α' α'			16/1 Α' α'
27/1 Β' β'			23/1 Β' β'
3/2 Γ' γ'			30/1 Γ' γ'
10/2 Δ' δ'			6/2 Δ' δ'

Ἔτος 2011-12			Ἔτος 2012-13			Ἔτος 2013-14			Ἔτος 2014-15		
19/6	A'	πλ. δ'	10/6	A'	πλ. δ'	30/6	A'	πλ. δ'	15/6	A'	πλ. δ'
26/6	B'	α'	17/6	B'	α'	7/7	B'	α'	22/6	B'	α'
3/7	Γ'	β'	24/6	Γ'	β'	14/7	Γ'	β'	29/6	Γ'	β'
10/7	Δ'	γ'	1/7	Δ'	γ'	21/7	Δ'	γ'	6/7	Δ'	γ'
17/7	E'	δ'	8/7	E'	δ'	28/7	E'	δ'	13/7	E'	δ'
24/7	ΣΤ'	πλ. α'	15/7	ΣΤ'	πλ. α'	4/8	ΣΤ'	πλ. α'	20/7	ΣΤ'	πλ. α'
31/7	Z'	πλ. β'	22/7	Z'	πλ. β'	11/8	Z'	πλ. β'	27/7	Z'	πλ. β'
7/8	H'	βαρύς	29/7	H'	βαρύς	18/8	H'	βαρύς	3/8	H'	βαρύς
14/8	Θ'	πλ. δ'	5/8	Θ'	πλ. δ'	25/8	Θ'	πλ. δ'	10/8	Θ'	πλ. δ'
21/8	I'	α'	12/8	I'	α'	1/9	I'	α'	17/8	I'	α'
28/8	ΙΑ'	β'	19/8	ΙΑ'	β'	8/9	ΙΑ'	β'	24/8	ΙΑ'	β'
4/9	A'	γ'	26/8	A'	γ'	15/9	A'	γ'	31/8	A'	γ'
11/9	B'	δ'	2/9	B'	δ'	22/9	B'	δ'	7/9	B'	δ'
18/9	Γ'	πλ. α'	9/9	Γ'	πλ. α'	29/9	Γ'	πλ. α'	14/9	Γ'	πλ. α'
25/9	Δ'	πλ. β'	16/9	Δ'	πλ. β'	6/10	Δ'	πλ. β'	21/9	Δ'	πλ. β'
2/10	E'	βαρύς	23/9	E'	βαρύς	13/10	E'	βαρύς	28/9	E'	βαρύς
9/10	ΣΤ'	πλ. δ'	30/9	ΣΤ'	πλ. δ'	20/10	ΣΤ'	πλ. δ'	5/10	ΣΤ'	πλ. δ'
16/10	Z'	α'	7/10	Z'	α'	27/10	Z'	α'	12/10	Z'	α'
23/10	H'	β'	14/10	H'	β'	3/11	H'	β'	19/10	H'	β'
30/10	Θ'	γ'	21/10	Θ'	γ'	10/11	Θ'	γ'	26/10	Θ'	γ'
6/11	I'	δ'	28/10	I'	δ'	17/11	I'	δ'	2/11	I'	δ'
13/11	ΙΑ'	πλ. α'	4/11	ΙΑ'	πλ. α'	24/11	ΙΑ'	πλ. α'	9/11	ΙΑ'	πλ. α'
20/11	A'	πλ. β'	11/11	A'	πλ. β'	1/12	A'	πλ. β'	16/11	A'	πλ. β'
27/11	B'	βαρύς	18/11	B'	βαρύς	8/12	B'	βαρύς	23/11	B'	βαρύς
4/12	Γ'	πλ. δ'	25/11	Γ'	πλ. δ'	15/12	Γ'	πλ. δ'	30/11	Γ'	πλ. δ'
11/12	Δ'	α'	2/12	Δ'	α'	22/12	Δ'	α'	7/12	Δ'	α'
18/12	E'	β'	9/12	E'	β'	29/12	E'	β'	14/12	E'	β'
25/12	ΣΤ'	γ'	16/12	ΣΤ'	γ'	5/1	ΣΤ'	γ'	21/12	ΣΤ'	γ'
1/1	Z'	δ'	23/12	Z'	δ'	12/1	Z'	δ'	28/12	Z'	δ'
8/1	H'	πλ. α'	30/12	H'	πλ. α'	19/1	H'	πλ. α'	4/1	H'	πλ. α'
15/1	Θ'	πλ. β'	6/1	Θ'	πλ. β'	26/1	Θ'	πλ. β'	11/1	Θ'	πλ. β'
22/1	I'	βαρύς	13/1	I'	βαρύς	2/2	I'	βαρύς	18/1	I'	βαρύς
29/1	ΙΑ'	πλ. δ'	20/1	ΙΑ'	πλ. δ'				25/1	ΙΑ'	πλ. δ'
			27/1	A'	α'						
			3/2	B'	β'						
			10/2	Γ'	γ'						
			17/2	Δ'	δ'						

## Κατάλοτος Ἑορταζομένων ἢ μὴ Ἀγίων, καὶ Ἑορτῶν

### Συντομογραφίες

-	Ἅγιος μὴ ἑορταζόμενος
ς'	Ἅγιος ἑορταζόμενος εἰς ς'
-/ς'	Ἡ διάκρισις κεῖται ἐν τῇ ἐπισημότητι ἢ μὴ τοῦ μνημονευομένου Ἀγίου.
#'	Ἅγιος ἑορταζόμενος εἰς η'
δ/θ	Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ Ἑορτή
ω	Προεόρτια Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς Ἑορτῆς
μ	Μεθεόρτια Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς Ἑορτῆς
α	Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς Ἑορτῆς

**Σημείωσις.** Ὑπάρχουν πολλοὶ Ἅγιοι, τῶν ὁποίων ἡ ἀκολουθία δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ Μηναῖον (ἢ δὲν εἶναι ἑορτάσιμη «εἰς #»), καὶ οἱ ὅποιοι ἑορτάζονται ἐπισημῶς τοπικῶς ἢ ἱεροὶ ναοὶ εἶναι ἀφιερωμένοι σὲ αὐτούς. Αὐτῶν ἡ ἀκολουθία ψάλλεται «εἰς #» ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος (ἀκολουθώντας τὴν ἀντίστοιχον, ἀπὸ τὴν προεκτεθειμένην εἰς τὸ βιβλίον, τυπικὴν διάταξιν), τὴν ὁποῖαν δύνασθε νὰ ἀποκτήσετε ἀπὸ τὴν οἰκεῖα Ἱερὰ Μητρόπολιν ἢ ἀπὸ χριστιανικὸν βιβλιοπωλεῖον.

### Σεπτέμβριος

α'. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου τοῦ Ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίου ἢ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν τοῦ Ἀγίου Ἀειθαλᾶ τῶν Ἀγίων μ' Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν Διακόνου τῶν Ἀγίων Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἑρμογένους· μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἔμπρησμοῦ ..... #'

▪ Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ πλὴν Κυριακῆς ἡμέρᾳ, δὲς τ.δ. σ. 61 μὲ τις ἐξῆς διαφορῆς:

- Ἀπολυτίκια: τῆς Ἰνδίκτου, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου. [Ὑπάρχει πολυέλεος καὶ Εὐαγγέλιον Ὁρθρου, δὲς θεωρία σ. 17]
- Κανόνες: τῆς Ἰνδίκτου, τῶν Ἀγίων Γυναικῶν, καὶ τοῦ Ὁσίου.
- Ἀπὸ ς' ὥδης: Αἵτησις, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Οἴκου.
- Αἶνοι: ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ιστῶμεν στίχους δ').
- Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν Μ. Δοξολογίαν: τῆς Ἰνδίκτου.

▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ἡ ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Γυναικῶν καταλιμπάνεται, καὶ ψάλλεται ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ βούληται ὁ προεστώς, ἢ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Ἀκολουθεῖ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς σ. 35 μὲ τις ἐξῆς διαφορῆς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου, Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου.
- Καθίσματα ἀνὰ στιχολογίαν: τὰ Ἀναστάσιμα πάντα.
- Καθίσματα μετὰ τὸν Πολυέλεον: Ἐγκρατεία τὸν βίον σου (ζήτει μετὰ τὴν β' στιχολογίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, Ὁ καιροὺς καρποφόρους (ζήτει μετὰ τὴν α' στιχολ.).
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ Ὁσίου (εἰς δ' ἕκαστος).
- Ἀπὸ γ' ὥδης: Αἵτησις, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Οἴκου. Μεσῶδια Καθίσματα τοῦ Ὁσίου Ὑπερζέσας τῇ πίστει, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός.
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, καὶ τῆς Ἰνδίκτου.
- Αἵνοι: Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἰνδίκτου ἰδιόμελα γ' εἰς δ' (εἰ βούλει, λέγε τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ὁσίου, Ἐκ ῥίξης ἀγαθῆς, ὡς ὄγδοον στιχηρόν).

β'. τοῦ Ἁγίου Μάμαντος καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ..... -/ζ'  
 γ'. τοῦ Ἁγίου Ἀνθίμου, Ἐπ. Νικομηδείας τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου ..... ζ'  
 δ'. τοῦ Ἁγίου Βαβύλα, Ἐπ. Ἀντιοχείας τοῦ Προφήτου Μωϋσέως ..... -/ζ'  
 ε'. τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ Προδρομοῦ ..... ζ'  
 ς'. ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολοσσαῖς, ἦτοι ἐν Χώναις,  
 παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ..... #'  
 ζ'. τοῦ Ἁγίου Σώζοντος ..... ~ π

- Ἐὰν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν Κυριακῇ, ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Σώζοντος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ζ'-ιγ'. Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης .....

- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμόν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν Μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων ψάλλεται «εἰς #» ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος εἰ ὑπάρχει.

η'. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ . θ

θ'. τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ  
 τοῦ Ἁγίου Σεβηριανοῦ ..... ζ', μ

- Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ (δὲς σ. 79 τοῦ παρόντος) καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Σεβηριανοῦ καὶ ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ἐπίσης, εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τὰ ἀπόστιχα τῶν Αἵνων τοῦ Μηναίου εἰς δ'.

ι'. τῶν Ἁγίων Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας ..... ~ μ

ια'. τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ..... ~ μ

- Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αὐτονόμου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐν τῇ ιβ' τὴν Ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου.
- Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Αὐτονόμου καὶ ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

ιβ'. τοῦ Ἁγίου Αὐτονόμου ..... α

ιγ'. Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως  
 τοῦ Ἁγίου Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου ..... #', π



- Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Κορνηλίου καὶ ψάλλεται ὅταν ὁ προεστὼς θέλῃ· ἐπίσης εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν Καθισμάτων, δέξ σ. 79 τοῦ παρόντος, ψάλλονται τὰ τῶν Ἑγκαινίων (σημ. εἰς τὸ Μηναιὸν δὲν ὑπάρχουν Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς).

## ιδ'. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ . ⚡

- Ἡ τελετὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ [ΔΒΣΤ, σ. 257]:

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβῶσιν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ Βήματος, ἄρχονται τοῦ ἁσματικοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς ἱστάμενος ἱερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἡύτρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον Τίμιον Σταυρόν, αἶρει τὸν δίσκον, τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἁγ. Βήματος, κατέρχεται, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἑξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἁσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεός» καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντων τὸν τίμιον Σταυρόν, εἰς τὰς βασιλικὰς θύρας, ὅθεν εἰσοδεύει εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ - συνήθως εἰς τὸν σολέα, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρεῖς ἡύτρεπισμένον τετραπόδιον ἵσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καί, τῶν χορῶν πληρωσάντων τὸ ἁσματικόν, ὑψὼν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «Σοφία ὀρθοί», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμῶ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς ψάλλων «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Ἀκολούθως ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ βασιλικῶν κλάδων τὸν Τίμιον Σταυρόν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Εἵτα, ἀφοῦ στραφῇ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν Τίμιον Σταυρόν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρόν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β' ἑκατοντάδος.

Εἵτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῖ τὸν Τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ σφραγίσῃ τρεῖς μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ ἀνίσταται ἅμα τῇ συμπληρώσει τῆς γ' ἑκατοντάδος.

Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἵσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν Τίμιον Σταυρόν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, τοῦ ἱερέως σφραγίσαντος καὶ πάλιν τρεῖς κ.λπ. ἄχρι πληρώσεως καὶ τῆς δ' ἑκατοντάδος.

Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν Τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, υἱείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς, ἀφοῦ σφραγίσῃ τρεῖς μετὰ τοῦ



Τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται, ἕως οὐ πληρωθῇ καὶ ἡ ε' ἑκατοντάς.

Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως Ὑψωσις· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑποὶ τὸν Τίμιον Σταυρὸν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκονυσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποτίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλων «Τὸν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καὶ τὴν Ἀγίαν Σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί» κ.λπ.: τούτων ψαλλομένων προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ λαμβάνει κλάδον βασιλικοῦ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως· πληρωθείσης τῆς προσκυνήσεως ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου» ἅπαξ [καὶ ἄρχεται ἡ θεία Λειτουργία].

- ιε'. τοῦ Ἀγίου Νικήτα καὶ τοῦ Ἀγίου Συμεών, Ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης ..... ς' μ
- ις'. τῆς Ἀγίας Εὐφημίας ..... ς' μ
- ιζ'. τῆς Ἀγίας Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς,  
Πίστewς, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος ..... ς' μ
- ιη'. τοῦ Ὁσίου Εὐμενίου, Ἐπ. Γορτύνης, τοῦ θαυματουργοῦ ..... ς' μ
- ιθ'. τῶν Ἀγίων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος ..... ς' μ
- κ'. τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ ..... ς' μ
- κα'. τοῦ Ἀποστόλου Κοδράτου, τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ ..... α
- Ἡ τοῦ Ἀποστόλου Κοδράτου ἀκολουθία ψάλλεται τῇ ἐπαύριον μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου Φωκᾶ.
- κβ'. τοῦ Ἀγίου Φωκᾶ ..... -
- κγ'. Ἡ Σύλληψις τοῦ Προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ..... #
- κδ'. τῆς Ἀγίας Πρωτομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης· ἀνάμνησις τοῦ  
ἐν Κυθήροις θαύματος τῆς Θεοτόκου «Μυρτιδιωτίσεως» ..... ς'
- Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσεως, συμπάλλεται μετὰ τῆς Ἀγίας Θέκλης καὶ προηγεῖται ταύτης. —«Πρωτομάρτυς Χριστοῦ ἐν γυναιξί», ὡς λέγει τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἐσπερίων τῆς Ἀγίας.
- κε'. τῆς Ὁσίας Εὐφροσύνης ..... -
- κς'. ἡ Μετάστασις τοῦ Ἀποστ. καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ..... #
- Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 61 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Εἰς τοὺς Κανόνες, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (δηλ. ὁ ἴδιος τῆς Θεοτόκου εἰς δ', καὶ οἱ δύο τοῦ Ἀποστόλου, εἰς δ' καὶ δ').
  - Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 37.
- κζ'. τοῦ Ἀγίου Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῆς Ἀγίας Ἀκυλίνης ..... -
- κη'. τοῦ Ὁσίου Χαρίτωνος ..... ς'
- κθ'. τοῦ Ὁσίου Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ ..... -/ς'
- λ'. τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας ..... -/ς'

## Ὁκτώβριος

- α'. Ανάμνησις τῆς τιμίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Ἀποστόλου  
Ἀνανίου, ἐνδὸς τῶν Ο', καὶ τοῦ Ὁσίου Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ ..... ς'
- Ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθεῖση κατὰ τὸ  
ἔτος 1952, ἡ σήμερον κυρίως ἀγομένη ἑορτὴ τῆς τιμίας Σκέπης μετατίθεται τῇ  
28ῃ Ὁκτωβρίου, ἵνα συνορτάζηται πανηγυρικῶς μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.
- β'. τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου ..... ς'
- γ'. τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ..... ς'
- δ'. τοῦ Ἀγίου Ἱεροθέου, Ἐπ. Ἀθηνῶν ..... -
- ε'. τῆς Ἀγίας Χαριτίνης ..... -
- ς'. τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ..... ς'
- ζ'. τῶν Ἀγίων Σεργίου καὶ Βάχχου ..... ς'
- η'. τῆς Ὁσίας Πελαγίας ..... -/ς'
- θ'. τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου καὶ τοῦ Ὁσίου Ἀνδρονίκου,  
καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ ..... ς'
- ι'. τῶν Ἀγίων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας ..... -/ς'
- ια'. τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνδὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων τοῦ Ὁσίου  
Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἐπ. Νικαίας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Γραπτοῦ ..... -
- ια'. - ιζ'. Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ..... #
- Ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 37. Ἐπειδὴ ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων  
Πατέρων δὲν ἔχει Καθίσματα, λέγομεν τὰ Ἀναστάσιμα ἀντ' αὐτῶν. Δὲς ἐπίσης  
τὴν σημείωσιν διὰ τὸ Συναξάριον, σ. 21.
- ιβ'. τῶν Ἀγίων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου ..... ς'
- ιγ'. τῶν Ἀγίων Κάρπου καὶ Παπύλου ..... -
- ιδ'. τῶν Ἀγίων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου  
καὶ τοῦ Ὁσίου Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ ..... ς'
- ιε'. τοῦ Ἀγίου Λουκιανοῦ, Πρεσβυτέρου τῆς Μεγάλης Ἀντιοχείας ..... -
- ις'. τοῦ Ἀγίου Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ..... -/ς'
- ιζ'. τοῦ Προφήτου Ὡσηὲ καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει ..... -
- ιη'. τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ..... ς'
- Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ: ὄρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 37  
(ἐπισήμως ἑορταζόμενος), καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου καὶ  
Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ δὲν ἔχει Καθίσματα, λέγομεν τὰ Ἀναστάσιμα ἀντ' αὐτῶν.
- ιθ'. τοῦ Προφήτου Ἰωήλ καὶ τοῦ Ἀγίου Οὐάρου ..... -
- κ'. τοῦ Ἀγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος καὶ τοῦ  
Ὁσίου Γερασίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ ..... -/ς'
- Ὅρα τὰς ἰδιαιτέρας Ἀκολουθίας τῆς Ὁσίας Ματρώνης καὶ τοῦ Ὁσίου  
Γερασίου εἰς τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν φυλλάδας (ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου  
Ἀρτεμίου ἐν τῷ Μηναίῳ).

κα'. τοῦ Ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου ..... ς'

κβ'. τοῦ Ἁγίου καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, Ἐπ. Ἱεραπόλεως τοῦ  
Θαυματουργοῦ καὶ τῶν Ἁγίων ἐπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ ..... ς'

- Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι οἱ ἐν Ἐφέσῳ οὗτοι Ἅγιοι Παῖδες ἐπτὰ ἐορτάζονται καὶ κατὰ τὴν δ' τοῦ Αὐγούστου καὶ ἡ μὲν τῶν δύο τούτων ἐορτῶν ἐτάχθη ἴσως διὰ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ ἀφύπνωσιν αὐτῶν ἐπὶ Δεκίου, ἡ δὲ διὰ τὴν ἐκείθεν πάλιν ἐξέγερσιν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ· ἄδηλον ὅμως παντάπασιν διὰ τὴν καὶ κατὰ τὴν α' Σεπτεμβρίου ἀναφέρονται ἐν τῷ πρώτῳ Ἰδιομέλῳ τῶν Ἀποστίχων.

κγ'. τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ..... ς'

κδ'. τοῦ Ἁγίου Ἀρέθα, καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ ..... -/ς'

κε'. τῶν Ἁγίων Νοταρίων, Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου ..... -/ς'

κς'. τοῦ Ἁγίου Δημητρίου..... #'

- Λέγεται τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ τοῦ Θεοτοκίου.
- Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 61 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Εἰς τοὺς Κανόνες, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (δηλ. ὁ τοῦ σεισμοῦ εἰς δ', καὶ οἱ δύο τοῦ Ἁγίου, εἰς δ' καὶ δ').
- Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ (ἀκολουθεῖ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς σ. 37), Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σεισμοῦ καὶ ὁ πρῶτος τοῦ Ἁγίου (εἰς δ' ἕκαστος).

κζ'. τοῦ Ἁγίου Νέστορος ..... -

- Τό ΤΓΡ ἔχει τὸν Ἅγιο ὡς «μὴ ἐορτάζομενον», δηλ. ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Ὅμως τοῦτο μᾶς φαίνεται ἄτοπον καθότι τὸ Μηναῖον (σ. 282) ἔχει Ἀπόστιχα γιὰ τοὺς Αἵνους (τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ), τὰ ὁποῖα ἔχει καὶ τό ΤΓΡ (σ. 307). Κοιτάζοντας τό ΤΑΣ, βλέπουμε ὅτι αὐτὸ λέει εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἵνων, «τῆς Ὀκτωήχου». Ἄρα, νομίζουμε, ἡ προσθήκη εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἵνων, τῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ, εἶναι νεωτέρα προσθήκη (μᾶλλον γιὰ νὰ ἐορτασθῇ λαμπρότερα καὶ ὁ Ἅγιος Δημήτριος), καὶ γι' αὐτὸ ἐξηγεῖται καὶ τὸ ἄτοπον τοῦ ΤΓΡ. Συνεπῶς κατ' ἐξαίρεση σήμερα, θὰ ψαλλοῦν ἀντὶ τῶν ἀποστίχων τῆς Παρακλητικῆς, τὰ ἀπόστιχα τῶν Αἵνων τοῦ Μηναίου.
- Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ (τ.δ., σ. 31), Ἀπολυτίκια· τὸ Ἀναστάσιμον, Δόξα Μέγαν εὐρατο, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διατέτακται.

κη'. ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ·

τῶν Ἀγ. Τερεντίου καὶ Νεονίλλης καὶ τοῦ Ὁσίου Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου ..... #'

- Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Σκέπης ψάλλεται «εἰς #» ἐκ τῆς οἰκεῖας φυλλάδος. —Ἡ ἀκολουθία τῶν Ἀγ. Τερεντίου καὶ Νεονίλλης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, καὶ τοῦ Ὁσίου Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου ψάλλεται εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

κθ'. τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας· καὶ τοῦ Ὁσίου Ἀβραμίου ..... -

λ'. τοῦ Ἁγίου Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ..... -

λα'. τῶν Ἀποστόλων Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίας, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου  
καὶ Ναρκίσσου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἐπιμάχου ..... -

## Νοέμβριος

- α'. τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ..... ς'
- β'. τῶν Ἁγίων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου ..... ς'
- γ'. τῶν Ἁγίων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Λύδδῃ, ἥτοι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ ..... ς'
- δ'. τοῦ Ἁγίου Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου καὶ τῶν Ἁγίων Νικάνδρου, Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου ..... -/ς'
- ε'. τῶν Ἁγίων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης ..... -
- ς'. τοῦ Ἁγίου Παύλου, Ἀρχιεπ. Κων/πόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ ..... ς'
- ζ'. τῶν Ἁγίων λγ' Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτηνῇ καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος ..... ς'
- η'. ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων ..... #
- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ὄρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 37.
- θ'. τῶν Ἁγίων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου καὶ τῆς Ὁσίας Ματρώνης [καὶ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, Ἐπ. Πενταπόλεως, τοῦ Θαυματουργοῦ] ..... -
- Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου († 1920), ψάλλεται «εἰς #» ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος.
- ι'. τῶν Ἀποστόλων Ὀλυμπᾶ, Ροδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρέστου ..... -
- ια'. τῶν Ἁγίων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου καὶ τῆς Ἁγίας Στεφανίδος καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου .. ς'
- Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ [TME., σ. 95], [TTP., σ. 319], δὲς τ.δ. σ. 33: α. ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, β. ψάλλομεν ὡς στιχηρὰ Αἰνῶν τῶν Ἁγίων τὰ ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ «Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος».
- ιβ'. τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ Ὁσίου Νείλου ..... ς'
- Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ [TME., σ. 95], [TTP., σ. 320], δὲς τ.δ. σ. 33: α. ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Νείλου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, β. ψάλλομεν ὡς στιχηρὰ Αἰνῶν τοῦ Ἁγίου τὰ ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ «Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ».
- ιγ'. τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, Ἀρχιεπ. Κων/πόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου ..... #
- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ἀκολουθεῖ τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σ. 37.<sup>60</sup>
- ιδ'. τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου, καὶ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ὑδρας ... ς'
- ιε'. τῶν Ἁγίων καὶ Ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου ..... -/ς'
- ις'. τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου ..... ς'

<sup>60</sup> Τό TME, εἰς τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας ἔχει μόνον τὰ Ἀναστάσιμα [TME, σ. 97].

- Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ: ὅρα τ.δ. σ. 37 (ἐπισήμως ἐορταζόμενος), καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου οὐκ ἔχει Καθίσματα, λέγομεν τὰ Ἀναστάσιμα ἀντ' αὐτῶν.

ιζ'. τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἐπ. Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ ..... ς'  
 ιη'. τῶν Ἁγίων Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ ..... -  
 ιθ'. τοῦ Προφήτου Ἀβδίου καὶ τοῦ Ἁγίου Βαρλαάμ ..... -  
 κ'. τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ τοῦ Ἀγ. Προκλου Ἀρχιεπ.  
 Κων/πόλεως ..... ς' π

- Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ [ΤΜΕ., σ. 99], δὲς τ.δ. σ. 79, εἰς τοὺς Αἵνους ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', καὶ Προεόρτια (τὰ ἀπόστιχα τῶν Αἵνων «Δεῦτε πιστοί») δ'.

κα'. ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ..... θ  
 κβ'. τοῦ Ἀποστόλου Φιλήμονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῆς Ἁγίας Κικιλίας .... ς' μ  
 κγ'. τῶν Ἁγίων Ἀμφιλοχίου Ἐπ. Ἰκονίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνων . ς' μ  
 κδ'. τῶν Ὁσίων Κλήμεντος Ρώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας ..... ς' μ  
 κε'. τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου ..... #, α

- Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ [ΤΜΕ., σ. 105], δὲς τ.δ. σ. 89, οὐ λέγομεν τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου.

κς'. τῶν Ὁσίων Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, καὶ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε ..... ς'  
 κζ'. τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Πέρσου ..... -/ς'  
 κη'. τοῦ Ὁσίου Στεφάνου τοῦ Νέου καὶ τοῦ Ἁγίου Εἰρηνάρχου ..... ς'  
 κθ'. τοῦ Ἁγίου Παραμόνου ..... -  
 λ'. τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ..... #

- Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 61 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Εἰς τοὺς Κανόνες, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (δηλ. ὁ ἴδιος τῆς Θεοτόκου εἰς δ', καὶ οἱ δύο τοῦ Ἀποστόλου, εἰς δ' καὶ δ').
- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 37.

## Δεκέμβριος

α'. τοῦ Προφήτου Ναούμ .....	-
β'. τοῦ Προφήτου Ἀββακούμ .....	-
γ'. τοῦ Προφήτου Σοφονίου .....	-
δ'. τῆς Ἀγίας Βαρβάρας καὶ τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ .....	#'

▪ Ὅλα τὰ Τυπικά (ΤΜΕ, ΤΑΣ, ΤΓΡ, ΤΑΔ), εἰ τύχει ἐν ἄλλῃ πλήν Κυριακῆς ἡμέρα (δὲς τ.δ. σ. 61), ἔχουν τοὺς Αἵνους κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν, δηλ. ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ δ' ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας καὶ ἀκολουθεῖ τὸ Δοξαστικὸν τῆς Ἀγίας. — Ἐὰν ὅμως τύχει ἐν Κυριακῇ (δὲς τ.δ. σ. 35), τό ΤΜΕ ὁρίζει νὰ ψαλλοῦν (μετὰ ἀπὸ δ' Ἀναστάσιμα,) τοῦ Ὁσίου, τὰ τρία ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς δ'. Τό ΤΓΡ, ἀντὶ νὰ δευτερωθῇ τὸ ἓνα προσόμοιο τοῦ Ἀγίου, ὁρίζει νὰ ψαλλεῖ ὡς τέταρτον στιχηρὸν τὸ δοξαστικὸν τῶν Αἵνων τῆς Ἀγίας «Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν».

ε'. τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου .....	#'
ς'. τοῦ Ἀγίου Νικολάου .....	#'

▪ Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλήν Κυριακῆς, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 61 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Εἰς τοὺς Κανόνες, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (δηλ. ὁ ἴδιος τῆς Θεοτόκου εἰς δ', καὶ οἱ δύο τοῦ Ἀγίου, εἰς δ' καὶ δ'). — Ἐπίσης, τὰ ΤΑΣ καὶ ΤΓΡ ἔχουν εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν Αἵνων τὸ τοῦ Μηναίου «Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι Ἀμαμάτων προκύψασα γὰρ ἄνωθεν». Τὸ ΤΜΕ ἔχει ἀντ' αὐτοῦ «Μακαρίζομέν Σε» (Παρακλ., πλ. α', Δευτέρα ἐσπέρας) τὸ ὁποῖον καὶ ἀκολουθοῦμε.

▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 37.

ζ'. τοῦ Ὁσίου Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων .....	-
η'. τοῦ Ὁσίου Παταπίου .....	-
θ'. Ἡ Σύλληψις τῆς Ἀγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων .....	#'

▪ Ἡ Ἑορτὴ τῆς Συλλήψεως τῆς Ἀγίας Ἄννης κατατάσσεται κατὰ τὸ «Λατρευτικὸ Ἑγχειρίδιο» ὡς Θεομητορικὴ Ἑορτὴ [ΛΕ, σ. 147]. Ὅμως ἀπὸ τυπικῆς ἀπόψεως, δὲν κατατάσσεται ἀμιγῶς στὶς Θεομητορικὰς Ἑορτές «Θ», καθότι δὲν ἔχει Εὐαγγέλιον Ὁρθρου (δὲς καὶ [ΤΓΡ, σ. 217]).

▪ Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ πλήν Κυριακῆς ἡμέρᾳ, δὲς τ.δ. σ. 61 μὲ τὶς ἐξῆς διαφορές:

- Ἀπολυτίκια: τῆς Ἀγίας, Δόξα τὸ αὐτό, Καὶ νῦν τῶν Ἑγκαινίων.
- Κανόνες: τῶν Ἑγκαινίων εἰς δ', καὶ οἱ δύο τῆς Ἀγίας εἰς δ' καὶ δ'.
- Αἵνοι: ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἰστῶμεν στίχους ς').
- Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν Μ. Δοξολογίαν: τῆς Ἀγίας.

▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, δὲς τ.δ. σ. 35 μὲ τὶς ἐξῆς διαφορές (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον δῖς, καὶ τὸ τῆς Ἀγίας.
- Καθίσματα ἀνὰ στιχολογίαν: δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἓν τῆς Ἀγίας.
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ', τῶν Ἑγκαινίων εἰς δ', καὶ ὁ πρῶτος τῆς Ἀγίας εἰς δ'.
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς Ἀγίας ἅπαξ.

ι'. τῶν Ἀγίων Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου .....	ς'
ια'.-ιζ'. Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Προπατόρων .....	#'



▪ Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἐγγίξιν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων Αὐτοῦ.

▪ Εἰ τύχει τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος (ιβ'), ἢ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου (ιε'), δὲς τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σ. 35 μὲ τις ἐξῆς διαφορὲς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Προπατόρων.
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Προπατόρων καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπὸ γ' ὥδης: Αἴτησις, ἡ Ὑπακοὴ τῶν Προπατόρων, καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου (Κάθισμα οὐ ψάλλεται).
- Ἀπὸ ε' ὥδης: Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων.
- Συναξάριον: τοῦ Μηναίου, εἴτα τῶν Προπατόρων (δὲς σ. 21).
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων, καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.
- Αἶνοι: Ἀναστάσιμα β', τῶν Προπατόρων γ', καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.
- Δοξαστικά: Δόξα τῶν Προπατόρων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

▪ Εἰ δὲ τύχει ἐν οἱαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ, δὲς τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σ. 35 μὲ τις ἐξῆς διαφορὲς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον δῖς, καὶ τῶν Προπατόρων.
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Ἁγίων Τριῶν Παίδων καὶ τῶν Προπατόρων.
- Ἀπὸ γ' ὥδης: Αἴτησις, ἡ Ὑπακοὴ τῶν Προπατόρων, καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου (Κάθισμα οὐ ψάλλεται).
- Ἀπὸ ε' ὥδης: Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων.
- Συναξάριον: τοῦ Μηναίου, εἴτα τῶν Προπατόρων (δὲς σ. 21).
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Προπατόρων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.
- Αἶνοι: Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Προπατόρων δ'.
- Δοξαστικά: Δόξα τῶν Προπατόρων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

ια'. τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ Στυλίου ..... -

ιβ'. τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ ..... #

▪ Εἰ τύχει τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων δὲς τις σημειώσεις ἐκεῖ.

ιγ'. τῶν Ἁγίων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου καὶ τῆς Ἁγίας Λουκίας τῆς Παρθένου ..... ε'

ιδ'. τῶν Ἁγίων Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ..... -

ιε'. τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου ..... ε'

▪ Εἰ τύχει τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων δὲς τις σημειώσεις ἐκεῖ.

ις'. τοῦ Προφήτου Ἀγγαίου ..... -

ιζ'. τοῦ Προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων [καὶ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ἐπ. Αἰγίνης τοῦ ἐν Ζακύνθῳ] ..... ε'

▪ Τό ΤΜΕ καὶ τὸ ΤΓΡ δὲν κάνουν μνεῖα γιὰ τὸν Ἅγιο Διονύσιο ἐπ. Αἰγίνης τὸν ἐν Ζακύνθῳ († 1624), προφανῶς στηριζόμενα σὲ ἀρχαιότερα παράδοξη (ἢ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτερης φυλλάδος). —Τὸ Μηναῖον «ΦΩΣ» συνδύασε τὴν ἀκολουθία τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, καὶ ψάλλεται «εἰς #».

▪ Εἰ τύχει τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων καταλαμβάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, διότι καὶ οἱ Ἅγιοι οὗτοι



κατατάττονται ἐν τῷ Χορῷ τῶν Προπατόρων, ὧν ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ταύτη τῇ Κυριακῇ.

ιη'.-κδ'. Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ..... #'

▪ Κατὰ τὴν δεκάτην ὁγδόην τοῦ Δεκεμβρίου, ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ἥτις καὶ «Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως» λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἡριθμήσατο· ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν Ἀγίων Τριῶν Παίδων.

▪ Εἰ τύχει τῇ ιη' ἢ τῇ ιθ' τοῦ Μηνός, δὲς τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σ. 35 μὲ τις ἐξῆς διαφορὲς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον, *Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.*
- Καθίσματα ἀνὰ στιχολογίαν: τὰ Ἀναστάσιμα.
- Κανόνες: μόνον ὁ τῶν Ἀγίων πατέρων *Κύματι θαλάσσης* εἰς ζ'.
- Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: Αἵτησις, ἢ Ὑπακοὴ Ἀγγελος Παίδων, καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου.
- Ἀπὸ ζ' ᾠδῆς: Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων (οὐχὶ τὸ Προεόρτιον).
- Συναξάριον: τοῦ Μηναίου, εἴτα τῆς Κυριακῆς (δὲς σ. 21).
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων *Πατριαρχῶν οἱ Πρόκριτοι*, καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ Ἀναστασίμου Ἐξαποστειλαρίου.
- Δοξαστικά: *Δόξα Τῶν νομικῶν διδαγμάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη.*

▪ Εἰ τύχει ἀπὸ τῆς κ' μέχρι τῆς κγ' τοῦ Μηνός, δὲς τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σ. 35 μὲ τις ἐξῆς διαφορὲς:

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον, *Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ* (ζῆτει εἰς τὴν κ' τοῦ μηνός).
- Καθίσματα ἀνὰ στιχολογίαν: δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἓν προεόρτιον (ζῆτει τοῦτα τῇ κδ' τοῦ μηνός).
- Κανόνες: μόνον ὁ τῶν Ἀγίων πατέρων *Κύματι θαλάσσης* εἰς ζ'.
- Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: Αἵτησις, ἢ Ὑπακοὴ Ἀγγελος Παίδων, καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου.
- Ἀπὸ ζ' ᾠδῆς: Αἵτησις, Κοντάκιον *Εὐφραίνου* Βηθλεὲμ μετὰ τοῦ Οἴκου.
- Συναξάριον: τοῦ Μηναίου, εἴτα τῆς Κυριακῆς (δὲς σ. 21).
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Προεόρτιον.
- Δοξαστικά: *Δόξα Τῶν νομικῶν διδαγμάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη.*

▪ Εἰ τύχει τῇ κδ' τοῦ Μηνός, δὲς τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σ. 35 μὲ τις ἐξῆς διαφορὲς:

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον, *Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον Ἀπεγράφετό ποτε* (ζῆτει εἰς τὴν κδ' τοῦ μηνός).
- Καθίσματα ἀνὰ στιχολογίαν: δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἓν προεόρτιον (ζῆτει τοῦτα τῇ κδ' τοῦ μηνός).
- Κανόνες: ὁ τῶν Ἀγίων πατέρων *Κύματι θαλάσσης* εἰς ζ', καὶ ὁ προεόρτιος *Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα* εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: Αἵτησις, ἢ Ὑπακοὴ Ἀγγελος Παίδων.
- Ἀπὸ ζ' ᾠδῆς: Αἵτησις, Κοντάκιον τῶν Πατέρων *Χειρὸς γραφον εἰκόνα* μετὰ τοῦ Οἴκου.
- Συναξάριον: τοῦ Μηναίου, εἴτα τῆς Κυριακῆς (δὲς σ. 21).
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Προεόρτιον.
- Δοξαστικά: *Δόξα Τῶν νομικῶν διδαγμάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη.*

ιη'. τοῦ Ἀγίου Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ..... -

ιθ'. τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου ..... -

- Εἰ τύχει ἐν Σαββάτῳ δὲς τὶς σημειώσεις παρακάτω εἰς τὶς κ' τοῦ μηνός.

κ'. τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου ..... ς', π

- Εἰ τύχει τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προψάλλεται τῷ Σαββάτῳ (μετὰ τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου) κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς σελίδος 45 μὲ τὶς ἐξῆς διαφορές (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου, *Δόξα*, τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου, *Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.*
- Κανόνες: ὁ τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου εἰς δ', τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου εἰς δ', καὶ ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ ἡχοῦ (ἦτοι ὁ β' κανὼν τῆς Παρακλ.) εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου, Κάθισμα ἐν τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου, *Δόξα*, τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου, *Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.*
- Ἀπὸ ς' ᾠδῆς: Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου.
- Συναξάριον: τῆς ιθ' τοῦ μηνός.
- Ἐξαποστειλάρια: τὰ δύο τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.
- Αἶνοι: ἀναγινώσκωμεν χῦμα τοὺς αἶνους ἄνευ στιχηρῶν.
- Ἀπόστιχα: τὰ γ' Μαρτυρικά τοῦ ἡχοῦ καὶ ἐν Νεκρώσιμον.
- Δοξαστικά ἀποστίχων: *Δόξα, Στήλη ἔμψυχος, Καὶ νῦν, Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις* (Παρακλ., ἡχος α', Δευτέρα ἐσπέρας).
- Ἀπολυτίκια: τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου, *Δόξα καὶ νῦν*, τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου.

κα'. τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς, τῆς ἐν Νικομηδεῖα ..... ς', π

κβ'. τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας ..... ς', π

κγ'. τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ ..... ς', π

κδ'. τῆς Ὁσίας Εὐγενίας ..... ς', π

κε'. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ . δ

- Εἰς τὸ *Καὶ νῦν* τῶν Αἰνῶν, *Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται*, ψάλλομεν μέχρι τοῦ ἀκαταπαύστως βοῶμεν. Καὶ ἄρχεται εὐθὺς ἡ Μεγάλη Δοξολογία.

κς'.-λα'. Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ..... ς', π

- Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

- Εἰ τύχει ἐν τῇ κς' τοῦ μηνός (τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου), δὲς τὴν τ.δ. τῆς σελίδος 81 μὲ τὶς ἐξῆς διαφορές (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον, *Δόξα Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς Ἡ Γέννησίς Σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.*
- Καθίσματα: [τὰ Καθίσματα «τῆς Ἑορτῆς» ζήτει τῇ κε' τοῦ μηνός].
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ', ὁ α' τῆς Ἑορτῆς εἰς δ', καὶ τοῦ Μνήστορος εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς κς' τοῦ μηνός. Κάθισμα *Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα, Καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν.*
- Ἀπὸ ς' ᾠδῆς: Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς (*Εὐφροσύνης σήμερον*).
- Συναξάριον: τοῦ Μηναίου, εἴτα τῆς Κυριακῆς (δὲς σ. 21).
- Τιμιωτέρα: οὐ στιχολογεῖται· ἡ θ' Ὠδὴ ψάλλεται ὡς χθές.
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων *Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν*, καὶ τῆς Ἑορτῆς *Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.*
- Αἶνοι: Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἑορτῆς (ζήτει εἰς τὴν Κυριακὴν) δ'.
- Δοξαστικά: *Δόξα Αἴμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις.*

- Εἰ τύχει ἐν τῇ κζ' τοῦ μηνός (τοῦ Ἀγίου Στεφάνου), δὲς τὴν τ.δ. τῆς σελίδος 79 μὲ τις ἐξῆς διαφορὲς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον, *Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ* (τῆς Κυριακῆς).
- Καθίσματα: [τὰ Καθίσματα «τῆς Ἑορτῆς» ζήτει τῇ κζ' τοῦ μηνός].
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Μνήστορος, καὶ τοῦ Ἀγίου (εἰς δ' ἕκαστος).
- Ἀπὸ γ' ὥδῃς: Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Κάθισμα *Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα τοῦ Ἀγίου Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν.*
- Ἀπὸ ς' ὥδῃς: Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς (*Εὐφροσύνης σήμερον*).
- Συναξάριον: τοῦ Μηναίου, εἴτα τῆς Κυριακῆς (δὲς σ. 21).
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, τῶν Θεοπατόρων *Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν*, καὶ τῆς Ἑορτῆς *Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι.*
- Αἶνοι: Ἀναστάσιμα δ', καὶ τοῦ Ἀγίου δ'.
- Δοξαστικά: *Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη.*

- Εἰ τύχει ἀπὸ τῆς κη' ἕως τῆς λ' τοῦ μηνός, δὲς τὴν τ.δ. τῆς σελίδος 81 μὲ τις ἐξῆς διαφορὲς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον, *Δόξα Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς Ἡ Γέννησίς Σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.*
- Καθίσματα: [ὡς Καθίσματα «τῆς Ἑορτῆς», ψάλλε τὰ σημερινὰ μεθέορτα].
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ', ὁ α' τῆς Ἑορτῆς εἰς δ', καὶ τοῦ Μνήστορος εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' ὥδῃς: Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Κάθισμα *Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν.*
- Ἀπὸ ς' ὥδῃς: Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς (*Εὐφροσύνης σήμερον*).
- Συναξάριον: τοῦ Μηναίου, εἴτα τῆς Κυριακῆς (δὲς σ. 21).
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων *Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν*, καὶ τῆς Ἑορτῆς *Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.*
- Αἶνοι: Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἑορτῆς (ζήτει εἰς τὴν Κυριακὴν) δ'.
- Δοξαστικά: *Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη.*

- Εἰ τύχει ἐν τῇ λα' τοῦ μηνός (τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς), δὲς τὴν τ.δ. τῆς σελίδος 89 μὲ τις ἐξῆς διαφορὲς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον, *Δόξα Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς Ἡ Γέννησίς Σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.*
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ', ὁ α' τῆς Ἑορτῆς εἰς δ', καὶ τοῦ Μνήστορος εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' ὥδῃς: Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς (*Εὐφροσύνης σήμερον*). Κάθισμα *Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν.*
- Ἀπὸ ς' ὥδῃς: Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς.
- Συναξάριον: τοῦ Μηναίου, εἴτα τῆς Κυριακῆς (δὲς σ. 21).
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων *Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν*, καὶ τῆς Ἑορτῆς *Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.*
- Αἶνοι: Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἑορτῆς (ζήτει εἰς τὴν Κυριακὴν) δ'.
- Δοξαστικά: *Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη.*

κζ'. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου .....μ

- Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ ψάλλομεν τὴν ἀκολουθία τοῦ, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν μνημονευομένου, ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁμολογητοῦ.
- Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς καὶ Δευτέρας, δὲς τὴν τ.δ. τῆς σελίδος 77 μὲ τις ἐξῆς διαφορὲς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τῆς Ἑορτῆς *Ἡ Γέννησις Σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τρίτου.*
- Καθίσματα: τῆς Ἑορτῆς ὡς χθές.
- Κανόνες: οἱ δύο τῆς Ἑορτῆς ὡς χθές.
- Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: Αἴτησις, Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς (κε' Δεκ.), ἀλλ' ἄνευ τοῦ Οἴκου.
- Ἀπὸ ς' ᾠδῆς: Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἡμέρας.
- Τιμιώτερα: οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ ὡς χθές.
- Ἐξαποστειλάρια: *Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ τρίτου.*
- Αἶνοι: τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς *Εὐφραίνεσθε δίκαιοι.*
- Δοξαστικά: *Δόξα Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστός.*
- Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν Μ. Δοξολογίαν: *Ἡ Γέννησις Σου ἅπαξ.*

▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, δὲς ἀνωτέρω εἰς τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν.

▪ Εἰ τύχει ἐν Δευτέρᾳ, συμψάλλεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, διὰ τὸ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν συμπύπτειν τῇ α' Ἰανουαρίου. δὲς τὴν τ.δ. τῆς σελίδος 77 μὲ τις ἐξῆς διαφορὲς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: *Ἡ Γέννησις Σου, Δόξα Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς Ἡ Γέννησις Σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.*
- Καθίσματα: τῆς Ἑορτῆς ὡς χθές.
- Κανόνες: ὁ α' τῆς Ἑορτῆς εἰς δ', τοῦ Μνήστορος εἰς δ', καὶ ὁ τῶν Ἀγίων Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου εἰς δ'.
- Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς κς' τοῦ μηνός. Κάθισμα *Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα, Καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν.*
- Ἀπὸ ς' ᾠδῆς: Αἴτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς (*Εὐφροσύνης σήμερον*).
- Συναξάριον: τοῦ Μηναίου, εἴτα τῆς Κυριακῆς (δὲς σ. 21).
- Τιμιώτερα: οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων (τῆς Ἑορτῆς ψάλλεται μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων).
- Ἐξαποστειλάρια: τῶν Θεοπατόρων *Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, καὶ τῆς Ἑορτῆς Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.*
- Αἶνοι: τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς *Εὐφραίνεσθε δίκαιοι.*
- Δοξαστικά: *Δόξα Αἴμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις.*
- Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν Μ. Δοξολογίαν: *Ἡ Γέννησις Σου ἅπαξ.*

κζ'. τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, καὶ τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ ..... ς' μ

▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, δὲς ἀνωτέρω εἰς τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν.

κη'. τῶν Ἀγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων ..... ς' μ

κθ'. τῶν Ἀγίων ἰδ' χιλιάδων Νηπίων, καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρκέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων ..... ς' μ

λ'. τῆς Ἀγίας Ἀνυσίας ..... ς' μ

▪ Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἀγίας Μελάνης, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν τῶν Χριστουγέννων Ἑορτὴν κατὰ τὴν λα'.

λα'. τῆς Ὁσίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας ..... α

▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, δὲς ἀνωτέρω εἰς τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν.

## Ἰανουάριος

### α'. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ . #'

- Αὕτη ἡ ἡμέρα ἀσφαλῶς καὶ εἶναι Δεσποτικὴ Ἑορτή. Ὅμως ἀπὸ τυπικῆς ἀπόψεως, δὲν κατατάσσεται ἀμιγῶς στὶς Δεσποτικὰς Ἑορτὰς «δ», καθότι συνορτάζεται καὶ ὁ Μέγας Βασιλεὺς, καὶ μάλιστα Εὐαγγέλιον Ὁρθρου ἀναγινώσκεται τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, ψάλλεται δὶς καὶ πρὸ τοῦ τῆς Ἑορτῆς.
- Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, δὲς τ.δ. σ. 77 (παρότι δὲν εἶναι προεόρτια ἢ μεθεόρτια, σχεδὸν συμπίπτει ἡ τυπικὴ διάταξις) μὲ τὶς ἐξῆς διαφορὰς:
  - Ἀπὸ γ' ὥδης: Αἵτησις, Κάθ. τοῦ Ἁγίου, Δόξα, ἕτερον, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.
  - Τιμιωτέρα: οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν.
- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, δὲς τ.δ. σ. 81 μὲ τὶς ἐξῆς διαφορὰς:
  - Καθίσματα ἀνὰ στιχολογίαν: τὸ Ἀναστάσιμον, Δόξα [ἐν] τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.
  - Καθίσματα μετὰ τὸν Πολυέλεον: ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
  - Ἀπὸ γ' ὥδης: Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Μεσῳδίων Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Δόξα, ἕτερον, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.
  - Ἀπὸ ς' ὥδης: Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου.
  - Τιμιωτέρα: στιχολογεῖται, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ τοῦ Ἀναστασίμου κανόνος, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν.
  - Αἶνοι: Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'.
  - Δοξαστικά: Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

### β'. τοῦ Ἁγίου Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης ..... ς ψ

- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ (Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων), δὲς τ.δ. σ. 79 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Ἀπὸ γ' ὥδης: Αἵτησις, τὸ προεόρτιον Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον καὶ ὁ Οἶκος Οὐκ ἀπαιτῶ σε Βαπτιστά. Μεσῳδίων Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ προεόρτιον.

### γ'. τοῦ Προφήτου Μαλαχίου καὶ τοῦ Ἁγίου Γορδίου ..... ς ψ

- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ (ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Γορδίου ψάλλεται ἐν τοῖς μετὰ τὴν γ' τοῦ μηνὸς ἀποδείπνοις, ὅποτε βούλεται ὁ προεστῶς), δὲς τ.δ. σ. 79 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Ἀπὸ γ' ὥδης: Αἵτησις, τὸ προεόρτιον Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον. Μεσῳδίων Κάθισμα τοῦ Προφήτου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ προεόρτιον.

### δ'. ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων Ο' Ἀποστόλων τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου ..... ς ψ

- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ (ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου ψάλλεται ἐν τοῖς μετὰ τὴν γ' τοῦ μηνὸς ἀποδείπνοις, ὅποτε βούλεται ὁ προεστῶς), δὲς τ.δ. σ. 79 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Ἀπὸ γ' ὥδης: Αἵτησις, τὸ προεόρτιον Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον. Μεσῳδίων Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ προεόρτιον.

### ε'. τῶν Ἁγίων Θεοπέμπτου, Θεωνᾶ, καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς ..... ς ψ

- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ (ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ ψάλλεται ἐν τοῖς μετὰ τὴν γ' τοῦ μηνὸς ἀποδείπνοις, ὅποτε βούλεται ὁ προεστῶς), ἀκολουθεῖ τὴν τ.δ. τῆς σ. 79 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Ἀπὸ γ' ὥδης: Αἵτησις, τὸ προεόρτιον Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον καὶ ὁ Οἶκος Οὐκ ἀπαιτῶ σε Βαπτιστά. Μεσῳδίων Κάθισμα τῆς Ὁσίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ προεόρτιον.



ς'. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ..... δ

- Τό ΤΜΕ, σ. 142, ἔχει τὴν ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου (σύγκρινε ἐπίσης τῇ ιδ' Σεπτεμβρίου μετὰ τὴν τελετὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ). Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μετέθεσε τὴν ἀκολουθία τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν [ΔΒΣΤ, σ. 20].

ζ'. ἡ Σύναξις τοῦ Προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ..... #', μ

- Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ πλὴν Κυριακῆς ἡμέρᾳ, δὲς τ.δ. σ. 77 μετὰ τὴν ἐξῆς διαφορὴν:
  - Ἀπολυτίκια: τῆς Ἑορτῆς, Δόξα, τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.
  - Τιμιωτέρᾳ: οὐ στιχολογεῖται (σελ. 22), ἀλλὰ ψάλλεται ἀπαραιτήτως ἡ θ' Ὠδὴ.
- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, δὲς τ.δ. σ. 81 μετὰ τὴν ἐξῆς διαφορὴν (διευκρινίσεις):
  - Ἀπὸ γ' ὥδῃς: Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Μεσώδια Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
  - Ἀπὸ ς' ὥδῃς: Αἵτησις, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προφήτου.
  - Τιμιωτέρᾳ: στιχολογεῖται, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τοῦ Ἀναστ. κανόνος, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ τοῦ Προφήτου.
  - Αἵνοι: Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτός δ'.
  - Δοξαστικά: Δόξα, τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

η'. τοῦ Ὁσίου Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου καὶ τῆς Ὁσίας Δομνίκης ..... τ μ

θ'. τοῦ Ἀγίου Πολυεύκτου ..... τ μ

ι'. τῶν Ἀγίων Γρηγορίου Ἐπ. Νύσσης, καὶ Δομετιανοῦ Ἐπ. Μελιτηνῆς ..... -ς', μ

ια'. τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου ..... #', μ

ιβ'. τῆς Ἀγίας Τατιανῆς ..... τ μ

ιγ'. τῶν Ἀγίων Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου ..... ς', μ

- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συμπάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Ἀββάδων, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν εἰς τὰς ιδ'.
- Εἰ τύχοι ὅμως αὔριον ἄρχεσθαι τὸ Τριώδιον, σήμερον γίνεται ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς (δὲς τ.δ., σ. 83). Ἡ δὲ ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου καὶ ἡ τῶν Ἀγίων Ἀββάδων ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

ιδ'. τῶν Ἀγίων Ἀββάδων τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῷ ἀναιρεθέντων ..... α

- Εἰ τύχοι τῇ ιδ' τοῦ μηνὸς ἄρχεσθαι τὸ Τριώδιον, ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἀγίων Θεοφανείων γίνεται κατὰ τὴν ιγ' τοῦ μηνός, ἥτοι τῷ Σαββάτῳ. Ἡ δὲ ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου καὶ ἡ τῶν Ἀγίων Ἀββάδων ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.
- Εἰ τύχει ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ, δὲς τ.δ. σ. 87, μετὰ τὴν ἐξῆς διαφορὰν: Ἀπὸ γ' ὥδῃς: Αἵτησις, ἡ Ὑπακοὴ τῆς Ἑορτῆς Ὅτε τῇ Ἐπιφανείᾳ Σου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

ιε'. τοῦ Ὁσίου Παύλου τοῦ Θηβαίου καὶ τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου .... ς'

ισ'. ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ..... ς'

ιζ'. τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου ..... #'

ιη'. τῶν Ἀγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας ..... #'

ιβ'. τοῦ Ὁσίου Μακαρίου τοῦ Αἰγ. καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἐπ. Ἐφέσου .....	ς'
κ'. τοῦ Ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου .....	η'
κα'. τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ .....	ς'
κβ'. τοῦ Ἀποστόλου Τιμοθέου καὶ τοῦ Ὁσίου Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου .....	ς'
<ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναίου ψάλλονται «συνηνωμένως», ὡς δηλαδὴ νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἐνὸς κανόνος.</li> </ul>	
κγ'. τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος Ἀγκύρας καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀγαθαγγέλου .....	-/ς'
κδ'. τῆς Ὁσίας Ξένης .....	-
κε'. τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἀρχιεπ. Κων/πόλεως, τοῦ Θεολόγου .....	η'
<ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ἀκολουθεῖ τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σ. 37.<sup>61</sup></li> </ul>	
κς'. τοῦ Ὁσίου Ξενοφῶντος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ .....	-
κζ'. ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου .....	η'
<ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ἀκολουθεῖ τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σ. 37.<sup>62</sup></li> </ul>	
κη'. τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου .....	ς'
κθ'. ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου .....	ς'
λ'. τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν .....	η'
<ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 61 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Εἰς τοὺς Κανόνες, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (δηλ. ὁ ἴδιος τῆς Θεοτόκου εἰς δ', καὶ οἱ δύο τῶν Ἀγίων, εἰς δ' καὶ δ').</li> <li>▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, δὲς τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σ. 37 (καὶ ἡ θ' Ὡδὴ κανονικὰ ψάλλεται, ἡ δὲ τοῦ κανόνος τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν οἰκείων Μεγαλυναρίων, [TME, σ. 167]).</li> </ul>	
λα'. τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου .....	ς'

## Φεβρουάριος

α'. τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος .....	ς', π
<ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Κατὰ τὸ ΤΜΕ, ὁ Ἅγιος ἐορτάζεται «εἰς ς'» [ΤΜΕ, σ. 169· δὲς τὰ ἀπολυτίκια ἐν Κυριακῇ].</li> </ul>	
β'. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ .....	θ
<ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς κατατάσσεται κατὰ τὸ «Λατρευτικὸ Ἐγχειρίδιον» ὡς Δεσποτικὴ καὶ Θεομητορικὴ Ἑορτή [ΛΕ, σ. 146-147]. Τό ΤΓΡ, <u>ἀπὸ τυπικῆς ἀπόψεως</u>, τὴν κατατάσσει ὡς Θεομητορικὴ (δὲς π.χ. καὶ τὸ Προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου»), καὶ ἐμεῖς τὸ ἀκολουθοῦμε.</li> </ul>	
γ'. τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος ...	~ μ
δ'. τοῦ Ὁσίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου .....	~ μ
ε'. τῆς Ἁγίας Ἀγάθης .....	~ μ

<sup>61</sup> Τό ΤΜΕ, εἰς τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας ἔχει μόνον τὰ Ἀναστάσιμα [ΤΜΕ, σ. 162].

<sup>62</sup> Τό ΤΜΕ, εἰς τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας ἔχει μόνον τὰ Ἀναστάσιμα [ΤΜΕ, σ. 165].



ς'. τοῦ Ὁσίου Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης .....	τ μ
ζ'. τοῦ Ὁσίου Παρθενίου, Ἐπ. Λαμψάκων καὶ τοῦ Ὁσίου Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος .....	τ μ
η'. τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου .....	μ
θ'. τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου .....	α

▪ Ἐὰν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, γίνεται ἐν αὐτῇ ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείκνοις. — Ἐὰν δὲ τύχη ἐντὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἡ μὲν ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς γίνεται ὡς διατέτακται ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Βιολάκη [TME, σ. 178], ψάλλεται δὲ κατὰ τὴν σήμερον ἡ ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος.

ι'. τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους .....	μ
ια'. τοῦ Ἁγίου Βλασίου .....	-/ς'
ιβ'. τοῦ Ἁγίου Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης .....	-
ιγ'. τοῦ Ὁσίου Μαρτινιανοῦ .....	-/ς'
ιδ'. τοῦ Ὁσίου Αὐξεντίου .....	-
ιε'. τοῦ Ἀποστόλου Ὀνησίμου .....	-
ισ'. τοῦ Ἁγίου Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ .....	-
ιζ'. τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Τύρωνος .....	ς'
ιη'. τοῦ Ὁσίου Λέοντος Πάπα Ρώμης .....	-
ιθ'. τοῦ Ἀποστόλου Ἀρχίππου .....	-
κ'. τοῦ Ἁγίου Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης .....	-
κα'. τοῦ Ὁσίου Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις .....	-
κβ'. Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίῳ .....	-
κγ'. τοῦ Ἁγίου Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης .....	-
κδ'. Μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου .....	μ
κε'. τοῦ Ἁγίου Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως .....	-
κς'. τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης .....	-
κζ'. τοῦ Ὁσίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου .....	-
κη'. τοῦ Ὁσίου Βασιλείου τοῦ Ὁμολογητοῦ .....	-
κθ'. τοῦ Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Κασσιανοῦ .....	-

▪ Ἰστέον ὅτι, ὅτε ὁ χρόνος ἐστὶ δίσεκτος, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὕτη κατὰ τὴν κθ'. Εἰ δὲ οὐκ ἔστι δίσεκτος, ψάλλεται τῇ κη' ἐν τοῖς Ἀποδείκνοις.

## Μάρτιος

- α'. τῆς Ὁσίας Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν ..... -
- β'. τοῦ Ἁγίου Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ [καὶ τοῦ Ἁγ. Νικολάου τοῦ Πλανᾶ] . -
- Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ († 1932), ψάλλεται «εἰς #» ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος. Κατ' ἀπόφασιν τοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ΔΒΣΤ, σ. 63), εἰ τύχοι ἐν τῇ Μεγ. Τεσσαρακοστῇ ἡ μνήμη αὐτοῦ, μετατίθεται τῇ α' Κυριακῇ τοῦ Μαρτίου.
- γ'. τῶν Ἁγίων Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου ..... -
- δ'. τοῦ Ὁσίου Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ..... -
- ε'. τοῦ Ὁσίου Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ ..... -
- ς'. τῶν Ἁγίων μβ' Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώῃ καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν ..... -/ς'
- ζ'. τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Καπίτωνος, Αἰθερίου καὶ Ἐλπιδίου ... -
- η'. τοῦ Ὁσίου Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας ..... -
- θ'. τῶν Ἁγίων μ' Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων ..... #
- Δέξ τις διάφορες περιπτώσεις εἰς τὸ ΤΜΕ, σ. 195.
- ι'. τοῦ Ἁγίου Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ..... -
- ια'. τοῦ Ἁγίου Σωφρονίου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ..... -
- ιβ'. τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους τῆς Σιγγριανῆς τοῦ Ὁμολογητοῦ ..... -
- ιγ'. ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου, Πατρ. Κων/πόλεως ... -
- ιδ'. τοῦ Ὁσίου Βενεδίκτου ..... -
- ιε'. τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ..... -
- ισ'. τοῦ Ἁγίου Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου ..... -
- ις'. τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ ..... -
- Τὸ κοντάκιον, ὃ οἶκος καὶ τὸ ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου λέγονται μόνον, ἐὰν τύχη τῷ β' ἢ γ' ἢ δ' Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.
- ιη'. τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων ..... -
- ιθ'. τῶν Ἁγίων Χρυσάνθου καὶ Δαρείας ἐξ Ἀθηνῶν ..... -
- κ'. τῶν Ὁσίων Πατέρων τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων ..... -
- κα'. τοῦ Ὁσίου Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ ..... -
- κβ'. τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας ..... -
- κγ'. τοῦ Ὁσίου Νίκωνος καὶ τῶν αὐτοῦ ρζθ' Μαθητῶν ..... -
- κδ'. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ..... ς π
- κε'. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ..... θ
- κς'. ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ ..... ς'
- Τὸ τυπικὸν τῆς ἀκολουθίας τῆς Συνάξεως τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Θεομητορικὴ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

κζ'. τῆς Ἀγίας Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ..... -  
 κη'. τοῦ Ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου ..... -  
 κθ'. τῶν Ἀγίων Μάρκου, Ἐπ. Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου καὶ τῶν σὺν  
 αὐτοῖς, καὶ τῶν Ἀγίων Ἰωῆ, Βαραχισίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ..... -  
 λ'. τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος ..... -  
 λα'. τοῦ Ἀγίου Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν ..... -

### Ἀπρίλιος

α'. τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας ..... -  
 β'. τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Τίτου ..... -  
 γ'. τοῦ Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἡγουμ. τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου ..... -  
 δ'. τοῦ Ὁσίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ (ἢ Μαλεῷ) ..... -  
 ε'. τῶν Ἀγίων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου,  
 Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος ..... -  
 ς'. τοῦ Ἀγίου Εὐτυχίου, Πατρ. Κων/πόλεως ..... -  
 ζ'. τοῦ Ἀγίου Καλλιοπίου καὶ τοῦ Ὁσίου Γεωργίου, Ἐπ. Μυτιλήνης ..... -  
 η'. τῶν Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ο', Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου,  
 Φλέγοντος καὶ Ἑρμοῦ ..... -  
 θ'. τοῦ Ἀγίου Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ ..... -  
 ι'. τῶν Ἀγίων Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ  
 καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς [καὶ τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου τοῦ Ε' πατρ. Κων/πόλεως] ..... -  
 ▪ Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Ε' πατρ. Κων/πόλεως († 1821),  
 ψάλλεται «εἰς #» ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.  
 ια'. τοῦ Ἀγίου Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου ..... -  
 ιβ'. τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, Ἐπ. Παρίου ..... -  
 ιγ'. τοῦ Ἀγίου Μαρτίνου, Πάπα Ρώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἐπισκόπων ..... -  
 ιδ'. τῶν Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ο', Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ..... -  
 ιε'. τοῦ Ἀγίου Κρήσκεντος ..... -  
 ις'. τῶν Ἀγίων Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας ..... -  
 ιζ'. τοῦ Ἀγίου Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ..... -  
 ιη'. τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου .... -  
 ιθ'. τοῦ Ἀγίου Παφνουτίου ..... -  
 κ'. τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Τριχινῆ ..... -  
 κα'. τοῦ Ἀγίου Ἰανουαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ..... -  
 κβ'. τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου ..... -  
 κγ'. τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου ..... #

- Τὸ τυπικὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Πάσχα.

κδ'. τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ, τῆς θαυματουργοῦ .....	-
κε'. τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου .....	ς'
▪ Τὸ τυπικὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Πάσχα.	
κς'. τοῦ Ἀγίου Βασιλέως, Ἐπ. Ἀμασείας .....	-
κζ'. τοῦ Ἀγίου Συμεῶν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου .....	-
κη'. τῶν Ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ .....	-
κθ'. τῶν Ἀποστόλων Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου .....	-
λ'. τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου .....	ς'

## Μάϊος

α'. τοῦ Προφήτου Ἰερεμίου .....	-
β'. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας .....	η'
▪ Τὸ τυπικὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Πάσχα.	
γ'. τῶν Ἀγίων Τιμοθέου καὶ Μαύρας .....	-
▪ Τὸ Μηναιὸν «ΦΩΣ» ἔχει καὶ ἑτέρα ἀκολουθία «εἰς η'», τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος. Τό ΤΓΡ, τὰ ΔΒΣΤ, τό ΤΜΕ, δὲν ἀναφέρουν τίποτε. Πρόκειται περὶ τοπικῆς ἑορτῆς, καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε τοποθετηθεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ Μηναιίου.	
δ'. τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Πελαγίας .....	-
ε'. τῆς Ἀγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης .....	-
ς'. τοῦ Ἀγίου καὶ Δικαίου Ἰώβ .....	-
▪ Τὸ Μηναιὸν «ΦΩΣ» ἔχει καὶ ἑτέρα ἀκολουθία «εἰς η'», «ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Δομποῦ ἀσκήσαντος († 1602). Πρόκειται περὶ τοπικῆς ἑορτῆς, καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε τοποθετηθεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ Μηναιίου.	
ζ'. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υἱοῦ Κων/νου τοῦ Μεγάλου .....	-
η'. τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τοῦ Ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου .....	η'
▪ Τὸ τυπικὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Πάσχα.	
θ'. τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου, καὶ τοῦ Ἀγίου Χριστοφόρου .....	-
ι'. τοῦ Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ .....	ς'
ια'. Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως καὶ τοῦ Ἀγίου Μωκίου .....	-
ιβ'. τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου Ἐπ. Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ, Ἀρχιεπ. Κων/πόλεως ..	ς'

ιγ'. τῆς Ἀγίας Γλυκερίας .....	-
ιδ'. τοῦ Ἀγίου Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ .....	-
ιε'. τοῦ Ὁσίου Παχωμίου τοῦ Μεγάλου .....	-/ς'
ις'. τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου .....	-
ιζ'. τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας .....	-

▪ Τὸ Μηναῖον «ΦΩΣ» ἔχει καὶ ἐτέρα ἀκολουθία «εἰς #», τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως Τριφυλλίας, τοῦ θαυματουργοῦ († 1735). Πρόκειται περὶ τοπικῆς ἐορτῆς, καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἴχε τοποθετηθεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ Μηναίου.

ιη'. τῶν Ἀγίων Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου .....	-
ιθ'. τοῦ Ἀγίου Πατρικίου, Ἐπ. Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου .....	-
κ'. τοῦ Ἀγίου Θαλλελαίου .....	-
κα'. τῶν Ἀγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης .....	#
κβ'. τοῦ Ἀγίου Βασιλίσκου .....	-
κγ'. τοῦ Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Μιχαήλ, Ἐπισκόπου Συννάδων .....	-
κδ'. τοῦ Ὁσίου Συμεών, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει .....	-
κε'. Μνήμη τῆς Γ' φανερώσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου .....	#

▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου (τοῦτο εἶναι δυνατὸν μόνον δι' ὅσους ἀκολουθοῦν τὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο, δέξ σ. 27), ἀκολουθεῖ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς σ. 35.<sup>63</sup>

κς'. τοῦ Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα .....	-
κζ'. τοῦ Ἀγίου Ἑλλαδίου .....	-
κη'. τοῦ Ἀγίου Εὐτυχοῦς ἢ Εὐτυχίου, Ἐπ. Μελιτηνῆς .....	-
κθ'. τῆς Ἀγίας Θεοδοσίας .....	-
λ'. τοῦ Ὁσίου Ἰσαακίου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων .....	-
λα'. τοῦ Ἀγίου Ἐρμείου .....	-

<sup>63</sup> Σημειωτέον, ὅτι τὸ ΤΜΕ, παρότι ἔχει τὴν σημερινὴ ἐορτὴ ὡς μὴ ἐορταζομένη ἐπισήμως, ἔχει εἰς τὰ Καθίσματα: ἐν Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Τίνος ὅμως Θεοτοκίου, ἀφοῦ τὸ Μηναῖον οὐκ ἔχει Θεοτοκίον;

## Ἰούνιος

α'. τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου, καὶ ἑτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ .....	-
β'. τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου, Ἀρχιεπ. Κων/πόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ .....	-
γ'. τοῦ Ἁγίου Λουκιλλιανοῦ .....	-
δ'. τοῦ Ἁγίου Μητροφάνους, Ἀρχιεπ. Κων/πόλεως .....	#
ε'. τοῦ Ἁγίου Δωροθέου, Ἐπ. Τύρου .....	-
ς'. τοῦ Ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων ....	-
ζ'. τοῦ Ἁγίου Θεοδότου Ἀγκύρας .....	-
η'. Μνήμη τῆς ἀνακομ. τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου ....	ς'
θ'. τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, Ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας .....	-
ι'. τῶν Ἁγίων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης .....	-
ια'. τῶν Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα .....	ς'
ιβ'. τοῦ Ὁσίου Ὀνουφρίου .....	ς'
ιγ'. τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης .....	-
ιδ'. τοῦ Προφήτου Ἐλισαίου καὶ τοῦ Ἀγ. Μεθοδίου, Ἀρχιεπ. Κων/πόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ .....	ς'
ιε'. τοῦ Προφήτου Ἀμώς .....	-
ις'. τοῦ Ἁγίου Τύχωνος, Ἐπ. Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου .....	-
ιζ'. τῶν Ἁγίων Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος καὶ Περεγρίνου καὶ τῶν Ἁγίων Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ .....	-
ιη'. τοῦ Ἁγίου Λεοντίου .....	-
ιθ'. τοῦ Ἀποστόλου Ἰούδα .....	-
κ'. τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων .....	-
κα'. τοῦ Ἁγίου Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως .....	-
κβ'. τοῦ Ἁγίου Εὐσεβίου, Ἐπ. Σαμοσάτων .....	-
κγ'. τῆς Ἁγίας Ἀγριππίνης .....	-
κδ'. τὸ Γενέσιον τοῦ Προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου .....	#
<ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 61 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Εἰς τοὺς Κανόνες, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (δηλ. μόνον οἱ δύο τοῦ Προφήτου, εἰς δ' καὶ δ' ἕκαστος).</li> <li>▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 37.</li> </ul>	
κε'. τῆς Ἁγίας Φεβρωνίας .....	ς'
κς'. τοῦ Ὁσίου Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ .....	-
κζ'. τοῦ Ὁσίου Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου .....	-



κη'. Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν  
Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου ..... -  
κθ'. τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ..... #'

▪ Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 61 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Εἰς τοὺς Κανόνες, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (δηλ. μόνον ὁ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου εἰς δ', καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς δ').

▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 37.

λ'. ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τῶν IB' ..... #'

▪ Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 61 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Εἰς τοὺς Κανόνες, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (δηλ. μόνον ὁ τῶν κορυφαίων εἰς δ', καὶ ὁ τῶν IB' εἰς δ').

▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ἀκολουθεῖ τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σ. 37.<sup>64</sup>

▪ Καθίσματα τῶν Ἀποστόλων τὰ τῆς κθ' Ἰουνίου [MHN].

## Ἰούλιος

α'. τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ,  
τῶν ἐν Ρώμῃ μαρτυρησάντων ..... #'

β'. Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἑσθῆτος  
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ..... #'

▪ Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἐκτὸς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, δὲς τ.δ. σ. 61 (ὅπου ἡ τ.δ. λέγει «τοῦ Ἀγίου», ἐννοεῖται σήμερὰ «τῆς ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου») μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τῆς Θεοτόκου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

- Κανόνες: οἱ δύο τῆς Θεοτόκου εἰς δ' καὶ δ' (ὁ πρῶτος μετὰ τῶν εἰρμῶν).

▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, δὲς τ.δ. σ. 35 (ὅπου ἡ τ.δ. λέγει «τοῦ Ἀγίου», ἐννοεῖται σήμερὰ «τῆς ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου») μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον δῖς, καὶ τῆς Θεοτόκου ἅπαξ.

- Καθίσματα: Ἀναστάσιμα δύο, καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου.

- Ἑξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τῆς Θεοτόκου ἅπαξ.

γ'. τοῦ Ἀγίου Ὑακίνθου ..... -

δ'. τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου ..... -

ε'. τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ καὶ τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ  
τοῦ Θαυματουργοῦ ..... #'

ς'. τοῦ Ὁσίου Σισώη τοῦ Μεγάλου ..... -

ζ'. τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῶ καὶ τῆς Ἀγίας Κυριακῆς ..... -

▪ Τὸ Μηναῖον «ΦΩΣ» ἔχει τὴν ἀκολουθία ὡς μὴ ἑορταζομένου Ἀγίου, καθότι δὲν ἔχει οὔτε ἑξαποστειλάρια, καὶ φαίνεται νὰ συμφωνεῖ μὲ τὸ ἀρχαῖον τυπικὸν ΤΑΣ [ΤΑΣ, σ. 136]. Ἐν τούτοις τὰ νεώτερα τυπικά, ΤΜΕ, ΤΓΡ, ΤΑΔ, ποιοῦν μνεῖα γιὰ ἑξαποστειλάρια τῆς Ἀγίας, καὶ ἔχουν τὴν ἀκολουθία «εἰς ζ'». Τό δέ ΤΓΡ ἀναφέρει καὶ μεγάλη δοξολογία [ΤΓΡ, σ. 683]. Συνεπῶς ἐάν ὑπάρχει ἕτερον

<sup>64</sup> Τό ΤΜΕ, εἰς τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας ἔχει μόνον τὰ Ἀναστάσιμα [ΤΜΕ, σ. 283].

Μηναῖον ποὺ ἔχει τὴν σημερινὴ ἀκολουθία «εἰς ζ'», ἃς ψαλλεῖ οὕτως. — Ὅσοι ἔχουν τὸ Μηναῖον «ΦΩΣ» καὶ θέλουν νὰ «συμφωνήσουν» μὲ τὰ νεώτερα τυπικά, δύνανται νὰ εἰποῦν τὰ προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγίας (κατὰ τὸ «Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου») ὡς στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν. Τό ΤΑΔ βέβαια ἀναφέρει στιχηρὰ Αἰνῶν ὡς πρὸς τὸ «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» (πλ. δ').

η'. τοῦ Ἀγίου Προκοπίου .....	ζ'
θ'. τοῦ Ἀγίου Παγκρατίου, Ἐπ. Ταυρομενίας .....	-
ι'. τῶν Ἀγίων με' Μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας .....	-
ια'. τῆς Ἀγίας Εὐφημίας .....	#
ιβ'. τῶν Ἀγίων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου .....	-
ιγ'. ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, καὶ τοῦ Ὁσίου Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου. Καὶ τῆς Ἀγίας Γολινδούχ .....	ζ'

▪ Ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀγίας Γολινδούχ ψάλλεται εἰς τὸ ἀπόδειπνον [ΔΒΣΤ, σ. 215]. — Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἐπειδὴ κατὰ τὴν Κυριακὴν ταύτην ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Πατέρων, διὰ τοῦτο ἡ μὲν ἀκολουθία τῆς Ἀγίας Γολινδούχ λέγεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, ἡ δὲ τοῦ Ἀρχαγγέλου μετὰ τοῦ Ὁσίου Στεφάνου μετατιθεμένη ψάλλεται τῇ ιδ' τοῦ μηνὸς ὁμοῦ μετὰ τῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀκύλα.

ιγ'. - ιθ'. Κυριακὴ τῶν χλ' Ἀγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου .....	#
---	---

▪ Συγκροτηθεῖσα ἐν ἔτει υνα' (451) ἐπὶ τῶν Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν. — Ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 37. Ἐπειδὴ ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Πατέρων δὲν ἔχει Καθίσματα, λέγομεν τὰ Ἀναστάσιμα ἀντ' αὐτῶν. Δὲς ἐπίσης τὴν σημείωσιν διὰ τὸ Συναξάριον, σ. 21.

ιδ'. τοῦ Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα, [καὶ τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου] .....	-
ιε'. τῶν Ἀγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ .....	ζ'
ισ'. τοῦ Ἀγίου Ἀθηνογένους .....	-
ιζ'. τῆς Ἀγίας Μαρίνης .....	ζ'

▪ Ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀγίας Μαρίνης εἴθισται ὅπως ψάλληται «ἐορτασμος εἰς #», συμπληροῦται αὕτη πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν καθισμάτων τῶν στιχολογιῶν τοῦ Ὁρθρου τῆς κς' Ἰουλίου (τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς), εἰς τὸ πρῶτον τῶν ὁποίων ἀντικαθίστανται αἱ δύο τελευταῖαι λέξεις διὰ τῆς φράσεως «Μαρίνα πανεύφημε», [ΔΒΣΤ, σ. 218], [ΤΓΡ, σ. 691]. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ψάλλεται Μεγάλῃ Δοξολογία.

ιη'. τοῦ Ἀγίου Αἰμιλιανοῦ .....	-
ιθ'. τῆς Ὁσίας Μαρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Ὁσίου Δίου .....	-
κ'. τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου .....	#
κα'. τῶν Ὁσίων Ἰωάννου καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ .....	-
κβ'. τῆς Ἀγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς .....	ζ'
κγ'. τοῦ Ἀγίου Φωκᾶ καὶ τοῦ Προφ. Ἰεζεκιήλ, Ὁσίας Πελαγίας τῆς ἐν Τήνῳ ..	-
κδ'. τῆς Ἀγίας Χριστίνης .....	ζ'

κε'. ἡ Κοίμησις τῆς Ἀγίας Ἀννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου  
καὶ μνήμη τῶν Ἀγίων 165 Πατέρων τῆς Ε' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ..... #'

- Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἐκτὸς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, δὲς τ.δ. σ. 61 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: εἰς τὰ Ἀπολυτίκια, τῆς Ἀγίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, δὲς τ.δ. σ. 35 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰς:
  - Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν τῆς Ἀγίας.
  - Καθίσματα: Ἀναστάσιμα δύο, καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τῆς Ἀγίας.

κς'. τοῦ Ἀγίου Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους  
καὶ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ..... #'

κς'. τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος ..... #'

- Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὅρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν σελίδα 61 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Εἰς τοὺς Κανόνες, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (δηλ. ὁ ἴδιος τῆς Θεοτόκου εἰς δ', καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς δ').
- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ἀκολουθεῖ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς σ. 35 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Εἰς τὰ Ἐξαποστειλάρια λέγε τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Ἀναστάσιμον θεοτοκίον (τὸ Μηναῖον οὐκ ἔχει θεοτοκίον).

κη'. τῶν Ἀποστόλων καὶ Διακόνων Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος  
καὶ Παρμενᾶ καὶ τῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου ..... -

κθ'. τοῦ Ἀγίου Καλλινίκου, καὶ τῆς Ἀγίας Θεοδότης ..... -

λ'. τῶν Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σιλουανοῦ (τοῦ καὶ Σίλα)<sup>65</sup>,  
Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ..... -

λα'. τοῦ Ἀγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου καὶ Προεόρτια τῆς προελεύσεως  
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ..... -

<sup>65</sup> Δέξ [ΔΒΣΤ, σ. 223].

## Αὐγουστος

α'. Ἡ Πρόοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ Μνήμη τῶν Ἀγίων ζ' Μαρτύρων  
τῶν Μακκαβαίων καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἑλεαζάρου καὶ  
τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς (166 π.Χ.) ..... #'

▪ Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἐκτὸς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, δὲς τ.δ. σ. 61 μὲ τὶς ἐξῆς διαφορὲς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τῶν Ἀγίων, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ.
- Κανόνες: τοῦ Σταυροῦ εἰς δ' καὶ τῶν Ἀγίων εἰς δ'.
- Αἵνοι: ἰστώμεν στίχους ζ' ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν Μ. Δοξολογίαν: τῶν Ἀγίων ἅπαξ.

[Σημ. Τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν Δοξολογίαν νὰ τελεῖται ἡ Πρόοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν. Ἐὰν γίνηται Πρόοδος τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Τὸν Σταυρόν Σου, ΤΜΕ, σ. 295].

▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, δὲς τ.δ. σ. 35 μὲ τὶς ἐξῆς διαφορὲς (διευκρινίσεις):

- Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον, Δόξα, τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ.
- Καθίσματα: Ἀναστάσιμα δύο, καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ.
- Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῶν Ἀγίων (εἰς δ' ἕκαστος).
- Ἀπὸ γ' ὥδῃς: Αἵτησις, Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων. Μεσώδια Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Αἵνοι: Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Σταυροῦ γ', καὶ τὸ Ἡ πολὺαθλος μῆτηρ.

β'. Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος  
καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου ..... ζ'

γ'. τῶν Ὁσίων Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου ..... -

δ'. τῶν Ἀγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ ..... -

ε'. τοῦ Ἀγίου Εὐσιγνίου ..... ς π

▪ Εἰ τύχει ἐκτὸς Κυριακῆς, ἀκολουθεῖ τὴν τ.δ. τῆς σ. 73.

▪ Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ (ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Εὐσιγνίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, [ΤΜΕ, σ. 299]), ἀκολουθεῖ τὴν τ.δ. τῆς σ. 79 μὲ τὶς ἐξῆς διευκρινίσεις:

- Ἀπὸ γ' ὥδῃς: Αἵτησις, Κοντάκιον προεόρτιον, Μεσώδιον Κάθισμα Προεόρτιον ἅπαξ.
- Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ.

ς'. ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟ ΚΥΡΙΟΥ  
ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ..... δ

ζ'. τοῦ Ἀγίου Δομετίου ..... ς μ

η'. τοῦ Ἀγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου ..... ς μ

θ'. τοῦ Ἀποστόλου Ματθία ..... ς μ

ι'. τοῦ Ἀγίου Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου ..... ς μ

ια'. τοῦ Ἀγίου Εὐπλου ..... ς μ

ιβ'. τῶν Ἀγίων Φωτίου καὶ Ἀνικλήτου ..... -/ς' μ

- Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ιγ' ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

ιγ'. τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ ..... α

ιδ'. τοῦ Προφήτου Μιχαίου ..... ς π

- Ἐὰν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν Κυριακῇ, ἡ ἀκολουθία τοῦ Προφήτου Μιχαίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ιε'. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ..... θ

- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ἀκολουθεῖ τὴν τ.δ. τῆς σ. 71 μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: Ἀπὸ γ' ὥδῃς Αἵτησις, ἡ Ὑπακοὴ τῆς Ἑορτῆς (χῦμα), καὶ εἶτα τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, μόνον.

ις'. Μνήμη τῆς ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου καὶ τοῦ Ἁγίου Διομήδους [καὶ τοῦ Ἀγ. Γερασίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ] ..... ς μ

- Τὸ Μηναῖον, τό ΤΑΔ, καὶ τό ΤΓΡ ἔχουν ἀπόστιχα τῶν Αἵνων (καὶ συνεπῶς μικρὰ δοξολογία), τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ σωστό, δὲς τ.δ. σ. 73.<sup>66</sup>
- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, δὲς τ.δ. σ. 79 (καὶ τὴν σημείωσιν, σ. 80), ψάλλε τὰ μεθέορτα ἀπόστιχα τῶν Αἵνων ὡς στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς [ΤΜΕ, σ. 310].<sup>67</sup>

ιζ'. τοῦ Ἁγίου Μύρωνος ..... ς μ

ιη'. τῶν Ἁγίων Φλώρου καὶ Λαύρου ..... ς μ

ιθ'. τῶν Ἁγίων Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐνενήκοντα τριῶν ..... ς μ

κ'. τοῦ Προφήτου Σαμουήλ ..... ς μ

κα'. τοῦ Ἀποστόλου Θαδδαίου καὶ τῆς Ἁγίας Βάσσης ..... ς μ

κβ'. τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου ..... -/ς' μ

- Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ' ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν.

κγ'. τοῦ Ἁγίου Λούππου ..... α

κδ'. τοῦ Ἁγίου Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου [καὶ τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ] ..... -

- Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ († 1779), ψάλλεται «εἰς #'» ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

κε'. Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀποστόλου Βαρθολομαίου καὶ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου Τίτου ..... ς'

κς'. τῶν Ἁγίων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας ..... ς'

<sup>66</sup> Τό ΤΜΕ, ὅχι μόνον καταλιμπάνει τὰ μεθέορτα ἀπόστιχα τῶν Αἵνων τοῦ Μηναίου, ὀρίζοντας νὰ ψαλλοῦν ὡς στιχηρὰ Αἵνων τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ *Ποίους οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν εἰς δ'*, ἀλλὰ ἐπίσης θέτει νὰ ψαλλοῦν καὶ Καταβασίαι καὶ Δοξαστικὸν Αἵνων ἀπὸ τὴν Λιτὴν τῆς ιε' Αὐγούστου (*Δόξα, Καὶ νῦν, Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρᾳ*) καὶ Μεγάλῃ Δοξολογία [ΤΜΕ, σ. 309]. Εἰ βούλει ἀκολουθεῖσαι τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ΤΜΕ, δὲς πάλιν τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς σ. 73, καὶ ἐφάρμοσε τὴν προαναφερθεῖσαν ἀλλαγὴν.

<sup>67</sup> Σύμφωνα πάντως μὲ τὰ [ΤΑΔ, σ. 396], [ΤΓΡ, σ. 721], ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τῶν Αἵνων τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς Ἑορτῆς (*Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει Σου*), ὡς στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

κζ'. τοῦ Ὁσίου Ποιμένος καὶ τοῦ Ἁγίου Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς ..... -  
 κη'. τοῦ Ὁσίου Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος ..... -/ς'  
 κθ'. Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου,  
 Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ..... #'

- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, ἀκολουθεῖ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς σ. 37, ἐπειδὴ ἡ σημερινὴ ἑορτὴ εἶναι ἐπισήμως ἑορταζομένη ἐν Κυριακῇ (δὲς ποιοὶ Ἅγιοι ἑορτάζονται ἐπισήμως εἰς τὴν σ. 38).
- Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου (ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ), δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς, ἐν ᾧ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου (ἐκ τῆς Λιτῆς).
- Τὴν ἡμέραν ταύτην παρελάβομεν νηστεύειν τοὺς εὐσεβεῖς, διὰ τὸν φόνον τοῦ μεῖζονος πάντων τῶν Προφητῶν Ἰωάννου τοῦ καὶ Προδρόμου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἀλλ' ἐὰν τύχη ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ [ΤΜΕ, σ. 313].

λ'. τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν Κων/πόλεως Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ  
 Παύλου τοῦ Νέου ..... ς'

λα'. Μνήμη τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ..... #'

- Εἰ τύχει ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἐκτὸς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, δὲς τ.δ. σ. 61 (ὅπου ἡ τ.δ. λέγει «τοῦ Ἁγίου», ἐννοεῖται σήμερᾳ «τῆς ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου») μὲ τὶς ἐξῆς διαφορὲς (διευκρινίσεις):
  - Ἀπολυτίκια: τῆς Θεοτόκου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
  - Κανόνες: οἱ δύο τῆς Θεοτόκου εἰς δ' καὶ δ' (ὁ πρῶτος μετὰ τῶν εἰρμῶν).
- Εἰ τύχει ἐν Κυριακῇ, δὲς τ.δ. σ. 35 (ὅπου ἡ τ.δ. λέγει «τοῦ Ἁγίου», ἐννοεῖται σήμερᾳ «τῆς ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου») μὲ τὶς ἐξῆς διαφορὲς (διευκρινίσεις):
  - Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον δῖς, καὶ τῆς Θεοτόκου ἅπαξ.
  - Καθίσματα: Ἀναστάσιμα δύο, καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου.

\* \* \*

Τὸν δακτύλοις γράψαντα ταύτην τὴν βίβλον  
 γράψον Κύριε, ἐπὶ τῆς ζώντων βίβλου.

Τέλος καὶ Τῷ Θεῷ Δόξα.







